

வடமுகான சூரியர் சங்க - ம. ப. வகுப்புத் துய

சைவசமய பாடத் தொகுதி

சூரியர் சங்க குமிழ்நூல் பதிப்பு

உ
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவசமய பாடத் தொகுப்பு

தொல்லையிரும்பிறவிச் சூழந் தளைக்கி
அல்லலறுத் தானந்த மாக்கியதே—எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வர்தவூ ரெங்கோன்
திருவா சகமென்னுந் தேன்.

1. சிவபுராணம்

சிவபுராணம் - சிவனது அநாதியான பழமை. அநாதி -
தொடக்கமற்றது. பழமை - பழைய நிகழ்ச்சி. இது சிவனது
பழைய வரலாறுகளை எடுத்துக் கூறும் நூல். சிவபுராணம்
திருப்பெருந்துறையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது. மாணிக்க
வாசகர் திருப்பெருந்துறையிலே இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்
பட்டார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

நமச்சிவாய வாஅழக நா தன்றூள் வாழ்க
இமைப்பொழுதுமென்றெஞ்சில் நீங்காதான் தாள்வாழ்க
கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள்வாழ்க
ஆகம மாகிநின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க
ஏகன் அநேகன் இஹைவ னடிவாழ்க
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்தனடி வெல்க
பிறப்பறக்கும் பிஞ்ஞுகன்றாள் பெய்கழல்கள் வெல்க
புறத்தார்க்குச் சேயோன்றாள் பூங்கழல்கள் வெல்க
கரங்குவிவார் உள்மகிழும் கோன்கழல்கள் வெல்க
சிரங்குவிவா ரோங்குவிக்கும் சிரோன் கழல்வெல்க
நச னடிபோற்றி என்னை அடிபோற்றி

தேச னடிபோற்றி சிவன்சே வடிபோற்றி
 நேயத்தே நின்ற நிமல னடிபோற்றி
 மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடிபோற்றி
 சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடிபோற்றி
 ஆராத இன்பம் அருளு மலைபோற்றி
 சிவனவன்என் சிந்தையுள் நின்ற வதனால்
 அவனரு ளாலே அவன்றூள் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுரா ணந்தன்னை
 முந்தை வினைமுழுதும் ஓய உரைப்பனியான்
 கண்ணுதலான் தன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்துமண்ணிறைந்துமிக்காய்விளங்கொளிபாய்
 எண்ணிறந் தெல்லை இலாதானே நின்பெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா ரென்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் பேயாய்க் கணங்களாய்
 வல்லசுர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்ச்
 செல்லா அ நின்றவித் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தே நெம்பெருமான்
 மெய்யேயுன்பொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுற்றேன்
 உய்யவென் னுள்ளத்துள் ஓங்கார மாய்நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா வெனவோங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமான னும்விமலா
 பொய்யா யினவெல்ல ம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மீளர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞான மில்லாதேன் இன்பப் பெருமானே
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்லறிவே

ஆக்கம் அளவிறுதி யில்லாய் அனைத்துலகும்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவா யென்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தோழும்பின்
 நாற்றத்தி னேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்ற மனங்கழிய நின்ற மறையோனே
 கறந்தபால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்களோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளேத்த
 மறைந்திருந்தா யெம்பெருமான் வல்வினையேன் றன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய விருளை
 அறம்பாவ மென்னும் அருங்கயிற்றூற் கட்டிப்
 புறந்தோல்போர்த் தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரு மொன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா வுனக்குக்
 கலந்தவன் பாகிக் கசிந்துள் ளுருகு
 நலந்தா னிலாத சிறியேற்கு நல்கி
 நிலந்தன்மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயாவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனூ ரமுதே சிவபுரனே
 பாசமாம் பற்றறுத்துப் பாரிக்கு மாரியனே
 நேச அருள்புரிந்து நெஞ்சில்வஞ் சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கண்ணப் பேராறே
 ஆரா வமுதே அளவிலாப் பெம்மானே
 ஓராதா ருள்ளத் தொளிக்கு மொளியானே
 நீரா யுருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே

இன்பமும் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக் கன்பனே யாவையுமா யல்லையுமாம்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றப்பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி யல்லானே
 நார்த்தென்னை ஆட்கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்தமெய்ஞ் ஞானத்தாற் கொண்டுணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 போக்கும் வரவும் புணர்வுமிலாப் புண்ணியனே
 காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய பேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்கின்ற
 தோற்றச் சுடரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம்வையகத்தின் வெவ்வேறேவந்தறிவாந்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவேயென் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணு ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேனெம் மையா அரனேயோ வென்றென்று
 போற்றிப் புகழ்ந்திருந்து பொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 கள்ளப் புலக்குரம்பை கட்டழிக்க வல்லானே
 நள்ளிருளில் நடடம் பயின்றிடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென்பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே யோவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடிக்கீழ்ச்
 சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடிக்கீழ்ப்
 பல்லோரு மேத்தப் பணிந்து.

திருச்சுற்றம்பலம்

2. தேவாரப் பதிகங்கள்

1. திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கேதீச்சரம்

பண் : நட்ராகம்

பண்டு நால்வருக் கறமுரைத் தருளிப்பல்
லுலகினி லுயிர்வாழ்க்கை
கண்ட நாதனார் கடவிடங் கைதொழக்
காதலித் துறைகோயில்
வண்டு பண்செயு மாமலர்ப் பொழில்மஞ்ஞை
நடமிடு மாதோட்டம்
தொண்டர் நாள் தொறுந்துதிசெய அருள் செய்கே
தீச்சர மதுதானே. 1

குறிப்பு : நால்வர் - சனகன், சனாதனன், சனற்குமா
ரன், சனந்தனன் ; உலகினில் உயிர்வாழ்க்கை கண்ட
நாதன் - உலகினில் பிறவியைக் கொடுப்பவர் (சிவ
பிரான்); காதலித்து - விரும்பி; பொழில் - சோலை ;
உறை - தங்குகின்ற ; பண் - இசை ; மா - பெரிய ;
மஞ்ஞை - மயில் ; கேதீச்சரம் - திருக்கேதீச்சரம்.

திருத்தோணிபுரம்

பண் : பழந்தக்கராகம்

சிறையாரு மடக்கிளியே யிங்கேவா தேனொடுபால்
முறையாலேயுணத்தருவன் மொய்பவளத்தொடுதரளந்
துறையாருங் கடற்றேணி புரத்தீசன் றுளங்குமிளம்
பிறையாளன் திருநாம மெனக்கொருகாற் பேசாயே.

சிறை - சிறகு ; ஆர்தல் - நிறைதல் ; மடம் - இளமை ;
உண - சாப்பிட ; மொய் - நெருங்கிய ; தரளம் - முத்து ;
இளம்பிறை - மூன்றும்பிறை ; பேசாய் - பேசு (சொல்லு) ;
திருநாமம் - பெயர் ; ஒருகால் - ஒருமுறை ; தோணிபுரம் -
சீர்காழி. திருஞானசம்பந்தர் தம்மை நாயகியாகவும்

இறைவனை நாயகனாகவும் எண்ணிப் பாடிய பாடல் - தலைவன் பெயரைத் தலைவி வாயாற் கூறாள்; பிறர் கூறக் கேட்டு மகிழ்வாள். கிளி ஒன்றே மனிதனோடு பேசுமாதலிற் கிளியை அழைத்து இவ்வாறு கூறினாள்.

திருச்சிராப்பள்ளி

பண் : குறிஞ்சி

நன்றுடை யானைத் தீயதிலானை நரைவெள்ளே
 ரென்றுடை யானை யுமையொரு பாகமுடையானைச்
 சென்றடையாத திருவுடையானைச் சிராப்பள்ளிக்
 குன்றுடையானைக் கூறவென்னுள்ளம் குளிரும்மே.

நரை - ஒருநிறம் ; வெள்ளேறு - இடபம் (எருது) ;
 குன்று - மலை ; உமை - உமாதேவி ; சிராப்பள்ளிக்
 குன்றுடையான் - திருச்சிராப்பள்ளி மலையிற் கோயில்
 கொண்ட தாயுமானவர்.

காளத்தி, கோணமலை, சிராப்பள்ளி மூன்றும் தக்கண
 கைலாசமெனப்படும்.

திருக்கேதாரம்

பண் : செவ்வழி

தொண்டரஞ்சு களிற்று மடக்கிக் சுரும்பார்மலர்
 இண்டைகட்டி வழிபாடு செய்யு மிடமென்பரால்
 வண்டுபாட மயிலால மான்கன்று துள்ளவரிக்
 கெண்டையாய்ச்சுனை நீலமொட்டலருங்கேதாரமே.

தொண்டர் - அடியவர் ; அஞ்சுகளிறும் - ஐம்புலன்க
 ளாகிய (ஆண்) யானைகளையும் ; மடக்கி - அவை செல்
 லும் வழியே போகவிடாது தடுத்து ; சுரும்பு - வண்டு ;
 ஆர் - நிறைந்த ; மலர் இண்டைகட்டி - பூவினால் தலை
 மாலை கட்டி ; 'வழிபாடு செய்யும் இடத்தைத் திருக்கே
 தாரம் என்பர்' என்றவாறு. ஆல - ஆட ; வரிக்
 கெண்டை - வரிகளையுடைய கெண்டைமீன் ; சுனை -
 குளம் ; சுனைகளிலே கெண்டை பாய நீலோற்பல
 மொட்டு அலரும் கேதாரம் என்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

II. திருநாவுக்கரசுநாயனார்

நமச்சிவாயப் பதிகம்.

பதிக வரலாறு: மருணீக்கியார் என்னும் பிள்ளைப் பெயர் பெற்ற நாவுக்கரசர் சூலைநோய் காரணமாக சமண சமயத்தினின்று நீங்கிச் சைவசமயத்தைத் தழுவி யமையை அறிந்த சமணர் பல்லவ அரசனை அடைந்து (தருமசேனர்) “மருணீக்கியார் தமக்குச் சூலை நோய் வந்ததாகக் காட்டி, சைவசமயத்தைச் சேர்ந்து நங்கடவுளை சிந்தை செய்தார்” எனக் கூறிநின்றனர். பல்லவ அரசன் கோபங்கொண்டு மருணீக்கியாரை அழைத்துவருமாறு தூதுவரை அனுப்பினான்.

தூதுவர்களுடன் வந்த மருணீக்கியாரை அரசன் கோபித்து, சமணரின் தூண்டுதற்படி அவரை, நீற்றறையில் இடல், நஞ்சூட்டல், யானையை ஏவுதல் முதலிய வற்றூற் கொல்ல முயன்றும் மருணீக்கியார் இறைவனருளால் உயிர் தப்பினார். இதனைப் பொருத சமணர் ஏவ, அரசன் மருணீக்கியாரைக் கல்லோடு சேர்த்துக்கட்டி, படகிலேற்றிச்சென்று கடலிலே தள்ளுவித்தான். அப்பொழுது மருணீக்கியார் அக் கல்லே தெப்பமாகக் கடலிலே மிதந்து திருப்பாதிரிப்புலியூரை அடைந்தார். அப்பொழுது பாடப்பெற்றது இப் பதிகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் : காந்தாரபஞ்சமம்

சொற்றுணை வேதியன் சோதி வானவன்
பொற்றுணைத் திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழக்
கற்றுணைப் பூட்டியோர் கடலிற் பாய்ச்சினும்
நற்றுணை யாவது நமச்சி வாயவே.

சொல்துணை - ஆன்மாக்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட
துணையான ; வேதியன் - அந்தணன் ; சோதி - ஒளிப்
பிழம்பான ; துணையடி - இரண்டு பாதம்.

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரனஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலம் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

2

பூவினுக்கு அருங்கலம் - பூக்களுட் சிறந்தது; ஆ-
பசு; அஞ்ச அடுதல் - பஞ்ச கௌவியத்துக்கு உபயோக
மாதல்; கோ - அரசு; கோட்டம் - கொடுங்கோன்மை.

விண்ணுற அடுக்கிய விறகின் வெவ்வழல்
உண்ணிய புகிலவை ஒன்றும் இல்லையாம்
பண்ணிய உலகினில் பயின்ற பாவத்தை
நண்ணினின் றறுப்பது நமச்சி வாயவே.

3

விண் - ஆகாயம்; உற - பொருந்த; அழல் - அக்
கினி; உண்ணியபுகில் - அழிக்கத் தொடங்கினால்;
பயின்ற - செய்த.

இடுக்கண்பட் டிருக்கினும் இரந்து யாரையும்
விடுக்கிற்பி ரானென்று வினவு வோமல்லோம்
அடுக்கற்கீழ்க் கிடக்கினும் அருளின் நாமுற்ற
நடுக்கத்தைக் கெடுப்பது நமச்சி வாயவே.

4

இடுக்கண்பட்டு - துன்பத்துள் அகப்பட்டு; விடுக்
கிற்பீர் - நீக்குபவர்; அடுக்கல் - (துன்ப) மலை.

வெந்தநீ றருங்கலம் விரதி கட்கெலாம்
அந்தணர்க் கருங்கலம் அருமறை ஆறங்கம்
திங்களுக் கருங்கலம் திகழும் நீள்முடி
நங்களுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

5

அருங்கலம் - ஆபரணம்; விரதிகள் - தவசிகள்;
மறை - வேதம்; ஆறங்கம் - வேதத்தின் ஆறு அங்கங்
கள்; திங்களுக்கு அழகு, சிவபிரான் முடியிலிருந்தல்.

சலமில்ன் சங்கரன் ; சார்ந்த வர்க்கலால்
 நலமில்ன் ; நாள்தொறும் நல்கு வான்நலன்
 குலமில்ர் ஆகினும் குலத்துக் கேற்பதோர்
 நலமிகக் கொடுப்பது நமச்சி வாயவே.

6

சலம் - கோபம் ; சங்கரன் - சிவபிரான் ; சார்ந்தவர்க்கு
 அலால், பிறர்க்கு நலம் இலன் ; நலன் - நன்மை.

வீடினார் உலகினில் விழுமிய தொண்டர்கள்
 கூடினார் அந்நெறி கூடச் சென்றலும்
 ஓடினேன் ஓடிச்சென் றுருவங் காண்டலும்
 நாடினேன் நாடிற்று நமச்சி வாயவே.

7

வீடினார் - அழிந்தார் ; (தொண்டரல்லாதார்). விழு
 மிய - சிறந்த.

இல்லக விளக்கது இருள் கெடுப்பது
 சொல்லக விளக்கது சோதி உள்ளது
 பல்லக விளக்கது பலரும் காண்பது
 நல்லக விளக்கது நமச்சி வாயவே.

8

இல்லகம் - வீடு ; சொல்லக விளக்கு - சொல்லப்
 பட்ட மன விளக்கு ; சோதி - ஞானப்பிரகாசம் ; நல்
 அக விளக்கு - நல்ல மனவிளக்கு.

முன்னெறி யாகிய முதல்வன் முக்கணன்
 தன்னெறி யேசரண் ஆதல் திண்ணமே
 அந்நெறி யேசென்றங் கடைந்த வர்க்கெலாம்
 நன்னெறி யாவது நமச்சி வாயவே.

9

முன்னெறி - முதன்மையான வழி ; முக்கணன் - சிவ
 பிரானது ; தன்னெறி - இறைவனது மார்க்கம் ; சரண் -
 அடைக்கலம் ; திண்ணம் - நிச்சயம்,

மாப்பிணை தழுவிய மாதொர் பாகத்தன்
பூப்பிணை திருந்தடி பொருந்தக் கைதொழ
நாப்பிணை தழுவிய நமச்சி வாய்ப்பத்(து)
ஏத்தவல் லார்தமக் கிடுக்க ணில்லையே.

10

மா - பெருமை ; பிணை - பெண் ; தழுவிய - சேர்ந்த ;
மாது - உமை ; பூபிணை - பூமால் பொருந்திய ; திருந்
தடி - திருந்திய பாதங்கள் ; நாபிணை - நாவினே
பொருந்திய ; ஏந்த - புகழ் ; இடுக்கண் - துன்பம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருத்தாண்டகம்

சங்கநிதி பதுமநிதி யிரண்டுந் தந்து
தரணியொடு வாணாத் தருவ ரேனும்
மங்குவார் அவர்செல்வம் மதிப்போ மல்லோம்
மாதேவர்க் கேகாந்த ரல்லா ராகில்
அங்கமெலாங் குறைந்தமுகு தொழுநோ யராய்
ஆவுரித்துத் தின்றுமலும் புலைய ரேனுங்
கங்கைவார் சடைக்கரந்தார்க் கன்ப ராகில்
அவர்கண்டர் நாம்வணங்கும் கடவு ளாரே. 1

சங்கநிதி - சங்கம் என்னும் அளவினதாகிய செல்
வம் ; சங்குருவாய்க் கிடக்கும் பொன். பதுமநிதி -
பதுமம் என்னும் அளவினதாய் செல்வம் ; தாமரை
யுருவாய்க் கிடக்கும் பொன் என்றவாறு. (குபேரநிதிகள்)
தரணி - பூமி ; வான் - தேவலோகம் ; 'மாதேவர்க்
கேகாந்த ரல்லாராகில் மங்குவார் அவர் செல்வம்
மதிப்போம் அல்லோம்' என மாற்றுக. மாதேவர் -
சிவபிரான் ; மா - பெரிய ; ஏகாந்தம் - தனித்திருந்து
இறைவனை நினைந்துருகுவோர் ; மங்குவார் - அழிப்

பவர் ; அங்கம் - உறுப்புக்கள் ; தொழுதோய் -
குட்டம் ; ஆ - பசு ; உழலும் - வருந்தும் ; கங்கைவார்
சடைக் கரந்தார் - கங்காநதியை நீண்ட சடையிலே
மறைத்துள்ள சிவபிரான்.

திருவாணைக்கா

எத்தாயர் எத்தந்தை எச்சுற் றத்தார்
எம்மாடு சும்மாடாம் ஏவர் நல்லார்
செத்தால்வந் துதவுவார் ஒருவ ரில்லை
சிறுவிறகால் தீழுட்டுச் செல்லா நிற்பர்
சித்தாய வேடத்தாய் நீடு பொன்னித்
திருவாணைக் காவுடைய செல்வா என்றன்
அத்தாவுன் பொற்பாதம் அடையப் பெற்றூல்
அல்லகண்டங் கொண்டடியேன் என்செய் கேனே.

எம்மாடு - எச்செல்வம் ; சும்மாடு ஆம் - நல்ல செல்வ
மாகும் ? எ தாயர், எ தந்தை எ சுற்றத்தார் ஏவர்
நல்லார் - எத்தத்தாய் எத்தந்தை எவ்வறவினர் ஆகிய
எவர்தான் நல்லவர் ? செல்லாநிற்பர் - செல்வர் ; சித்து
ஆய வேடத்தாய் - சித்து (திரு) வினையாடல்கள் பலவற்
றைச் செய்கின்ற வேடமுடையானே ; பொன்னி - காவிரி
நதி ; திருவாணைக்கா, காவிரி நதியின் கரையிலுள்ளது.
என்தன் அத்தா - என் தலைவனே ; நிற்பாதம் அடையப்
பெற்றூல் (அன்றி) ; அல்லகண்டம் கொண்டு என் செய்
கேன் - துன்பத்துக்கு இடமான உடலினால் என்னபயனை
அடைவேன் ? (ஒருபயனுமில்லை) என்றவாறு.

திருப்பாதிரிப்புலியூர்

திருநிருத்தம்

கருவாய்க் கிடந்துன் கழலே நினைபுங்
கருத்துடையேன்
உருவாய்த் தெரிந்துன்ற னுமம் பயின்றே
னுன தருளால்

திருவாய் பொலியச் சிவாய நமவென்று
 நீறணிந்தேன்
 தருவாய் சிவகதி நீபா திரிப்புலி
 யூரரனே.

3

திருப்பாதிரிப்புலியூரரனே, நான் கருவாய்க் கிடக்கும் போதும் உன் பாதக் கழலையே நினைக்கும் கருத்து உடையனாயிருந்தேன்; இவ்வுலகில் மானுட வடிவமெடுத்த பின் நின் பெயரையே சொல்லிப் பழகினேன்; உன் திருவருளினால், திருவருளுடன் பொலியுமாறு 'சிவாயநம' என்ற பஞ்சாட்சரத்தைக் கூறித் திருநீறணிந்தேன். ஆதலால், நீ சிவகதி தருவாய், என்றவாறு.

திருப்பாதிரிப்புலியூர் தொண்டைநாட்டிலுள்ளது. திருநாவுக்கரசுகநாயனார் மகேந்திரவர்ம பல்லவனாற் கல்லோடு பிணைத்துக் கடலில் எறியப்பட்டபொழுது 'சொற்றுணை வேதியன்' என்ற பதிகம் பாடிக் கல்லைத் தெப்பமாகக் கொண்டு இத்தலத்திலேதான் கரையேறினார். இங்குள்ள இறைவன் திருநாமம் 'தோன்றாத் துணையிசர்' என்பதாம்.

திருவதிகைவிரட்டானம்

பண் : காந்தாரம்

சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்துஞ்
 சுடர்த்திங்கட் சூளா மணியும்
 வண்ண உரிவை யுடையும்
 வளரும் பவள நிறமும்
 அண்ண லரண்முர னேறும்
 அகலம் வளாய அரவும்
 திண்ணன் கெடிலப் புனலும்
 உடையா ரொருவர் தமர்நாம்
 அஞ்சுவ தியாதொன்று மில்லை
 அஞ்ச வருவது மில்லை.

4

சமணரது ஏவலின்படி மகேந்திரவர்ம பல்லவன், சமண சமயத்திலிருந்து சைவசமயத்துக்கு மாறிய (தரும சேனரை) நாவுக்கரசரை நீற்றறையிலிட்டும், யானையை ஏவியும், கல்லுடன் கட்டிக் கடலில் விட்டும் துன்புறுத்த அவர் ஒவ்வோர் சமயத்தும் ஒவ்வோர் பதிகம் பாடி அவ்வவ்விடர்களினின்றும் நீங்கி மீண்டார்.

சமணர்கள் மத யானையை நாவுக்கரசர்முன் ஏவிய போது, அது அஞ்சிப் பணியுமாறு அவராற் பாடப்பட்டது இப் பாடலைக்கொண்ட பதிகம்.

சுண்ண வெண்சாந்து - பொடியாகிய வெண்திருநீறு ; சந்தனச் சாந்து - சந்தனக் குழம்பு ; திங்கள்சூளாமணி - சந்திரனாகிய தலையணி ; வண்ண உரிவை உடை - அழகிய புலித்தோலாடை ; அண்ணல் - தலைவராகிய ; முரண் அரண் ஏறும் - மாறுபட்ட முப்புரங்களை அழிக்கும் ; 'அழிக்கும் அகலம்' என இயைக்க, அகலம் - மார்பு ; வளாய - பொருந்திய ; அரவு - பாம்பு ; கெடிலப் புனல் - கெடிலநதியின் நீர் ; உடையார் - உடைய சிவ பிரான் ; தமர் நாம் - உறவினர் நாங்கள் ; ஆதலால், அஞ்சவேண்டியது ஒன்றுமின்று - அஞ்சத்தக்கதாக வரக்கூடியதும் எதுவும் இல்லை.

திருவாரூர்

திருத்தாண்டகம்

முன்னம் அவனுடைய நாமம் கேட்டாள்

மூர்த்தி யவனிருக்கும் வண்ணங் கேட்டாள்

பின்னை யவனுடைய ஆரூர் கேட்டாள்

பெயர்த்தும் அவனுக்கே பிச்சி யானாள்

அன்னையையும் அத்தனையும் அன்றே நீத்தாள்

அகன்றாள் அகலிடத்தார் ஆசா ரத்தைத்

தன்னை மறந்தாள் தன்னாமங் கேட்டாள்

தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே. 5

இப்பாடல், உயிரைத் தலைவியாகவும் இறைவனைத் தலைவனாகவும் கொண்டு பாடப்பட்டிருக்கிறது. இறைவன் பாதத்தை உயிர் இரண்டறக் கலந்தது என்று கூறியவாறு. சத்திகிபாதம் அடைந்த உயிர், சிவனது மேய்ம்மையை யுணர்ந்து தன் அகப்பற்றுப் புறப்பற்றுக்களை (அன்னை தந்தை) விட்டு (தன்னை மறந்து) தன்னியல்பழிந்து இரண்டறக்கலந்தமை கூறியவாறு.

நங்கை - தலைவி ; அவன் - தலைவன் ; நாமம் - பெயர் ; புகழ். மூர்த்தி அவன் - தலைவனாகிய அவனது ; வண்ணம் - இயல்பு, அழகு ; அருமை + ஊர் = ஆரூர் ; கேட்டாள் - கேட்டறிந்தாள் ; பெயர்த்தும் - திரும்பவும் ; (அவன் ஊரிலி, பேரிலி, உருவமிலி என அறிந்தபின்னும்) பிச்சி ஆனால் - அவனிடத்தே மயக்கமுடையவளானாள். அன்னை - தாய் ; அத்தன் - தந்தை ; நீத்தாள் - துறந்தாள் ; அகலிடத்தார் ஆசாரத்தை அகன்றாள் - பூமியிலுள்ளாரது ஆசாரத்தை விட்டாள் ; தன் நாமம் கேட்டாள் - தன் பெயர் இன்றித் தலைவன் பெயரே தன் பெயருமானாள் ; தலைவனது பாதங்களைத் தலைமேற் கொண்டாள் (அடியாளாயினாள்) என்றவாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்கடவூர்

பண் : நட்டராகம்

பொடியார் மேனியனே புரி நூலொரு பாற்பொருந்த
வடியார் மூவிலைவேல் வளர் கங்கையின் மங்கையொடுங்
கடியார் கொன்றையனே கட ஆர்தனுள் வீரட்டத்தெம்
அடிகே ளென்னமுதே யெனக் கார்துணை நீயலதே. 1

பொடி - (திரு)நீறு ; ஆர் - நிறைத்த ; மேனி - உடல் ;
புரிநூல் - முப்புரிநூல் ; ஒருபால் - (மார்பின்) ஒருபக்கம் ;
வடி - கூர் ; மூவிலை வேல் - மூன்று இலை வடிவான நூனிக
ளுடைய வேல், என்றது குலத்தை. வளரும் - நீர்
பெருகுகின்ற - கங்கையின் மங்கை - கங்கையென்றும்
மங்கை ; கட - வாசனை ; கொன்றையனே - கொன்றை
யையும் அணிந்தவனே ; அடிகேள் - அடியவர்க்குத் தலை
வரே ; கடவூர் வீரட்டம் - திருக்கடவூரிலுள்ள எட்டு
வீரச்செயல்கள் புரியப்பட்ட தலம் ; நீ அலது எனக்கு
ஆர் துணை என இயைக்க.

வீரட்டத்தலங்கள் எட்டு :

(1) திருவதிகை - திரிபுரத்தை எரித்தது ; (2) திருக்
குறுக்கை - மன்மதனை எரித்தது ; (3) திருப்பறியலூர் -
தட்சனை அழித்தது ; (4) திருக்கண்டியூர் - பிரமன் சிரம்
கொய்யப்பட்டது ; (5) திருவிற்குடி - சலந்தராசரனைத்
தடித்தது ; (6) திருவழுவூர் - யானையை உரித்தது ;
(7) திருக்கோவலூர் - அந்தகாசரனை அழித்தது ; (8) திருக்
கடவூர் - இயமனை உதைத்தது.

திருக்கச்சியேகம்பம்

பண் : தக்கேசி

ஆலந் தானுகந் தமுதுசெய் தானை
 யாதி யையம ரர்தொழு தேத்துஞ்
 சிலந் தான்பெரி தும்முடை யானைச்
 சிந்திப் பாரவர் சிந்தையு ளானை
 ஏல வார்குழ லாளுமை நங்கை
 யென்று மேத்தி வழிபடப் பெற்ற
 கால காலனைக் கம்பனெம் மானைக்
 காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே.

ஆலம் உகந்து அமுதுசெய்தானை - திருப்பாற் கடலிற்
 தோன்றிய ஆலகால விடத்தை விரும்பி உண்டவனை ;
 அமரர் - தேவர் ; தொழுது - வணங்கி ; ஏத்தும் - புகழு
 கின்ற ; சிலம் - ஒழுக்கம் ; சிந்திப்பார் - நன்னை நீனைந்
 தின்றவர்கள் ; சிந்தையுள்ளார் - மனத்திலுள்ளவன் ;
 ஏலம்வார்குழல் - மணம்பொருந்திய நீண்ட கூந்தல் ;
 உமை நங்கை - உமையாகிய நங்கை ; காலகாலன் - யம
 னுக்கு யமன் ; கம்பன் - ஏகம்பன் என்னும் நாமமுடைய
 வன் ; காண கண்ணடியேன் பெற்றவாறே - காணும்படி
 யாகக் கண்களை அடியவனாகிய நான் பெற்ற பாக்கியம்
 தான் என்ன !

திருக்கச்சி ஏகம்பம் என்னும் காஞ்சிபுரத்திலுள்ள
 ஏகாம்பரநாதனைப் பாடுவது இப்பாடல். இங்குள்ள
 இறைவன் நாமம் ஏகாம்பரநாதர் என்பது. இறைவி
 திருநாமம் ஏலவார்குழலி (காமாட்சியம்மை). கம்பநாதி
 தீர்த்தம். ஸ்தல விருட்சம் - மா.

திருவலிவலம்

பண் : தக்கேசி

பாடுமா பாடிப் பணியுமா றறியேன்
 பனுவுமா பணுவிப் பரவுமா றறியேன்
 தேடுமா தேடித் திருத்துமா றறியேன்
 செல்லுமா செல்லச் செலுத்துமா றறியேன்

கூடுமா றெங்ஙன மோவென்று கூறக்
 குறித்துக் காட்டிக் கொணர்ந்தென யாண்டு
 வாடிநீ வாளா வருந்தலென் பாணை
 வலிவ லந்தனில் வந்துகண் டேனே. 3

பாடுமா பாடிப் பணியுமா றறியேன் - பாடல்களைப்
 பாடவேண்டிய முறைப்படி பாடி வணங்கும் முறையை
 அறியமாட்டேன் ; பனுவுதல் - பாட்டுக்களை இயற்று
 தல் ; பனுவுமா - பாக்களை இயற்றவேண்டிய முறைப்
 படி ; பரவுதல் - துதித்தல் ; தேடுமா தேடி - இறைவ
 னைத் தேடும் முறையிலே தேடி ; திருத்துமாறு - என்னை
 நல்வழிப்படுத்தும் முறையை ; செல்லுமா செல்ல - (ஐம்
 புலன்களையும் அவை) செல்லவேண்டிய வழிகளிலே
 செல்லும்படியாக ; செலுத்துமா - செலுத்தும்வகையை ;
 கூடுமாறு எங்ஙனமோ என்று - இங்ஙனமாக நான்
 இறைவனைக் கூடுவது எப்படியாகும் என்று ; கூற -
 நான் கூற ; குறித்துக் காட்டி - நான் ஒழுகவேண்டிய
 நெறியை எனக்குக் குறித்துக்காட்டி ; எனை கொணர்ந்து
 ஆண்டு -என்னை அந்நெறிக்குக்கொண்டுவந்து (என்னை)
 அடிமைகொண்டு ; வாளாவருந்தல் - வீணாவருந்தாதே ;
 என்பாணை - என்று கூறும் இறைவனை ; வலிவலம் -
 ஒருதலம்.

திருக்கச்சூர்ஆலக்கோபில் பண் ; கொல்லிக்கொளவாணம்

முதுவா யோரி கதற முதுகாட்
 டெரிகொண் டாடல் முயல்வானே
 மதுவார் கொன்றைப் புதுவீ சூடும்
 மலையான் மகள்தன் மணவாளா
 கதுவாய்த் தலையிற் பலிநீ கொள்ளக்
 கண்டா லடியார் கவலாரே
 அதுவே யாமா றிதுவோ கச்சூ
 ராலக் கோயி லம்மானே. 4

முதுவாய் ஒரி - பெரிய வாயையுடைய நரி; முதுகாடு - சுடுகாட்டில் ; சரிகொண்டு - கையில் அக்கினியை ஏந்தி ; ஆடல் முயல்வோன் - நடனஞ் செய்பவன் ; (இறைவன்) மது - தேன் ; ஆர் - நிறைந்த ; வீ - மலர் ; (கொன்றையின் புதுமலர்கூடும் மணவாளா). மலையான் மகள் - இமயமலையரசன் புத்திரியாகிய பார்வதியின் ; கதுவாய்-தலை - முளியான (ஒறுவாயான) ; தலை - ஓட்டில் ; பளி - பிச்சையை ; கவலார் - வருந்தமாட்டார்களா ? (நீ முளிக் கபாலத்திலே பிச்சை எடுப்பதை அடியவர்கள் கண்டால் வருந்தமாட்டார்களா ?) அதுவே ஆமாறு இதுவே - அடியார்கள் அவ்வாறு வருந்த இவ்வாறு நீ பிச்சை எடுக்கலாமா ? கச்சூர் ஆலக்கோயிலில் உறையும் தலைவனே — கச்சூர் ஆலக்கோயில்-தொண்டைநாட்டிலுள்ள ஸ்தலங்களுள் ஒன்று. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் பசியால் வருந்தியபோது சிவ பிரான் அந்தணர் வீடுகள்தோறும் சென்று அன்னம் யாசித்துக் கொண்டுவந்து கொடுத்தருளிய தலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

கந்தரலங்காரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கட்டளைக் கலித்துறை

விழிக்குத் துணைதிரு மென்மலர்ப்
பாதங்கள் மெய்ம்மைகுன்று
மொழிக்குத் துணைமுரு காவெனு
நாம்ங்கண் முன்புசெய்த
பழிக்குத் துணையவன் பன்னிரு
தோளும் பயந்ததனி
வழிக்குத் துணைவடி வேலுஞ்செங்
கோடன் மயூரமுமே.

— அருணகிரிநாதர்

கண்களுக்குத் துணையாக இருப்பன (முருகனின்) மெல்லிய மலர்போன்ற பாதங்களாம். மெய்ம்மை - சத்தியம்; மெய்ம்மை குன்று மொழிக்கு - சத்தியந் தவறாத வாக்குக்கு; நாம் - பெயர்; முன்பு - முற்பிறவியிலே; பழிக்குத் துணை - பாவங்கள் ஒழிவதற்குத் துணையாய் நிற்பன; தோள் - புயம், (கைகள்). பயந்த தனிவழிக்குத் துணை - பயம் மிகுந்த தனி வழிக்குத் துணையாவது; செங்கோடன் வேலும் மயூரமுமே - திருச் செங்கோட்டில் எழுந்தருளியுள்ள முருகப்பெருமானது வேலும் மயிலுமேயாகும்; மயூரம் - மயில்; திருச்செங்கோடு - சேலம் ஜில்லாவிலுள்ள தலம்.

சேந்தனைக் கந்தனைச் சேங்கோட்டு
வெற்பனைச் செஞ்சுடர்வேல்
வேந்தனைச் செந்தமிழ் நூல்விரித்
தோனை விளங்குவள்ளி

காந்தனைக் கந்தக் கடம்பனைக்
 கார்மயில் வாகனைச்
 சாந்துனைப் போது மறவா
 தவர்க்கொரு தாழ்வில்லையே.

சேந்தன் - செங்கிறமுடையவன் ; கந்தன் - கந்தப்பெரு
 மாளை ; செங்கோட்டு வெற்பன் - திருச்செங்கோட்டு
 மலையில் எழுந்தருளிய முருகன் ; செஞ்சுடர் - சிவந்த
 ஒளி ; வேந்தன் - மன்னன் ; செந்தமிழ் நூல் விரித்
 தோன் - அகத்தியர்க்குச் செந்தமிழ் இலக்கணத்தை
 விரித்துரைத்த முருகன் ; காந்தன் - கணவன் ; கந்தம் -
 வாசனையுள்ள ; கடம்பன் - கடம்பம் பூமாலையை அணிந்
 தவன் ; கார் - கரிய ; மயில்வாகனன் - மயில்வாகனத்தை
 யுடையவனை ; சாந்துனைப்போதும் - சாகுந்தறுவா
 யிலும் ; முருகனை மறவாதவர்க்கு ஒரு தாழ்வும் ஏற்
 படாது என்றவாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்புகழ்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுவாமிமலை—திருவேரகம்

சரணகம லாலயத்தை அரைநிமிஷ நேரமட்டில்
தவமுறைதி யானம்வைக்க அறியாத
சடகசட மூடமட்டி பவவினையி லேசனித்த
தமியன்மிடி யால்மயக்க முறுவேனே
கருணைபுரி யாதிருப்ப தெனகுறையி வேளைசெப்பு
கயிலைமலை நாதர்பெற்ற குமரோனே
கட்கபுயமீதிரத்நமணியணிபொன் மாலைசெச்சை
கமமுமண மார்கடப்ப மணியோனே
தருணமிதை யாமிகுத்த கனமதுறு நீள்சவுக்ய
சகலசெல்வ யோகமிக்க பெருவாழ்வு
தகைமைசிவ ஞானமுத்தி பரகதியு நீகொடுத்து
தவிபுரிய வேணுநெய்த்த வடிவேலா
அருணதள பாதபத்ம மநுதினமு மேதுதிக்க
அரியதமிழ் தானளித்த மயில்வீரா
அநிசயம நேகமுற்ற பழகிமலை மீதுதித்த
அழகதிரு வேரகத்தின் முருகோனே.

‘கயிலைமலை நாதர்பெற்ற’ என்ற தொடரிலிருந்து ‘கடப்பமணியோனே’ என்பது வரையும் பொருள் கூறப்பட்டு, பின், ‘அருணதள பாதபத்ம’ என்பது தொடங்கிப் பாடலின் இறுதிவரையும் பொருள் கூறப்பட்டு, பின்னர் பாடலின் தொடக்கத்திலிருந்து பொருள் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பொழிப்புரை :

கயிலைமலைக்கு நாயகரான சிவவிரான் பெற்ற குமரக் கடவுளே, வாசுவலயம் அணிந்த தோளின்மீது இரத்தின

மணியணிந்த பொன் மாலையும், வெட்சிமாலையும், மணம் விசும் கடப்பமாலையும் அணிந்திருப்பவனே, நெய்தடவப்பெற்ற கூர்மையான வேலையுடையவனே, செந்நிறம் பொருந்திய இதழ்க்கையுடைய உனது பாதங்களாகிய தாமரை மலர்களை நான் தினந்தோறும் துதித்துப் பாடுதற்கேற்ற அருமையான தமிழ்மொழியை அளித்தருளிய மயிலை வாகனமாகவுடைய வீரனே, அற்புதங்கள் பல நிறைந்த பழகிமலைமீது தோன்றியுள்ள அழகனே, திருவேரகம் என்னும் சுவாமி மலையில் எழுந்தருளியுள்ள முருகனே, உன்னுடைய பாதங்களாகிய தாமரைக் கோயிலை, மிகக் குறைந்த அளவான அரை நிமிட நேரங்கூடத் தவஞ் செய்யும் முறையில் புலன்களையொடுக்கி மனத்தை ஒருநிலைப்படுத்தித் தியானிக்கத் தெரியாத, தூலசரீரமும் குற்றமுமுடைய அஞ்ஞானம் மிகுந்த அறிவில்லாத பிறப்பிற்குக் காரணமான தீவினையினூற் பிறந்த, தனிப்பட்டவனாகிய நான் தரித்திரத்தினால் மனக் கலக்கமடைந்து வருந்தலாமா? என்னிடத்தில் உனது இயற்கையான அருளிர்க்கங்கொண்டு கருணையை நீ செய்யாமலிருப்பதற்கு என்னிடமுள்ள குறைபாடுகள் என்ன? இந்தச் சமயத்தில் சொல்லுவாயாக. ஐயனே, இதுதான் நீ கருணை கொண்டு எனக்கு அருளினைப் புரியத் தகுந்த சமயம். மிகவும் பெருமை பொருந்திய, நீண்ட சுகத்தைத் தருவதான எல்லாவிதமான செல்வங்களும் வாய்க்கக்கூடிய யோகம் மிகுந்த சிறந்த பெரிய வாழ்க்கையையும் மிக்க மேன்மையான சிவஞானத்தையும் அதனூற் பெறக்கூடிய பரமுத்தி என்னும் மேலான நிலையையும் நீ எனக்குக் கொடுத்து உதவியைச் செய்தருளல் வேண்டும்.

கடகம் - வாகுவலயம்; செச்சை - வெட்சிமலர்; கடப்பம் - கடப்பம் பூமாலை; அருணம் - செந்நிறம்; தளம் - இதழ்; பத்மம் - தாமரை; அதிசயம் - அற்புதம்; திருவேரகம் - சுவாமிமலை; சரணம் - அடைக்கலம் (பாதம்); கமலாலயம் - தாமரைக்கோயில்; சடம் - தூலம்; கசட - குற்றமுடைய; பவம் - பிறவி; மிடி - வறுமை; செப்பு -

சொல் ; கனம் - பெருமை ; சவுக்கியம் - சுகம் ; பரகதி
மோட்சம்.

பழநி

கருவினுரு வாகிவந்து வயதளவி லேவளர்ந்து
கலைகள் பல வேதெரிந்து மதனாலே
கரியகுழல் மாதர் தங்க ளடிசுவடு மார்புடைத்து
கவலைபெரி தாகினொந்து மிகவாடி
அரகரசி வாயவென்று தினமுநீனை யாமல்நின்று
அறுசமய நீதியொன்று மறியாமல்
அசனமிடு வார்கள் தங்கள் மனைகள் தலை வாசல்கின்று
அநுதினமும் நாணமின்றி அழிவேனோ
உரகபட மேல்வளர்ந்த பெரியபெரு மாளரங்கர்
உலகளவு மால்மகிழ்ந்த மருகோனே
உபயகுல தீபதுங்க விருதுகவி ராஜசிங்க
உறைபுகலி யூரிலன்று வருவோனே
பரவைமனை மீதிலன்று ஒருபொழுது தூதுசென்ற
பரமனரு ளால்வளர்ந்த குமரேசா
பகையசுரர் சேனைகொன்று அமரர்சிறை மீளவென்று
பழநிமலை மீதில்நின்ற பெருமாளே.

‘உரகபடமேல்’ என்பது தொடங்கிப் பாட்டின் இறுதி
வரை பொருள் கூறப்பட்டு, பின்னர் முதலிலிருந்து
பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

பொழிப்புரை :

ஆதிசேடன் படத்தின்மீது கண்வளர்தலாகிய அறி
துயில் என்னும் யோக நித்திரை செய்யும் பெரியபெருமா
ளேனும் திருவரங்கப்பெருமானாகிய, வாமனாவதாரத்தில்
உலகளவு நீண்டு வளர்ந்த திருமாலது மனம் மிகமகிழ்ந்த
மருகனுள்ளவனே, தாய்வழி, தந்தைவழி என்னும்

இருகுலங்களாலும் விளக்குப்போன்று விளங்குபவனே, பரிசுத்தமானவனே, பட்டங்களும் அவற்றிற்குரிய விருதுகளும் பெற்ற கவியரசர்களுக்குள் சிங்கம்போன்றவனே, மேலோர்கள் வாழும் சிகாழிப்பதியில் (சீவபாதவிருதயருக்கும் பகவதியாருக்கும்) திருஞானசம்பந்தமூர்த்தியாக அவதரித்தவனே, திருவாசூரில் பரவையாருடைய வீட்டிற்கு சுந்தரருக்காக ஓர் இரவில் இருமுறை தூதாக நடந்து சென்ற பரமசிவன் அருளாற் தோன்றிய குமரக்கடவுளே, தேவர்களுக்குப் பகையான சூரபதுமன் முதலான அரக்கர்களின் சேனைகளைக் கொன்றழித்துச் சூரபதுமனார் சிறைப்பட்ட தேவர்கள் எல்லோரும் சிறையினின்று மீட்சி பெறுமாறு வெற்றிகொண்டு பழகி மலையில் எழுந்தருளியுள்ள பெருமாளே, கருவிலே உருவெடுத்துப் பிறந்து, வயதின் அளவிற்கேற்றவாறு வளர்ச்சி பெற்று, பலவேறு கலையும் கற்றுத் தெரிந்து, மன்மதனாலே கரிய கூந்தலையுடைய பெண்களின் ஊடற் காலத்தில் அவர்களுடைய பாதத் தழும்பு மார்பினிடத்திற் பதிந்து, மனக்கவலை பெரிதும் அதிகமாகி, வருந்தி மிகச் சோர்வடைந்து, 'அர ஹர சிவாய' எனக் கூறி நாள்தோறும் நினைக்காமலிருந்து, ஆறுவகைப்பட்ட சமயங்கள் கூறும் நீதிநெறிகள் ஒன்றையும் அறிந்து கொள்ளாமல் உணவு இடுபவர்களுடைய வீடுகளின் முன்புறத்தில் நின்றுகொண்டு, ஒவ்வொருநாளும் வெட்கமில்லாமல் அழிந்துபோவன் ஆவனே நான்? (அவ்வாறு நான் அழிந்துவிடாது காத்தருள்வாயாக).

உரகம் - பாம்பு ; உபயம் - இரண்டு ; துங்க - சிறந்த ; விருது - பட்டம் ; அசனம் - உணவு ; "பரவையமனையில் தூதுசென்ற கதை" சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் கதையிற் காண்க.

புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தெண்ணிலா மலர்ந்த வேணியா யுன்றன்
றிருநடங் கும்பிடப் பெற்று
மண்ணிலே வந்த பிறவியே யெனக்கு
வாலிதா மின்பமா மென்று
கண்ணிலா னந்த வருவீர் சொரியக்
கைம்மல ருச்சிமேற் குவித்துப்
பண்ணினு னீடி யறிவரும் பதிகம்
பாடினார் பரவினார் பணிந்தார்.

—சேக்கிழார் (பெரியபுராணம்)

சுந்தரர் திருமுறுகுன்றமென்னும் விருத்தாசலத்தில்
பெற்ற பொற்குவையை மணிமுத்தா நதியிலிட்டுத் திரு
வாரூர்க் குளத்தில் எடுக்க அருளும்படி வேண்டி, வழிக்
கொண்டு, தில்லையை (சிதம்பரத்தை) அடைந்தார்.
அங்கே இறைவன் திருநடத்தைக் கண்டு பாடியது :

தெள்ளிலா மலர்ந்த - தெளிவான பிறைச் சந்திரன்
விளங்குகின்ற ; வேணியாய் - சடாபாரத்தையுடைய
வரே ; திருநடம் - ஆனந்தத் திருநடனம் ; கும்பிடப்
பெற்று - கும்பிடுதலைப் பெற்று ; மண்ணிலே வந்த பிற
வியே எனக்கு வாலிதாம் இன்பம் என்ன - பூமியிலே
எடுத்துள்ள இந்த மானுடப் பிறவியே எனக்குச் சிறந்த
இன்பம் என்று ; ஆனந்த அருவி - ஆனந்தக் கண்ணீர் ;
கைம்மலர் உச்சிமேற் குவித்து - கைகளைத் தலைமேற்
குவித்து ; பண்ணினால் நீடி அறிவு அரும் பதிகம் -
இசையுடன் கூடி நீண்ட அறிவதற்கு அருமையான
பதிகத்தை ; சுந்தரர் பாடினார் என்றவாறு.

திருச்சிற்றம்பலம்

கந்தபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கம்பிரமணியக் கடவுள் விருத்தம்

தேவர்க டேவே யோலஞ்
சிறந்தசிற் பரனே யோலம்
மேவலர்க் கிடியே யோலம்
வேற்படை விமலா வோலம்
பாவலர்க் கெளியா யோலம்
பன்னிரு புயத்தா யோலம்
மூவரு மாகி நின்ற
மூர்த்தியே யோல மோலம்.

—கச்சியப்பசிவாசாரிகள்

சூரபன்மனுடன் கந்தப்பெருமான் யுத்தம் செய்யும் போது ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் சூரபன்மன் தேவர்களை உண்ணப் பேருருவம் கொண்டான். பல சிரங்களுடனும் கைகளுடனும் இருளில் மறைந்து நின்று ஆரவாரம் செய்த சூரனுக்குப் பயந்த தேவர்கள் கந்தப்பெருமானைச் சரணடைந்தபோது கூறுவதாக உள்ளது இப்பாட்டு. ஓலம் - காப்பாற்றுமாறு வேண்டும் அவலக்குரல்; சிற்பரன் - அறிவு மயமான தலைவன்; மேவலர் - பகைவர்; இடி - இடியேறுபோன்ற கலக்கம் தருபவன் [பகைவர்க்குப் பாம்பை உவமானமாக்கிக்கொள்க. பாம்பு இடியேற்றைக் கண்டு பயப்படுமாதலின்]. விமலன் - மலமற்றவன் (புனிதன்); பாவலர் - புலவர் (நின்னை நினைந்து பாடும் அடியார்); எளியாய் - எளியையாய் வந்து அருள்புரிபவனே; புயம் - கை; மூவருமாகிநின்ற மூர்த்தி - படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் ஆகிய முத்தொழில்களையும் புரியும் பிரமா, வீஷ்ணு, உருத்திரன் ஆகிய மூவருமாய் நின்ற மூர்த்தி; மூர்த்தி - கடவுள்.

கந்தபுராணம், வடமொழிக் காந்தபுராணத்து ஒரு சங்கிதை. தமிழ்க் கந்தபுராணம் ஆறு காண்டங்களை யுடையது. அவை: உற்பத்தி காண்டம், அசுர காண்டம், மகேந்திர காண்டம், யுத்த காண்டம், தேவ காண்டம், தட்ச காண்டம் என்பன.

திருச்சிற்றம்பலம்

னுடைய; அடி சேர்ந்தார்க்கு - பாதங்களைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு; யாண்டும் - ஒருபோதும்; இடும்பை - பிறவித்துன்பங்கள்; இல - உளவாகா. (எ - று.)

பிறவித்துன்பம் - பிறவியால் ஏற்படும் துன்பங்கள். இவை மூவகை. அவை; தன்னைப்பற்றியவை; பிற உயிர்களோடு தொடர்புடையவை; தெய்வத்தோடு தொடர்புடையவை, என்பன.

இருள்சேர் இருவினையுஞ் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. 5

இறைவன் - கடவுளது; பொருள்சேர் - உண்மை பொருந்திய; புகழ் - புகழை; புரிந்தார் - விரும்பினவரிடத்து; இருள்சேர் - மயக்கம் தருகின்ற; இருவினையும் - நல்வினை தீவினை என்னும் இரு வினைகளும்; சேரா - உண்டாகா.

நல்வினையும் பிறவிக்குக் காரணம் ஆதலின் 'இருள்சேர் இருவினை' எனக் கூறப்பட்டது. புரிதல் - இடைவிடாது கூறுதல்.

பொறிவாயில் ஐந்தவித்தான் பொய்தீர் ஒழுக்க
நெறியின்றார் நீடுவாழ் வார். 6

பொறிவாயில் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி. என்னும் ஐம்பொறிகள் வழியாக ஏற்படும்; ஐந்து - ஐந்து ஆசைகளையும்; அவித்தான் - நீக்கிய இறைவனது; பொய்தீர் ஒழுக்க நெறி - பொய்யம்மையற்ற உண்மையான நல்லொழுக்க நெறியிலே; நின்றார் - வழுவாது நின்றவர்; நீடு வாழ்வார் - பிறப்பு இறப்பு இன்றி நீண்டகாலம் ஒரு தன்மையராய் வாழ்வார். (எ - று.)

ஐம்பொறிகளினால்வரும் ஐந்து ஆசைகளாவன : மெய் - ஊறு (ஸ்பரிசம்); வாய் - சுவை; கண் - ஒளி; மூக்கு - நாற்றம்; செவி - ஒசை; என்பன. ஐந்தவித்தான் ஒழுக்க நெறி என்றது இறைவனார் சொல்லப்பட்ட வேதத்தை.

தனக்குவமைஇல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க்கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது. 7

தனக்கு உவமை இல்லாதான் - தனக்கு ஒப்பாரும் மிக்
காரும் இல்லாதவனாய் எல்லாரினும் உயர்ந்தவனாகிய
கடவுளது ; தாள் - பாதங்களை ; சேர்ந்தார்க்கு அல்
லால் - அடைந்தவர்களுக்கன்றி ; (மற்றையோர்க்கு)
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது - மனத் துன்பங்களை
நீக்கல் முடியாது. (எ - று).

‘ அரிது ’ என்பது இல்லை என்னும் பொருள் தந்தது.
அடிகளைச் சேராதவர் பிறவிக்கு ஏதுவாகிய காம,
வெகுளி, மயக்கங்களை நீக்கமாட்டாமையால் பிறப்பு,
இறப்புத் துன்பங்களுள் அழுந்துவர் என்றவாறு.

அறவாழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க் கல்லால்
பிறஆழி நீந்தல் அரிது. 8

அறஆழி - தருமக்கடலாகிய ; அந்தணன் - கடவுளது ;
தாள் - பாதங்களை ; சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் - அடைந்த
வர்க்கன்றி ; (மற்றையோர்க்கு) பிறஆழி - பொருளின் பக்
கடல்களை ; நீந்தல் - கடத்தல் ; அரிது - கூடாது. (எ று).

பல வேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாம் கடவுளுக்கு
வடிவாகலின் அறவாழி அந்தணன் என்றார். கடவுளின்
பாதம் மரக்கலம் போன்று அக் கடல்களைக் கடக்க உத
வும் என்பதாம்.

கோளில் பொறியின் குணமில்வே எண்குணத்தான்
தானை வணங்காத் தலை. 9

கோள்இல் - தத்தமக்கேற்ற புலன்களைக் கொள்ளுதல்
இல்லாத ; பொறியின் - பொறிகளைப்போல ; எண்குணத்
தான் - எட்டுக் குணங்களை யுடைய கடவுளது ; தானை -
பாதங்களை ; வணங்காத் தலை - வணங்காத தலைகள் ;
குணம்இல - பயன்படுவன இல்லையாம். (எ - று).

எண்குணங்களாவன : தன்வயத்தனாதல் ; தூய உடம்பினனாதல் ; இயற்கை உணவினன் ஆதல் ; முற்றும் உணர்தல் ; இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்குதல் ; பேரருளுடைமை ; முடிவில் ஆற்றல் உடைமை ; வரம்பில் இன்பம் உடைமை என்பன. காணாத கண், கேளாத செவி என்பனபோல வணங்காத தலையும் பயனற்ற தென்பதாம். இதனால் வாழ்த்தாத நாவும் பயனற்றது என இனத்தாற் கொள்க.

பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவ னடிசேரா தார்.

10

இறைவனடி (சேர்ந்தார்) - கடவுளின் பாதமாகிய மரக் கலத்தை அடைந்தவர் ; பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் - பிறவியாகிய பெரிய கடலைக் கடப்பர் ; சேராதார் - அடையாதவர் ; நீந்தார் - கடலைக் கடக்கமாட்டார். (எ-று).

சேர்ந்தார் என்னும் சொல் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. சொல்லெச்சம். ஒரு பிறவி மற்றொரு பிறவிக்குக் காரணமாய் ஒன்றோடொன்று சம்பந்தப்பட்டு வருதலில் 'பிறவிப் பெருங்கடல்' என்றார்.

சுருக்கம்

கடவுளை வாழ்த்துதல் என்பது, கடவுளை வணங்குதல் ; கடவுளை வணங்கி ஆரம்பிக்கும் எக்கருமமும் இனிது முடியும்.

எழுத்துக்களெல்லாம் அகரத்தை முதலாகக் கொண்டன. அதுபோல, இறைவன் உலகத்துக்கு முதல்வர் ஆவார். ஆதலால், உண்மையறிவினையுடைய கடவுளை வணங்காவிடிற் கல்வியாற் பயனில்லை.

அன்போடு நினைப்பவரது மனமாகிய மலரிலே இருப்பவராகிய கடவுளடியை இடைவிடாது நினைப்பவர் மோட்ச உலகத்தில் அழிவின்றி வாழ்வார். விருப்பு, வெறுப்பு அற்றவராகிய கடவுளது பாதத்தைச் சேர்ந்தவர்க்கு ஒருபோதும் பிறவித் துன்பங்கள் உள்வாகா ;

இறைவனது புகழை விரும்பினவரிடத்து நல்வினை தீவினை என்னும் இரண்டு வினைகளும் உண்டாகா. ஐந்து ஆசைகளையும் அறுத்தவராகிய கடவுளது மெய்யான ஒழுக்க வழியில் நின்றவர் நீடுவாழ்வார். [கடவுளை கினைந்தோரும், வாழ்த்தினோரும், அவன் வழியில் நின்றோரும் மோட்சத்தைப் பெறுவர்].

தனக்கு உவமையில்லாத கடவுளது பாதத்தைச் சேர்ந்தவர் மனக் கவலையை மாற்றுவர். மற்றையோரால் மாற்றல் முடியாது தருமசொகுதியாகிய கடவுளது பாதத்தைச் சேராதவர்கள் பொருள், இன்பம் என்னும் துன்பங்களிலே அழுந்துவர். எட்டுக் குணங்களையுடைய கடவுளது பாதத்தை வணங்காத உறுப்புக்களாற் பயனில்லை.

கடவுளடியினைச்சேர்ந்தவர் பிறவித் துன்பத்தைக் கடப்பார் ; மற்றையோர் பிறவித் துன்பத்துள் அழுந்துவர்.

பாயிரம்

அதிகாரம் : 3

நீத்தார் பெருமை

குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி கணமேயும் காத்தல் அரிது.

குணமென்னும் குன்று - நற்குணங்களாகிய மலையினுச்சியிலே ; ஏறி நின்றார் - நிற்பவராகிய முனிவர்களது ; வெகுளி - கோபம் ; கணம் - கணப்பொழுது ; காத்தல் - தடுத்தல்.

நற்குணங்களிலே மேம்பட்ட முனிவர்களது கோபம், தோன்றிய கணப்பொழுதுள் மறைந்துவிடுமேனும் அக் கோபத்தின் பலனைத் தடுத்துவிடல் அரிது.

நற்குணங்களாவன : துறவு, உண்மையை அறிதல், பிறர் பொருள்களில் ஆசையின்மை முதலியன. முனிவர்களுக்குக் கோபம் தோன்றியவுடனேயே, மெய்யுணர்வு தோன்றி அதைத் தடுக்க. அது (கோபம்) மறைந்துவிடும். ஆதலால் அவரது கோபத்தின் வயது கணப்பொழுது

தாயிற்று. கோபம் சிறிதுநேரமே நிற்பினும் கோபிக்கப் பட்டவர் அக் கோபத்தின் பயனை அடைந்தே திருவர். ஆகலின், கோபிக்கப்பட்டவராலே தடுக்க முடியாது, என்றவாறு.

இதனால், முனிவர்களது பெருமை கூறப்பட்டது.

பாயிரம் :

அதிகாரம் 4

அறன் வலியுறுத்தல்

அறத்தாறு இதுவேன வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை.

அறத்தாறு - அறத்தின் பயன் ; இது என வேண்டா-
இதுவாம் என்று நூல்களால் உணர்த்தல் வேண்டாம் ;
சிவிகை - பல்லக்கை ; பொறுத்தான் - காவுபவன் ;
ஊர்ந்தான் - ஏறிச்செல்பவன்.

தருமத்தின் பயன் இது என நூல்களாலே தெரிவிக்க
வேண்டியதில்லை. பல்லக்கைக் காவுபவனதும் அதைச்
செலுத்துபவனதும் வேறுபாட்டிலிருந்து கண்ணாலேயே
பார்த்து அறியப்படும், என்றவாறு.

பல்லக்கைச் செலுத்துபவன் (ஏறிச் செல்பவன்) அறம்
செய்தவனென்பதும், பல்லக்கைக் காவுபவன் அறம்செய்
யாதவனென்பதும் பார்த்தே அறியப்படும், என்றவாறு.

இதனால், தருமத்தின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

இல்லறவியல் :

அதிகாரம் 5

இல்வாழ்க்கை

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல்தானென்றங்கு
ஐம்புலத்தாறு ஓம்பல் தலை.

தென்புலத்தார் - பிதிரர் ; விருந்து - விருந்தினர் ; ஒக்
கல் - சுற்றம் ; ஐம்புலம் - ஐந்து இடம் ; ஆறு - அற
முறையை ; ஓம்பல் - வழுவாது செய்தல் ; தலை - சிறந்தது ;

பிதிரர், தெய்வம், விருந்தினர் (தன் வீட்டுக்கு வரும் புதியவர்) சுற்றத்தார், தான் என்னும் ஐந்திடத்தும் அறத்தைச் செய்தல் இல்வாழ்வானது கடனும்.

ஐந்து இடத்தோடு அரசனுக்குக் கொடுக்கும் இறைப் பொருளையும் சேர்த்து, நன் வருவாயை ஆரூகப் பகிர்தல் வேண்டும். 'தான்' என்றது அறம்செய்பவனை. தனக்குஞ் சேர்த்து வைத்தல் அவசியம். பிதிரர் - ஔருவகைக் கடவுளர்.

இதனால், இல்வாழ்வார் அறம் செய்யும் இடங்கள் கூறப்பட்டன.

இல்லறவியல் :

அதிகாரம் 7

மக்கட்பேறு

ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச் சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்.

ஈன்ற பொழுதின் - பெற்ற காலத்திலும்; உவக்கும் - மகிழ்ச்சி யடைவாள்; சான்றோன் - அறிவுடையவன்; எனக்கேட்ட - என அறிவுடையோர் கூறுவதைக் கேட்ட.

தன் மகன் கல்வி, கேள்விகளாற் பெரியவன் என அறிவுடையர் கூறுதலைக் கேட்ட தாய், அவனைப் பெற்ற காலத்திலும் பெருமகிழ்ச்சி யடைவாள்.

சான்றோர் அறிவுடையராதலின், அவராற் புகழப் படுதல் தாய்க்கு மகிழ்ச்சிதரும், என்பது.

இதனால், அறிவுடைய மக்களின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

இல்லறவியல் :

அதிகாரம் 9

விருந்தோம்பல்

இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

இல் இருந்து - வீட்டிலே மனைவியோடும் இருந்து; ஓம்பி - (பொருள்களைப்) பாதுகாத்து; விருந்து - விருந்தி

னரை ; ஓம்பி - பாதுகாத்து ; வேளாண்மை - உபகாரம் ; செய்யும்பொருட்டு - செய்வதற்காகவே.

விட்டிலே மனைவியோடும் இருந்து பொருள்களைப் பாதுகாத்து வாழ்வது, விருந்தினரைப் பாதுகாத்து அவர்க்கு உபகாரம் செய்வதற்காகவே.

விருந்தினர், முன்அறிந்து வந்தவர் ; அறியாது வந்தவர் என, இருவகைப்படுவர்.

இதனால், விருந்தினரை உபசரிக்காதவிடத்து இல் வாழ்வதாற் பயனில்லை என்பது கூறப்பட்டது.

இல்லறவியல் :

அதிகாரம் 10

இனியவை கூறல்

பணிவுடையன் இன்சொலன் ஆதல் ஒருவற்கு அணி, அல்ல மற்றுப் பிற.

அணி - அழகாம் ; ' ஒருவற்கு அணி பணிவுடன் இன்சொல்லான் ஆதல் ' என மாற்றுக.

ஒருவற்கு அழகு, தாழ்ச்சியுடைமையும் இன்சொல்லும் உடையராதல் ; மற்றைய பிற அழகாகா.

உருவம், ஆடை, ஆபரணங்கள் என்பன ஒருவற்கு அழகாகா. அடக்கமும் இன்சொல்லுமே அழகாம்.

இதனால், இனிய சொல் பேசவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

இல்லறவியல் :

அதிகாரம் 12

நடுவுநிலைமை

சமன் செய்து சீர்தூக்குங்கோல்போல் அமைந்தொருபால் கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

கோல் - துலாம் (தராசு), சமன் செய்து சீர்தூக்கல் - பொருளைத் தன்மேல் வைப்பதன்முன்பு சமனாய் இருந்து,

பின் (பொருளைவைத்தபின்) அதன்பாரத்தை வரையறுத்துக் காட்டல் ; ஒருபாற் கோடாமை - ஒரு பக்கத்துக்குச் சாயாமை . சான்றோர் - அறிவுடையோர் ; அணி-அழகு.

முன்னர் துலாக்கோலின் இருபுறமும் சமமாய் இருந்து பின்னர் தன்மேற் பாரம் வைத்தபோது அதன் நிறையைக் காட்டும் தராசுபோல, இருபக்கத்தாரும் தமது வழக்கைக் கூறு முன் ஒரு பக்கம் சாயாது நடுவுநிலைமையாய் நின்று அவர்கள்தம் வழக்கைக் கூறியபின் அதனை ஆராய்ந்து மிக்கதை, (பகை, நட்பு என்பன பாராது) நீதியாற் கூறல் வேண்டும்.

தராசு அறிவுடையார்க்குவமானம். தராசு முன் சமனாயிருந்து பின் பாரம் காட்டுதல்போல, சான்றோரும் நடுவுநிலையால் நீதி கூறல்வேண்டும், என்பது.

இதனால், நடுவுநிலைமை பெரியோர்க்கு அவசியம், என்பது கூறப்பட்டது.

இல்லறவியல் :

அதிகாரம் 13

அடக்கமுடைமை

ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின் எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து.

ஒருமையுள் - ஒரு பிறப்பில் ; ஐந்து - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி என்னும் ஐம்பொறிகளையும் ; எழுமை - ஏழு பிறப்பு ; ஏமாப்பு - பாதுகாப்பு.

ஆமை துன்பம் வராதிருக்கத் தன் ஐந்துறுப்பினையும் (தலையையும் நான்குகால்களையும்) அடக்கிக்கொள்ளுதல் போல ஒருவர் பாவம் புகாதிருக்கத் தன் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கிக்கொள்வாராயின் அது அவருக்கு ஏழு பிறவிக்கும் பாதுகாப்பைத் தரும், என்றவாறு.

ஐம்பொறிகளும் தத்தம்வழி இயங்கவிடாது அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தி அடக்கல் வேண்டும், என்பதாம்.

இதனால், ஒரு பிறப்பில் செய்த வினைப்பயன் ஏழு பிறப்புக்கும் தொடரும், என்பது கூறப்பட்டது.

இல்லறவியல் :

அதிகாரம் 14

ஒழுக்கமுடைமை

ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின் எய்துவர் எய்தாப் பழி.

ஒழுக்கத்தின் - ஒழுக்கத்தினால் ; எய்துவர் - அடைவர் ; இழுக்கம் - ஒழுக்கத்தினின்றும் தவறுதல் ; எய்தாப்பழி - தாம் அடைதற் குரிமையற்ற பழி.

ஒழுக்கத்தினால் ஒருவர் மேன்மை எய்துவர். ஒழுக்கக் கேட்டினால், ஒருவர் தாம் செய்யாதிருக்கவும் வீணாய் வரும் அடாப்பழியையும் அடைய நேரிடும்.

பகை காரணமாக அடாப்பழியை ஒழுக்கமற்றவரீது ஒருவர் கூறிலும் உலகம் அதை(ச் சரியென்று) ஒப்புக் கொள்ளாமென்பது கருத்து.

இதனால், ஒழுக்கமுடைமையின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

இல்லறவியல் :

அதிகாரம் 16

பொறையுடைமை

அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை இகழ்வாரைப் பொறுத்தல் தலை.

அகழ்வார் - தோண்டுவார் ; தாங்கும் - பொறுக்கும் ; இகழ்வார் - அவமதிப்பாரை ; தலை - சிறந்தது.

நிலம் தன்னைத் தோண்டுகிறவர்களையும் அவர் விழா மற் தாங்குகிறது. அதுபோல, தம்மை அவமதிப்பவர்களையும் பொறுத்தல் சிறந்த அறமாம்.

இகழ்தல் - பழிகூறுதலும் செய்தலும்.

இதனால், பொறையுடைமையின் இயல்பு கூறப்பட்டது.

இல்லறவியல் :

அதிகாரம் 17

அழுக்காருமை

அழுக்காறு என ஒரு பாவி திருச்செற்றுத் தீயுழி உய்த்து விடும்.

அழுக்காறு - பொருமை ; பாவி - கொடியவன் ; திரு - செல்வம் ; செற்று - கெடுத்து ; தீயுழி - நரகம் ; உய்த்து - புகுத்தி.

பொருமை என்று சொல்லப்படுகின்ற பாவி, தன்னை யுடையவனது செல்வத்தை இப்பிறவியிற் கெடுத்து நரகத்திலும் செலுத்திவிடும்.

அழுக்காறு மிகக் கொடியதாதலாற் 'பாவி' எனப் பட்டது.

இதனால்: அழுக்காறு, செல்வத்தையும்ழித்து, நரகத்திலும் செலுத்தும், என்பது கூறப்பட்டது.

இல்லறவியல் :

அதிகாரம் 19

புறங்கூருமை

ஏதிலார் குற்றம்போல் தங்குற்றங் காண்கிற்பின் தீதுண்டோ மன்னும் உயிர்க்கு.

ஏதிலார் குற்றம்போல் - அயலாரிடத்துள்ள குற்றத்தைக் காண்பதுபோல ; தம் குற்றம் - தமது குற்றத்தையும் ; காண்கிற்பின் - காணமுடிந்தால் ; மன்னும் - நிலைபெற்ற ; தீது - துன்பம்.

பகைவரிடத்தும் அந்நீயரிடத்தும் குற்றம் காணும் ஒருவர், தம்மிடத்துள்ள குற்றங்களையும் காண முடியுமாயின் அவருக்கு வருவதொரு துன்பம் உண்டாமோ?

தம்முடைய குற்றத்தை அறிபவர் அரியர். பிறருடைய குற்றத்தை எவரும் இலகுவில் அறிவர். இரண்டையும் அறிபவருக்குத் துன்பம் உண்டாகாது.

இதனால், தன்னுடைய குற்றத்தை ஒவ்வொருவரும் கண்டு திருந்தி நடத்தல் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

இல்லறவியல் :

அதிகாரம் 20

பயனில சொல்லாமை

பயனில்சொல் பாராட்டு வாணை மகன் எனல்
மக்கட் பதடி எனல்.

பயனில்சொல் - பயனில்லாத சொற்கள் ; பாராட்டு
வான் - பலகாலுஞ் சொல்பவன் ; எனல் - என்று
சொல்லற்க ; மக்கட் பதடி - மக்களுட் பதர் ; எனல் -
என்று சொல்க.

பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலுஞ் சொல்பவனை
மகனென்று சொல்லற்க ; மக்களுட் பதர் (இழிந்தவன்)
என்று சொல்லுக.

பயனில்சொல் - அறிவு தராத விண் சொற்கள் ;
பாராட்டுதல் - திரும்பத் திரும்பக் கூறுதல் ; மகன் -
மனிதன் ; எனல் - என்று சொல் எனவும், என்று
சொல்லற்க எனவும் இரு பொருள் கூறப்பட்டது.

இதனால், பயனில் சொல்லுதலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

இல்லறவியல் :

அதிகாரம் 21

தீவினையச்சம்

மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க ; சூழின்
அறஞ்சூழும் சூழ்ந்தவன் கேடு.

'பிறன் கேடு மறந்தும் சூழற்க' என மாற்றுக். சூழற்க-
எண்ணதொழிக ; சூழ்ந்தவன் - எண்ணியவன் ; கேடு-
கேட்டை ; அறஞ்சூழும் - அறக் கடவுள் எண்ணும்.

பிறனுக்குக் கேடு தரும் செயல்களை மறத்தும் எண்ணு
தொழிக. அங்ஙனம் எண்ணினால் எண்ணுபவனுக்கு
அறக் கடவுள் கேடு எண்ணும்.

‘மறத்தும் சூழற்க’ என்பதனால், பிறருக்குக் கேடு
செய்தலின் தீமை கூறப்பட்டது. அறக்கடவுள் கேடு
சூழ்தலாவது, அவனிடமிருந்து அறக்கடவுள் நீங்கு
மென்பதாம்.

இதனால், பிறருக்குக் கேடு எண்ணுபவன் தான் விரை
வில் அழிவன், என்பது கூறப்பட்டது.

இல்லறவியல் :

அதிகாரம் 22

ஒப்புரவறிதல்

புத்தே ஞலகத்தும் ஈண்டும் பெறலரிதே
ஒப்புரவின் நல்ல பிற.

புத்தே ஞலகம் - தேவஞலகம் ; ஈண்டு - இவ்வுலகம் ;
ஒப்புரவின் - ஒப்புரவுபோல ; நல்ல பிறபெறல் அரிது -
நல்ல பிற செயல்களைப் பெறல் அரிது.

ஒப்புரவுபோல நல்ல பிற செயல்களைத் தேவஞலகத்
தும் இவ்வுலகத்தும் பெறுதல் அரிது.

ஒப்புரவு - உலக நடையினை அறிதல்.

இதனால், உலக நடையை அறிந்து வாழ்தல் மிகச்
சிறந்ததொரு செயல், என்பது கூறப்பட்டது.

இல்லறவியல் :

அதிகாரம் 23

ஈடுக

நல்லாறு எனினும் கொளல்தீது மேலுலகம்
இல்லெனினும் ஈதலே நன்று.

கொளல் - இரத்தல் ; நல்லாறு - நல்லநெறி ; மேலுல
கம் - மோட்ச உலகம் ; இல்லெனினும் - (ஈந்தார்க்கு)
இல்லையென்று கூறினும்.

இரத்தலே நல்ல நெறி என்று கூறுபவர் உளராயினும் இரத்தல் கூடாது. ஈபவர்க்கு மேலுலகம் கிடையாது எனக் கூறுவார் உளராயினும், ஈதல் நன்று.

‘எனினும்’ என்பன, அங்ஙனம் கூறுவார் இல்லை யென்பதை உணர்த்தி நின்றன.

எல்லா அறங்களிலும் ஈதலே சிறந்தது என்பது, இதனாற் கூறப்பட்டது.

இல்லறவியல் :

அதிகாரம் 24

புகழ்

ஈதல் இசைபட வாழ்தல் அதுவல்லது ஊதியம் இல்லை உயிர்க்கு.

ஈதல் - வறியார்க்கீக ; இசைபட வாழ்தல் - புகழுடன் வாழ்க ; ஊதியம் - பயன் ; இலாபம்.

புகழன்றி, மக்கள் வாழ்க்கையாலாம் பயன் இவ்வுலகத்திலே பிறிதொன்றுமில்லை. ஆகையால் வறியவர்களுக்கே ஈந்து இவ்வுலகத்திற் புகழுடன் வாழ்க.

உயிர் எனப் பொதுப்படக் கூறினும் மக்கள் உயிர்க்கு என்பது பொருள். புகழுக்குக் கல்வி, வீரம் முதலியன காரணமேனும் அவற்றால்வரும் புகழினும் ஈதலால்வரும் புகழே சிறந்தது ; ஏனெனில் உலகில் உயிர் வாழ்க்கைக்கு உணவே முக்கியம். அது ஈதலால் உளதாம்.

இதனால், உயிர்களுக்குப் புகழே இவ்வுலகம் பயன். அது ஈதலால் ஆகும், என்பது கூறப்பட்டது.

துறவறவியல் :

அதிகாரம் 25

அருளுடைமை

அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினார்க் கில்லை இருள்சேர்ந்த இன்னு உலகம் புகல்.

அருள் - இரக்கம் ; சேர்ந்த - பூண்ட ; நெஞ்சினார் - மனமுடையவர்க்கு ; இருள்சேர்ந்த இன்னு உலகம் - இருளையுடைய துன்ப உலகத்து.

அருள்பூண்ட மனமுடையவர் இருள் பொருந்திய துன்ப மிகுந்த நரக உலகத்துப் புகுதல் இல்லை.

இருள் மிக்க துன்ப உலகம் - இருள் உடையதாய்த் தன்னை அடைந்தார்க்குத் துன்பம் செய்யும் நரகம்.

இதனால், அருள் உடையவர் மோட்சம் அடைவர், என்பது கூறப்பட்டது.

துறவறவியல் :

அதிகாரம் 26

புலால் மறுத்தல்

கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி எல்லா உயிரும் தொழும்.

கொல்லான் - ஒருயிரையும் கொல்லாது ; புலால்மறுத்தானை - புலாலையும் உண்ணாதவனை ; தொழும் - வணங்கும்.

ஒருயிரையும் கொல்லாதவனாய், புலாலையும் உண்ணாதவனை எல்லா உயிர்களும் கைகுவித்து வணங்கும்.

கொல்லாமையும் புலால் உண்ணாமையுமாகிய இரண்டும் உடையவரே சிறந்தவர். ஒன்றில்லாதவிடத்து மற்றதாற் பயனில்லை என்றவாறு.

இதனால், கொல்லாமையும் புலால் உண்ணாமையும் பொருந்தியவன் எல்லாரும் வணங்குதற்குரிய கடவுளுக்குச் சமமாவான், என்பது கூறப்பட்டது.

துறவறவியல் :

அதிகாரம் 27

தவம்

உற்றநோய்நோன்றல் உயிர்க்குறுகண்செய்யாமை அற்றே தவத்திற் குரு.

உற்றநோய் - தனக்கு ஏற்படும் துன்பத்தை ; நோன்றல் - பொறுத்தல் ; உயிர்க்கு - பிற உயிர்களுக்கு ; உறுகண் - துன்பம் ; அற்றே - அவ்வளவினதே ; தவத்திற்கு உரு - தவத்தின் வடிவம்.

தனக்கு ஏற்படும் துன்பங்களைச் சகித்தலும் மற்றைய உயிர்களுக்குத் துன்பம் செய்யாதிருத்தலுமே ஒருவன் தவமுடையான் என்பதற்கு அறிகுறிகளாம்.

உற்றநோய்களாவன : தவஞ்செய்யுங்கால் உணவு சுருக்குதல், மழை வெயிலால் ஏற்படும் துன்பம் போன்றவை.

இதனால், தவச்செய்வோர் இயல்பு கூறப்பட்டது.

துறவறவியல் :

அதிகாரம் 28

கூடா ஒழுக்கம்

மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா உலகம்
பழித்தது ஒழித்து விடின்.

மழித்தல் - (தவஞ் செய்வார் தலையை) முண்டிதம் (மொட்டை) செய்தல் ; நீட்டல் - சடையாக்கல் ; உலகம் - உயர்ந்த மக்கள் ; பழித்தது - செய்யக்கூடாதன என்று நீக்கப்பட்ட தீய ஒழுக்கங்களை ; ஒழித்தல் - நீக்கல்.

பெருமக்களாலே தீயன என்று கூறப்பட்ட குற்றங்களை நீக்கிவிட்டால் தவஞ் செய்பவர் தம் தலையை மொட்டையாக்கவோ சடையாக்கவோ வேண்டியதில்லை.

பழித்தது : பொய், களவு, புலால் உண்ணல், பிறன் மனை விழைதல் முதலியன.

இதனால், தவத்துக்கு மனத்தாய்மையேயன்றி வேடம் வேண்டியதில்லை, என்று கூறப்பட்டது.

துறவறவியல் :

அதிகாரம் 29

கள்ளாமை

அருள்கருதி அன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப்
பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல்.

பொருள் கருதி - பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ள (களவு செய்ய)க் கருதி ; பொச்சாப்பு - (பிறரது) சோர்வு ;

பார்ப்பார்கண் - பார்ப்பவரிடத்து ; அருள்கருதி - அருளின் உயர்ச்சியை அறிந்து ; இல் - இல்லை.

பிறரது பொருளை விரும்பி அவர்களது சோர்வைப் பார்த்திருப்பவருக்கு, அருளின் உயர்ச்சியை அறிந்து உயிர்களிடத்து அன்புடையவராயிருத்தல் இல்லை.

தமக்கு உரியதான பொருளையும் அதனது குற்றம் கருதி நீக்கி ஒழுகவேண்டியவர்கள், பிறரது பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ள விரும்புவாரேயானால் அவர்களிடத்து அருள் கிடையாதென்பதாம்.

இதனால், களவு செய்தலின் இழிவு கூறப்பட்டது.

துறவறவியல் :

அதிகாரம் 30

வாய்மை

புறந்தூய்மை நீரான் அமையும் அகந்தூய்மை வாய்மையாற் காணப் படும்.

புறம் - உடம்பு ; தூய்மை - சுத்தமாதல் ; அமையும் - உண்டாகும் ; அகம் - மனம் ; வாய்மை - உண்மை (சத்தியம்).

உடம்பு நீராற் சுத்தமடையும் ; மனம் உண்மை பேசுதலினாற் தூய்மையடையும்.

இதனால், வாய்மை பேசுவோர் மனத் தூய்மையடைவ ரென்பது கூறப்பட்டது.

துறவறவியல் :

அதிகாரம் 31

வெகுளாமை

செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பான் அல்லிடத்துக் காக்கின் என் காவாக்கால் என்.

செல்லிடம் - பலிக்குமிடம் ; காப்பான் - தடுப்பவனே ; சினம் - கோபம் ; காப்பான் - தடுப்பவன் ; அல்லிடம் -

பலியாத இடம் ; காக்கின் என் - தடுத்தாலென்ன ?
காவாக்கால் என் - தடாதொழிந்தாலென்ன ?

தனது கோபம் பலிக்கக்கூடிய இடத்து அதனைத் தடுப்பவனே உண்மையிலே தன் கோபத்தைத் தடுப்பவனாவான். தன் கோபம் பலியாத இடத்துத் தன் கோபத்தைத் தடுத்தாலென்ன ? தடாவிடிலென்ன ?

செல்லிடம் - தன்னிலும் மெலியவரிடம் ; அல்லிடம் - தன்னிலும் வலியவரிடம் ; தன்னிலும் வலியவரிடத்துக் கோபிக்கின் தனக்கே கோபமாதலின் அவரிடத்து யாது செய்யினும் பயனில்லை, என்றவாறு.

இதனால், கோபத்தை எவ்விடத்தும் தடுத்தல் வேண்டும், என்பது கூறப்பட்டது.

துறவறவியல் :

அதிகாரம் 32

இன்னொசெய்யாமை

நோயெல்லாம் நோய்செய்தார் மேலவாம் நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர்.

நோய் - துன்பம் ; நோய்செய்தார் - துன்பம் செய்தவர் ; மேல - இடத்தவாம்.

துன்பம் எல்லாம் மற்றோர் உயிர்க்குத் துன்பம் செய்தவர்களிடத்திலேயே உளதாம். ஆதலால், தமக்குத் துன்பம் வருதலை விரும்பாதவர் மற்றோர் உயிர்க்குத் துன்பம் செய்யார்.

ஒருவன் எதனை விதைத்தானோ அதனையே அறுப்பான். ஆதலால், பிறருக்குத் துன்பம் செய்தவர் தாமும் துன்பமே அடைவர், என்றவாறு.

இதனால், மற்றோர் உயிர்க்குத் துன்பம் செய்யக்கூடாது, என்பது கூறப்பட்டது.

துறவறவியல் :

அதிகாரம் 33

கொல்லாமை

கொல்லாமைமேற்கொண்டொழுக்குவான் வாழ்நாள் மேற்
செல்லாது உயிருண்ணுங் கூற்று.

மேற்கொண்டு - விரதமாகக்கொண்டு ; கூற்று-யமன் .

கொல்லாமையாகிய விரதத்தைக் கைக்கொண்டு
வாழ்பவனது வாழ்நாளின்மேல் உயிர்களை உண்ணும்
யமன் செல்லான்.

‘கூற்று’ என்னும்சொல், சொல்லால் அஃறிணை
ஆதலால் ‘செல்லாது’ என்னும் அஃறிணை முற்று
பயனிலையாயிற்று.

இதனால், பிறிதோருயிரைக் கொல்லாதவன் இறத்த
லின்றி (விடுபெற்று) வாழ்வான், என்பது கூறப்பட்டது.

துறவறவியல் :

அதிகாரம் 34

நிலையாமை

நில்லாத வற்றை நிலையின என்றுணரும்
புல்லறி வாண்மை கடை.

நில்லாதவற்றை-நிலைத்தல் இல்லாதவற்றை; நிலையின-
நிலையானவை; உணரும்-கருதுகின்ற; புல்லறிவாண்மை-
இழிந்த அறிவுடையராதல்; கடை-துறந்தார்க்கு இழிவு.

நிலையில்லாதவற்றை நிலையானவை என்று கருது
கின்ற இழிந்த அறிவு துறந்தார்க்கு இழிவுதரும்.

நில்லாதன : செல்வம், கல்வி, யாக்கை என்பன.

இதனால், துறவறத்தார் உண்மைப் பொருள்களின்
இயல்பை அறியவேண்டியமை கூறப்பட்டது.

துறவறவியல் :

அதிகாரம் 35

துறவு

யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன்.

யாதனின் - எதனின்து ; நீங்கியான் - நீங்கியவன் ;
நோதல் - வருந்துதல் ; அதனில் - அப்பொருளால் ;

ஒருவன் எப்பொருளினின்றும் நீங்கினானே அவன்
அப்பொருளால் வரும் துன்பத்தினின்றும் நீங்கியவ
னாவான்.

இதனால், பொருள்களின்மேல் ஆசை கொள்ளக்
கூடாது, என்பது கூறப்பட்டது.

துறவறவியல் :

அதிகாரம் 36

மெய்யுணர்தல்

பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென்றுணரும்
மருளானும் மாணப் பிறப்பு.

பொருள் அல்லவற்றை - மெய்ப்பொருள் எல்லாத
வற்றை ; பொருள் என்று - மெய்ப்பொருளென்று ;
மருள் - விபரீத உணர்ச்சியால் ; ஆம் - உளதாம் ;
மாணப்பிறப்பு - இன்பமில்லாத பிறப்பு.

மெய்ப்பொருளல்லாதவற்றை மெய்ப்பொருளென்று
எண்ணுகின்ற விபரீத உணர்ச்சியால் இன்பமில்லாத
பிறப்பு உண்டாம்.

விபரீத உணர்வாவது : மறுபிறப்பும் கடவுளும் இரு வினைப்பயனுமில்லை, எனத் துணிதல். குற்றியை மகனெனவும் இப்பியை வெள்ளி எனவும் எண்ணுதலும் அது.

இதனால், பிறப்புத் துன்பமெனவும் அதற்குக் காரணம் அறியாமை எனவும் கூறப்பட்டது.

துறவறவியல் :

அதிகாரம் 37

அவா அறுத்தல்

வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

வேண்டுங்கால் - ஒன்றை விரும்பின் ; பிறவாமை வேண்டும் - பிறவாமையை வேண்டுதல் வேண்டும். அது - பிறவாமை ; வேண்டாமை - விரும்பாமையை ; வேண்ட - விரும்ப ; வரும் - உண்டாம்.

பிறப்புத் துன்பமாதலை அறிந்தவன் ஒன்றைவிரும்பின் பிறவாமையை விரும்புதல் வேண்டும். அப் பிறவாமை பொருள்களில் ஆசையை வேண்ட (நீக்க) கிடைக்கும்.

இதனால், ஒருவன் பொருள்கள்மேல் ஆசையை நீக்கப் பிறவி நீங்கும். பிறவாமைஉண்டாம் என்பது கூறப்பட்டது.

ஊழியல் :

அதிகாரம் 38

ஊழ்

ஊழிற் பெருவளி யாவுள மற்றொன்று சூழினுந் தான்முந் துறும்.

ஊழில் - விதியிலும் ; வளி - வலிமைபுடையது ; யா - எவை ? உள - உண்டாம் ; மற்றொன்று - ஊழுக்கு எதிரான ஒன்று ; சூழினும் - ஊழுக்கு எதிராக உபாயத்தாற் சூழினும் ; தான் - ஊழ் ; முந்துறும் - முற்பட்டுநிற்கும்.

ஊழிலும் மேம்பட்டது ஒன்றுமில்லை. ஊழுகுளதிராக அநனைத் தோற்கச் செய்ய மற்றோர் உபாயத்தை மேற்கொள்ளினும் ஊழ் அதனையும் வென்று அதனினும் மேம்பட்டு நிற்கும்.

இதனால், ஊழின் வலிமை கூறப்பட்டது.

அரசியல் :

அநிகாரம் 40

கல்வி

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபின்
நிற்க அதற்குத் தக.

கசடு - குற்றம் ; அற - நீங்க ; நிற்க - ஒழுக ; அதற்குத் தக - கற்றதற்குத் தக்கதாக.

கற்கவேண்டியவற்றைப் பழுதறக் கற்க ; கற்றபின் கற்றதற்கேற்ற விதமாக ஒழுகுக.

இதனால், கல்வியின் பயன் ஒழுக்கமே யென்பது கூறப்பட்டது.

அரசியல் :

அநிகாரம் 42

கேள்வி

கற்றில ஞாயினும் கேட்க அஃதொருவற்கு
ஒற்கத்தின் ஊற்றுந் துணை.

கேட்க - கற்றறிந்தார் சொல்லக் கேட்க ; ஒற்கம் - தளர்ச்சி ; ஊற்று - பற்றுக்கோடு ; துணை - உதவி.

நன்மைதரும் நூல்களை ஒருவன் தான் கற்காவிடினும் கற்றறிந்தார் சொல்லக் கேட்டல் வேண்டும். அது ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சி வந்த காலத்தும் பின்பற்றத்தக்க துணையாகும்.

இதனால், உறுதிநூல்களைக் கற்றலும் கேட்டலும் மனத் துணிவு ஏற்படுத்தற்கு வழி என்பது கூறப்பட்டது.

அரசியல் :

அதிகாரம் 43

அறிவுடைமை

எப்பொருள்யார்யார்வாய்க்கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

யார் - யார் வாயிலிருந்து ; கேட்பினும் - கேட்டாலும் ;
அப்பொருள் - அப்பொருளின் ; மெய்ப்பொருள் -
உண்மைப்பொருளை ; காண்பது - காணவல்லது.

எப்பொருளையேனும் எவர்வாயிலிருந்தாவது கேட்
பினும் அப்பொருளின் உண்மைப் பொருளைக் காண
வல்லது அறிவு.

உயர்ந்த பொருள் இழிந்தவர் வாயினும், இழிந்த
பொருள் உயர்ந்தவர் வாயினும், உறுதிப் பொருள்
பகைவர் வாயினும் கேட்கப்படுதலுண்டு. அவற்றின்
உண்மையைத் தன் அறிவான் அறிதலே அறிவாம்.

இதனால், அறிவுடைமையின் இயல்பு கூறப்பட்டது.

அரசியல் :

அதிகாரம் 44

குற்றங் கடிதல்

தினைத்துணையாங் குற்றம்வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பழிநாணு வார்.

தினைத்துணை ஆம் - திளையளவு ஆகும் ; வரினும் -
வந்ததாயினும் ; துணை - அளவு ; கொள்வர் - மதிப்பர் ;
பழி நாணுவார் - பழியைப் பயப்படுபவர்.

பழிக்குப் பயப்படுபவர், திளையளவு குற்றம் தம்கண்
வந்ததாயினும் அதனைப் பளையளவாக மதிப்பர்.

இதனால், அறிஞர் தங்கண் குற்றம் ஏற்படவிடார்,
என்பது கூறப்பட்டது.

முற்றும்.

4. திருக்கோயில்கள்

திருக்கேதீச்சரம்

இத் திருத்தலம் இலங்கையில் மாதோட்டத்தில் (மன்னார்ப்பகுதியில்) பாலாவி நதியின் கரையில் உள்ளது. ஈசுவரம்: ஈசுவரன் கோயில் கொண்ட இடம், என்னும் பொருள்தரும் கேது + ஈசுவரம் = கேதீச்சரம்; கேதுவால் வணங்கப்பட்ட ஈசுவரன் கோயில்கொண்ட இடம். 'திரு' என்பது சிறப்பு, அழகு முதலியவற்றை உணர்த்தும் அடைமொழி.

திருப்பாற்கடலைக் கடைந்து, எடுக்கப்பட்ட அமுதத்தைத் திருமால் தேவர்களுக்கு வழங்கும் போது, தேவர்களாகிய சூரியனுக்கும் சந்திரனுக்கும் நடுவே, அவுணன் ஒருவன் மாறுவேடத்துடன் அமுதமுண்ண வந்திருந்தான். அதனைச் சூரிய சந்திரர்கள் திருமாலுக்குத் தெரிவிக்கத் திருமால் அமுதமுண்டுகொண்டிருந்த அவ்வவுணனை அமுதம் பரிமாறிய அகப்பையினால் அடிக்க அவன் தலைவேறு உடல்வேறாயினன். வேறாய அவ்விரண்டுள் தலை 'இராகு' எனவும், வால் 'கேது' எனவும் பெயர்பெற்று அமுதமுண்டமையால் இருவராய், இறப்பொழிந்து வாழ்ந்தனர். அவர்களுள் கேதுவால் வழிபடப்பட்ட ஸ்தலம் கேதீச்சரம். [தம்மைக் காட்டிக் கொடுத்த சூரிய சந்திரரை இராகு கேதுக்கள் இடையிடை பீடிகின்றன என்பதும், அதுவே கிரகணம் எனப்படும் என்பதும் புராணக் கதை.]

இது,

அங்கம்ஒழி அன்றாவ ரமர்தொழு தேத்த
வங்கம்மலி கின்றகடல் மாதோட்டநன் எனகில்
பங்கம்செய்த பிறைகுடினன் பாலானியின் கரைமேல்
செங்கண்அர வசைத்தான்திருக் கேதீச்சரத் தானே.

என்னும் சுந்தரர் தேவாரத்தானும் அறியப்படும்.

கிறிஸ்துவுக்கு 8-நூற்றாண்டுகளுக்குமுன் இந்த ஸ்தலம் இருந்ததாக மகாவம்சத்துக்கு முந்திய சில சிங்கள நூல்கள் கூறுகின்றன. சிதைவுற்றிருந்த இந்த ஸ்தலத்தை விஜயன் புதுக்கியமைத்தானென்றும் அது அவனால் மணக்கப்படும் பொருட்டுப் பாண்டிநாட்டினின்றும் வந்த பாண்டியன் மகளால் வணங்கப்பட்டதென்றும் மகாவம்சம் கூறுகிறது. பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு இங்கே இராவணனின் மனைவியாகிய மண்டோதரி சிவலிங்க மமைத்து வணங்கினாளென்பதும், பின்னர் அங்கே அவள் தந்தையான மயன் என்னும் சிற்பி ஒரு கோயில் செய்தான் என்பதும் வரலாற்றுசிரியர் சிலர் கூற்றுக்கள்.

இத்திருத்தலம் நாயன்மார்கள் வாழ்ந்த கி. பி. 7ஆம், 8ஆம், 9ஆம் நூற்றாண்டுகளிற் சிறப்புற்றிருந்தமை சம்பந்தர், சுந்தரர் தேவாரப் பாக்களால் அறியப்படும் எனவும், சோழ அரசர்களுடைய ஆதிக்கம் இலங்கையில் இருந்த 11ஆம் நூற்றாண்டில் சோழர்கள் பழைய ஆலயங்கள் பலவற்றைப் புதுப்பித்தும் புது ஆலயங்கள் பலவற்றை நிருமாணித்தும் சைவசமயத்தை வளர்த்தனர் எனவும், அக்காலத்திலே இத்திருத்தலம்

இக் கோயிலிலே 5 சபைகள் உள. அவை:

1. சிற்சபை: நடராஜப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் திருச்சிற்றம்பலம்; இது பராசக்தி வடிவம். 'சிவாயநம' என்னும் பஞ்சாட்சர மெழுதப்பட்ட பொன் ஓட்டினால் இச்சபையின் கூரை வேயப்பட்டுளது. நடராஜப்பெருமானின் வலப்புறத்திலேதான் சிதம்பர இரகசியம் இருக்கிறது.

2. கனகசபை (பொன்னம்பலம்): சிவ பிரான் நடனஞ்செய்யும் சபை கனகசபை. நடராஜர் சிலை கனகசபையிலேயே உள்ளது. இதுவும் பொன்னால் வேயப்பட்டுள்ளது.

3. தேவசபை (பேரம்பலம்): உற்சவமூர்த்திகள் எழுந்தருளியிருக்குமிடம்.

4. நிருத்தசபை: நடராஜருக் கெதிரிலுள்ள கொடிமரத்தின் அயலிலுள்ளது. இங்கே ஊர்த்துவ தாண்டவமூர்த்தியைக் கற்சிலையுருவிற் காணலாம்.

5. இராசபை: ஆயிரங்கால் மண்டபம்.

சிதம்பரம் உயிர்த்தலம்: அது உலகிற்கு இருதயமாக விளங்குவது. மனிதனுடைய ஐம்புலச் செயல்களும் இருதயத் துடிப்பினால் நிகழ்கின்றன. இதுபோன்றே சிதம்பரமாகிய இதயப் பெருவெளியில் உயிருக்குயிரான இறைவன் நடனமூலம் ஐந்தொழில் புரிகின்றான். ஒரு மனிதன் நொடிக்குப் பதினைந்து மூச்சுவிதம் இருபத்துநான்கு மணிகொண்ட ஒருநாளைக்கு $(15 \times 60 \times 24 =) 21600$ தரம் மூச்சுவிடுகிறான். இதனை உட்கொண்டு சிற்றம்பலத்தின் மீதுள்ள ஸ்தூபி 21600 தங்க

ஓடுகளினால் வேயப்பட்டுள்ளது என்பர். இவ்வாறே இக்கோயிலிற் காணப்படும் கிரியைகள் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு உட்கருத்து உண்டு என்று கூறுகின்றனர்.

கனகசபையிலிருந்து சிற்சபைக்கு ஏறுவதற்கு ஐந்து படிகள் உள. அவை பஞ்சாட்சரப்படிகள் எனப்படும். பஞ்சாட்சர ஜெபமூலம் இறைவனைக் காணலாம் என்பது கருத்து. இதன் இருபுறமும் யானையுருவங்கள் உள. சித்தாந்த சாஸ்திரம் பதினான்கனுள் ஒன்று பஞ்சாக்கரப்படியில் வைக்கப்பட்டபோது இந்த யானைகளுள் ஒன்று தனது திக்கையால் அச்சவடியைத் திருக்கூத்தன் திருவடியிற் சேர்ப்பித்தமையால், அது திருக்களிற்றுப் படியார் என்று பெயரிடப்பெற்றது. பல சோழ மன்னர்களது மகுடாபிஷேகம் இப் பஞ்சாட்சரப்படியில் நடைபெற்றது என்பர். அன்றி, நடராஜப் பெருமான் பெற்றான்சாம்பானுக்கு முத்தி கொடுக்குமாறு சீட்டுக்கவி எழுதினமையும், நடராஜப்பெருமான் மாணிக்கவாசகர் கூறிய திருவாசகத்தையும் திருக்கோவையாரையும் எழுதிச் சிற்சபையிற் சேர்ப்பித்தமையும் இப் பஞ்சாட்சரப்படிகளுடன் தொடர்புடைய சம்பவங்களாம்.

சிதம்பரத்திலே இறைவன், பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டியமுதிட உபமன்யு முனிவருக்குப் பாற்கடல் ஈந்தார்; திருநீலகண்ட நாயனார்க்கு இளமையளித்தார்; கணம்புல்லர், செங்கட் சோழன், கூற்றுவநாயனர் என்போருக்கு முத்தியளித்தார்; கொடியேற்றமாகாதபோது உமாபதி

சிவம் கொடிக் கவி பாடிக் கொடியேற அநுக்கிரகித்தார் ; சீட்டுக் கவி எழுதிப் பெற்றான்சாம்பா னுக்குத் தீகையருளி முத்தியளித்தார் ; சேந்தனார் திருப்பல்லாண்டு பாடியபின் ஓடாது தடைப்பட்ட தேர் ஓட அநுக்கிரகம் புரிந்தார் ; அவர் நிவேதித்த களியமுதை உண்டார் ; மாணிக்கவாசகர்மூலம் ஈழநாட்டுப் புத்தர்களை வாதில் வெல்லுவித்தார் ; ஊமைப் பெண்ணைப் பேச வைத்துத் திருச்சாழல் கொண்டார். மணிவாசகரைக்கொண்டு கோவையும் திருவாசகமும் பாடுவித்துத் தம் கையால் எழுதினார் ; மணிவாசகரையும் திருநாளைப்போவாரையும் அனைவரும் காணுமாறு தம் திருவடியிலே மறைத்து முத்தியருளினார் ; நம்பியாண்டார்நம்பிக்குத் திருமுறைகள் சேமிக்கப்பெற்றிருந்த அறையைக் காட்டித் திருமுறைகளை வெளிப்படுத்தினார் ; சேக்கிழார் பெருமானுக்கு 'உலகெலாம்' என அடியெடுத்துக் கொடுத்துத் திருத்தொண்டர் புராணத்தைப் பாடுவித்து அநபாய சோழ மன்னனைக்கொண்டு அரங்கேற்றச்செய்து சேக்கிழாரையும் புராணத்தையும் யானைமேலேற்றுவித்துச் சைவம் வளர்த்தார்.

சமயாசாரியர், திருமூலர், உபாபதிசிவம், பதஞ்சலி, வியாக்கிரபாதர், சேந்தனார் முதலிய பல அடியார்களும், காளமேகம், குமரகுருபரர், துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர், முத்துத்தாண்டவர், ஞானப்பிரகாசர், மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை, ஆறுமுகநாவலர், இராமலிங்கம்பிள்ளை, சபாபதிநாவலர், சிவானந்தையர் முதலிய பத்தர்களும், இன்னும் பலரும் இத்தலச் சிறப்புக்களைப் பாடியுள்ளனர்.

இக்கோயிலின் நான்குபுறத்தும் தலைவாயில் களில் நான்கு பெரிய கோபுரங்கள் இருக்கின்றன. கோபுர வாயில் நிலைத்துணைகள் ஒவ்வொன்றும் மூன்றடிச் சதுரமும் முப்பதடி உயரமுமுள்ள ஒரே கல்லாய் உள்ளன.

சிதம்பரத்தில் 63 நாயன்மார்களின் வாழ்க்கைச் சிற்பங்கள் இருக்கின்றன. தம்முடைய பத்தியால் நந்தியை விலகவைத்து நடராஜரைத் தரிசித்த நந்தனாரின் சிற்பம் சிறப்புற அமைந்துள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்து மக்களுடன் தொடர்புடைய தென்னிந்திய கோயில்களுள் சிதம்பரம் கோயிலே முதன்மையானது. சிதம்பரம் கோயிலுக்கு யாழ்ப்பாணத்திலே ஆங்காங்கு பல காணி பூமிகள் தானம் செய்யப்பட்டுள்ளன. போர்த்துக்கேயர் ஆட்சியின்போது புறச்சமயக் கொடூரந் தாங்க மாட்டாது இந்தியா சென்ற யாழ்ப்பாணத்துத் திருநெல்வேலி ஞானப்பிரகாசரால் சிதம்பரத்தில் ஒரு குளம் அமைக்கப்பட்டதென்பர். ஸ்ரீலங்கை ஆறுமுகநாவலர் அவர்கள் ஒரு சைவ வித்தியா சாலையையும் வேறு பல தருமங்களையும் சிதம்பரத்தில் ஏற்படுத்தியுள்ளார். அத்தருமங்கள் இப்பொழுதும் யாழ்ப்பாணத்தவராற் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகின்றன. சிதம்பரத்திலே யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர் அநேகர் வாழ்ந்துவருகிறார்கள். ஆண்டுதோறும் ஈழநாட்டைச் சேர்ந்த பலர் சிதம்பர யாத்திரை செய்து வருகின்றனர்.

5. சைவசமயம்

சைவசமயம்—சிவத்தை (கடவுளை) அடையச் செய்யும் மார்க்கம். சமயங்கள் பல உள. அவற்றுள் சைவசமயமே எல்லாச் சமயங்களிலும் முற்பட்டது. ஏனெனில், இது எப்போது தொடங்கினது என்பது எவருக்கும் தெரியாது. பல்லாயிரமாண்டுகளுக்குமுன் இருந்த இராமர், அருச்சுனன் முதலியோர் சைவசமயிகளாய் இருந்தனர் என்பர்.

புத்தசமயம் : இது தொடங்கி ஏறக்குறைய 2500 வருடங்கள் ஆகின்றன. கௌதமபுத்தரைப் பின்பற்றியவர்களால் ஆக்கப்பட்டது.

கிறிஸ்துவசமயம் : 1960 ஆண்டுகளுக்குமுன் தொடங்கியது. கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றியவர்களால் உண்டாக்கப்பட்டது.

இஸ்லாம்சமயம் : 1350 ஆண்டுகளுக்குமுன் தொடங்கியது. முகம்மதுநபியைப் பின்பற்றியவர்களால் உண்டாக்கப்பட்டது.

1. ஆகையால், சைவசமயம் சரித்திரகாலத்துக்கு முற்பட்டதாய் உள்ளது.
2. சைவசமயம் யாரால் உண்டாக்கப்பட்டதென்பதை எவரும் அறியார்.
3. சைவசமயமே எல்லாப் புண்ணியங்களையுங்கூறுகிறது. மற்றைய சமயங்கள் ஒவ்வொன்றையே புண்ணியம் எனக் கூறுகின்றன.

புத்தசமயம், புலாலுண்ணாமையைப் புண்ணியமென்று கூறவில்லை.

இஸ்லாம்சமயம், கள்ளுண்ணாமையையே புண்ணியமென்று கூறுகிறது.

சைவசமயம், கள் (மதுப்பொருள்கள்) உண்ணாம, தாழ்ந்த உயிர்களைக் கொல்லாம, கடவுள் வழிபாடு என்பவற்றைச் சிவபுண்ணியமென்று கூறும்.

சைவசமய நூல்கள்

கடவுள் ஞானம் பெற்றவர்கள் காலத்துக்குக் காலம் மற்றையோர் அறிந்துகொள்வதற்காகச் சமய உண்மைகளைக் கூறியுள்ளார்கள். இவ்வாறு கூறப்பட்ட சைவசமய நூல்கள் பல. ஆயினும், அவற்றுட் கூறப்பட்ட உண்மை ஒன்றேயாம்.

(அ) நான்கு வேதங்கள்: நான்கு கூறுமாய் மறைந்த பொருளும் உடையன். இவை இறைவனால் அருளப்பட்டவை; அநாதியானவை.

i. இருக்கு: இது இந்திரன், அக்கினி, வருணன், உஷா, அசுவினிதேவர் முதலிய தேவதைகளின் துதிகளைக் கூறும். இதில் எட்டு அட்டகங்கள் உள. ஒவ்வொரு அட்டகமும் எட்டு அததியாயங்கள் கொண்டன.

ii. யசுர்: வசனநடையிலுள்ள தேவவாக்கியங்களுக்கு யசுஸ் என்று பெயர். இதில் 101 சாகைகள் (கிளை) உளவெனக் கூறுவர். இப்போது சிலசாகைகளே இருக்கின்றன.

iii. சாமம் : இசையோடு இயைந்தது. மற்றைய வேதங்களில் உள்ளனவாய் இசையோடு இயைந்த 'ருக்கு'களுக்கு 'சாமம்' எனப் பெயர்.

iv, அதர்வணம் : 6000 செய்யுள்களையுடையது. மற்றைய வேதங்களிலுள்ள மந்திரங்கள் போன்ற மந்திரங்களோடு மாந்திரிகம், சோதிடம், மருத்துவம் முதலிய வற்றிற்குரிய மந்திரங்களையும் கூறுவது.

(ஆ) ஆகமங்கள் : (28) காடிகம், காரணம், சுப்பிரபேதம், ரௌரவம், சுவாயம்புவம், வாதுளம், யோகஜம், சிந்தியம், அசிதம், தீப்தம், குக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், விசயம், நிச்சுவாசம், ஆக்கினேயம், வீரம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகலியல்பு, புரோற்கீதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேசுரம், கிரணம் என்பன.

ஆகமம் என்பதற்குத் தொன்றுதொட்டுவரும் அறிவேன்பது பொருள். ஆண்மாக்கள் மலத்தை அகற்றி இன்பம் பெறும் மார்க்கத்தைக் குறித்துச் சிவன் அருளிய நூல்கள் சைவாகமங்கள் எனப்படும். இறைவனை வணங்குதற்குக் கோயில்களை (மண்டபங்கள், வீமானங்கள்) அமைக்குமாறு ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. வாகனம், இரதம் முதலியவற்றின் அமைப்பைப்பற்றியும் ஆகமங்கள் கூறுகின்றன. ஆகமத்தில் சரியாபாதம், கிரியா

பாதம், யோகபாதம், ஞானபாதம், என நான்கு பிரிவுகள் உள்.

(இ) உபநிடதங்கள்: வேதசிரசுகள் எனப்படும்; ஆன்ம ஞானத்தைக் கூறுவன. உபநிடதங்கள் 108 எனக் கூறுவர். முக்கியமான உபநிடதங்கள்:

1. கடோபநிடதம்
2. பிருகதாரணியோபநிடதம்
3. ஈசோவாஸ்ய உபநிடதம்
4. கேனோபநிடதம்
5. சாந்தோக்யோபநிடதம்
6. முண்டகோபநிடதம்
7. மாண்டூக்கியோபநிடதம்
8. தைத்தரியோபநிடதம்
9. ஐதரேயோபநிடதம்
10. பிரசனோபநிடதம்
11. சுவேதாச்சர உபநிடதம்
12. கௌஷீதகீ உபநிடதம்
13. மைத்ராயணீய உபநிடதம்

‘ஒருவன் அறவழியில் தேர்ச்சி பெருவிடில் ஆன்மாவை யடைய முடியாது. ஆன்மாவை நாடுபவனுக்குத் தியாகபுத்தி வேண்டும்; நிலையாத பொருள்களில் இச்சையகலவேண்டும். ஞானிகளையண்டி ஞான உபதேசம் பெறல்வேண்டும். அதன் பயனாய் பூரண ஞானம் உதயமாகிறது. அவன் முத்தனாகிறான்.’ இது உபநிடதங்களின் கொள்கை.

(ஈ) ஸ்மிருதிகள் : ஸ்மிருதி மனுட வாழ்க்கையின் பல்வேறு பருவங்களிலுஞ் செய்யவேண்டிய கிரியைமுறைகளை விளக்கிக் கூறுவது. ஆபஸ்தம்பம், கௌதமம், வசிஷ்டம், பௌதாயனம், மனு, நாரதம், யாஜ்ஞயவல்க்யம் என்பன முக்கியமான ஸ்மிருதிகள்.

(உ) புராணங்கள் : புராணம்—முறைமை—வரலாறு. புராணங்கள் 18 என்பர். அவை : இலிங்கபுராணம், மச்சபுராணம், கூர்மபுராணம், காருடபுராணம், ஸ்காந்தபுராணம், பத்மபுராணம், பிரமாண்டபுராணம், வராகபுராணம், பிரமபுராணம், வைணவபுராணம், வாமனபுராணம், சைவபுராணம், பிரமவைவர்த்தபுராணம், பாகவதபுராணம், நாரதீயபுராணம், மார்க்கண்டேயபுராணம், ஆக்கினேயபுராணம், பௌடிகபுராணம் என்பன.

புராணங்கள், கடவுளுடைய சிறப்பைக் கதையாகப் புனைந்து கூறும். இவை அறிவாற் குறைந்தவர்களுக்கும் பயன்தரும்.

(ஊ) இதிகாசங்கள் : இராமாயணம், பாரதம் முதலியன இதிகாசங்களாம்.

(எ) மெய்கண்ட (சித்தாந்த) சாஸ்திரம் 14.

1. திருவுந்தியார் : திருவியலூர் உய்யவந்த தேவநாயனார்.
2. திருக்களிற்றுப்படியார் : திருக்கடலூர் உய்யவந்த தேவநாயனார்.
3. சிவஞானபோதம் : மெய்கண்டதேவநாயனார்.

4. சிவஞானசித்தியார் : அருணந்திசிவாசாரியார்
5. இருபாவிருபது : ஷே
6. உண்மைவிளக்கம் : மனவாசகங்கடந்த தேவ நாயனார்.
7. சிவப்பிரகாசம் : உமாபதிசிவாசாரியார்.
8. திருவருட்பயன் : ஷே
9. வினா வெண்பா : ஷே
10. போற்றிப்பஃருடை : ஷே
11. கொடிக்கவி : ஷே
12. நெஞ்சுவிடுதாது . ஷே
13. உண்மைநெறிவிளக்கம் . ஷே
14. சங்கற்பநிராகரணம் : ஷே

திருவுந்தியார் : ' உந்திபற ' என முடிதலால் ' உந்தியார் ' எனப்பட்டது. 45 தாழிசைகளை யுடையது ; இறைவனியல்பு முதலியவற்றைக் கூறுவது.

திருக்களிற்றுப்படியார் : சிதம்பரம் பஞ்சாட்சரப்படியில் வைக்கப்பட்ட இந்நூலை ஆங்குள்ள களிற்றுவடிவங்களுள் ஒன்று இறைவனடியிற் சமர்ப்பித்தமையால் இப்பெயர் பெற்றது.

இவையிரண்டும் சிவஞானபோதத்துக்கு முந்தியன

சிவஞானபோதம் : இது ரௌரவ ஆகமத்தின் மொழிபெயர்ப்பு என்பார். இதை மறுப்பாரும் உளர். இது சைவசமய உண்மைகளுக்குப் பிரமாணமான நூல்.

சிவஞானசித்தியார் : சிவஞானபோதத்திற் கூறப் பட்ட உண்மைகளை விரித்துக் கூறும் நூல். சைவசமய உண்மைகளைக் கூறும் இந்நூல், பரபக்கம் சுபக்கமெனப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. பரபக்கம், புறச்சமயக் கொள்கைகளை மறுக்கிறது. சுபக்கம் சைவசமய உண்மைகளைக் கூறுகிறது.

இருபா இருபது : அருணந்தி சிவாசாரியார் தம் குருவான மெய்கண்டதேவரைத் துதிக்கும் முகத்தால் சைவசமய உண்மைகளைக் கூறும் பாடல்களையுடையது. வெண்பா, ஆசிரியப்பா என்னும் இருவகைப் பாக்களா லாகியவை.

உண்மைவிளக்கம் : உண்மைப்பொருள்களை (முப் பொருள்களை) விளக்குவது. 53 வெண்பாக் களை யுடையது.

சிவப்பிரகாசம் : சிவத்தை—சைவத்தைப் பிரகா சிக்கச் செய்வது. சைவசமய உண்மைகளைத் தெரிவிப்பது. 100 விருத்தப் பாக்களா லானது. சிவஞானபோதச் சார்புநூல்.

திருவருட்பயன் : நூறு குறட்பாக்களாலானது. சைவசமய உண்மைகளை விளக்கிக் கூறுவது. பத்து அதிகாரங்களை யுடையது.

வினுவெண்பா : மறைஞானசம்பந்தரிடம் சரித்திர உண்மைகளை வினாவுவதுபோல் வினாமூலம் சமய உண்மைகளைத் தெரிவிப்பது.

போற்றிப்பஃறோடை : இறைவனைப் போற்றிப் பாடப்பட்ட பஃறோடை வெண்பா.

கோடிக்கவி : சிதம்பரத்திற் கொடி ஏற்றம் தடைப் பட்டபோது உமாபதிசிவாசாரியாராற் பாடப் பட்டது. இதன்பின், தடைப்பட்ட கொடி ஏறிற்று.

நெஞ்சுவிடுதூது : மறைஞானசம்பந்தர்பால், தம் நெஞ்சைத் தூதாக விடுவதுபோல உண்மை களை விளக்கும் கலிவெண்பாவாலானது.

உண்மைநெறிவிளக்கம் : ஏழு பாடல்களால் தத் துவரூபம், தத்துவக்காட்சி, தத்துவசுத்தி, ஆன்மரூபம், ஆன்மதரிசனம், ஆன்ம சுத்தி, சிவரூபம், சிவதரிசனம், சிவயோகம், சிவபோகம் ஆகிய தசகாரியங்களைக் கூறுவது.

சங்கற்பநிராகரணம் : புறச்சமய சங்கற்பங்களை (கோட்பாடுகளை) நிராகரணம் செய்வது (அழித்துரைப்பது). இது 13ஆம் நூற்றாண்டிற் செய்யப்பட்டது.

சைவசமய உண்மைகள்

முப்பொருள்கள்

சைவசமயம் மூன்று பொருள்களை அநாதி யானவை என்று கூறுகிறது. அநாதி—தொடக்க மற்றது; என்றுமுள்ளது.

முப்பொருள்களாவன : பதி, பசு, பாசம் என்பன. பதி - கடவுள், பசு - ஆன்மா, உயிர். பாசம்-மலம் : ஆணவம், கன்மம், மாயை.

உயிர்

உயிர்களுக்கு எண்ணிக்கையில்லை. அவை அநந்தம். அவற்றிற்குப் பிறப்புமில்லை; இறப்புமில்லை. கடவுளைப்போல உயிர்களுக்கும் அழிவில்லை. ஆயின், உயிர்களை ஆணவமலம் பீடித்திருக்கும். செம்புடன் களிம்பு சேர்ந்திருப்பதுபோல ஆன்மாவுடன் ஆணவமலம் சேர்ந்திருக்கிறது. செம்பிலே ஈயம் பூசினால் களிம்பு ஊருது. அதுபோல உயிர், இறைவன் திருவருளுடன் கூடியிருக்கும்போது ஆணவமலம் அணுகாது.

கள் உண்டவனை கள் மயக்கும். அதுபோல ஆணவமலத்தாற் பீடிக்கப்பட்ட உயிர் மயக்கமடையும். உயிரை ஆணவமலம் மயக்குகிறபடியால் உயிருக்கு நல்வினை, தீவினைகளில் (கன்மங்களில்) ஆசை உண்டாகிறது.

உயிரைப் பீடித்த ஆசை (கன்மசம்பந்தமாய்) பலவிதப்படும். இதனால், ஒவ்வோர் உயிரைப் பீடித்த ஆசையும் ஒவ்வோர்விதமாயிருக்கலாம்.

உயிரைப் பீடித்த ஆசைகளை நீக்கி ஆணவமலத்தைக் கெடுப்பதற்காக இறைவன் தனு (—உடம்பு), காரணம் (—கருவி), புவனம் (—உலகம்), போகம் (—அநுபவப் பொருள்கள்) என்பவற்றை ஆன்மாக்களுக்கு அவையவை செய்த பாவபுண்ணியங்களுக்கேற்பக் கொடுத்தருளுவார்.

ஆன்மாவானது தூலம், சூக்குமம், காரணம் ஆகிய மூன்றுவகைச் சரீரங்களிலும் தீன்று தன்

முயற்சிகளைச் செய்யும். இவ்வாறு ஆன்மாவைப் பீடித்த ஆணவமலமென்னும் நோயை நீக்க இறைவன் ஆன்மாக்களை உடம்பாகிய வைத்தியசாலையில் இட்டுத் திருவருளென்னும் மருந்தைக் கொடுக்கிறார். இந்தக் காரணத்தினாலே சிவபெருமானுக்கு வைத்தியநாதன் என்னும் பெயர் ஏற்பட்டது.

ஆன்மாவைப் பீடித்துள்ள நோய்க்குத் தக்கதாக ஆன்மாக்களை மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கலாம். அவை :

i. வீஞ்ஞானாகலர், ii. பிரளயாகலர், iii. சகலர் என்பன.

ஆணவமலத்தால் மாத்திரம் பீடிக்கப்பட்ட ஆன்மாக்களுக்கு வீஞ்ஞானாகலர் என்று பெயர்.

ஆணவம் கன்மம் என்னும் இரு மலங்களோடு கூடியுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு பிரளயாகலர் என்று பெயர்.

ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களோடு கூடியுள்ள ஆன்மாக்களுக்குச் சகலர் என்று பெயர்.

ஆன்மாக்கள், இரத்தம் தசை எலும்பு தோல் முதலியவற்றால் ஆக்கப்பட்டதாய் நாம் காணுகின்ற தூலசரீரம், உணருதல் நீனைத்தல் விரும்புதல் முதலிய செயல்களைச் செய்கின்ற சூக்குமசரீரம், இறைவன் திருவருட்படி ஆன்மா ஆனந்தத்தை அநுபவிப்பதற்குக் காரணமாயுள்ள காரணசரீரம் என மூவகைச் சரீரங்களை எடுக்கும்.

ஆன்மாக்கள் பல பிறவிகளை எடுத்து ஆணவ மலம் நீங்கப்பெறும். ஆன்மாக்கள் அவ்வப் பிறவி தோறும் பல கன்மங்களை (நல்வினை, தீவினைகளை)ச் செய்யும். இவ்வாறு செய்த கன்மத்துக்குத் தக்க பயனை நாம் அடுத்த பிறவியில் அநுபவிப்போம்.

பற்பல பிறவிகளை எடுத்து வருந்துகின்ற ஆன்மாக்களெல்லாம் சிறிதுகாலம் இளைப்பாறுவதற்காகச் சிவபெருமான் உலகங்களெல்லாவற்றையும் ஒருகாலத்திலே அழித்தருளுவார். அதற்குச் சர்வ சங்காரகாலமென்று பெயர். அப்போது சகல உயிர்களும் ஆணவ மலத்துடன் (மற்றைய மலத்தோற்றமின்றி) இருக்கும். அந்நிலைக்கு கேவலநிலை (தனிநிலை) என்று பெயர். மூன்று மலங்களுடனும் சேர்ந்துள்ள நிலை சகலநிலை எனப்படும். ஆணவ மலமும் நீங்கப்பெற்றநிலை சுத்தநிலை எனப்படும். இந்நிலையே மோட்சமெனப்படும்.

ஆன்மாவின் ஒருபக்கத்திற் சிவமும் திருவருட்சத்தியும், மறுபுறத்தில் மறைப்புச்சத்தியும் மலமும் உண்டு. மலங்களை ஆன்மாவோடு சேர்த்து முயற்சி செய்வித்து மலங்களின் வலியைக் கெடுப்பது திரோதானசத்தி.

{ சி = சிவம்.
 { வ = அருட்சத்தி.
 ய = ஆன்மா.
 { ந = திரோதானசத்தி,
 { ம = மலங்கள்.

இதுவே குக்கும் பஞ்சாட்சரத்தால் அறிவுறுத்தப்படுவது.

ஆணவம்

மும்மலங்களுள் ஆணவம் உயிரை எக்காலமும் பற்றி அநாதியாய் நின்றலால் அது சகசமலம் எனப்படும். இதிலிருந்தே கன்மமலமும் மாயாமலமும் விரிகின்றன. உயிர் ஆணவப்பிடிப்பிலிருந்து நீங்குவதற்காகவே மாயாமலத்தோடு தொடர்புடைய உடலையெடுத்துக் கன்மஞ் செய்கிறது.

ஆணவமலம் உயிரை மயக்கி, நல்ல நினைவுகளை மறப்பித்து உயிர் உண்மையுணரவிடாது தடுக்கும். 'நான், எனது' என்னும் அகந்தையையும் மமதையையும் உண்டாக்கும்.

ஆணவத்தை இறைவனருளால் நீக்கலாம். தியநினைவுகள் தோன்றுகிறபோது அதைத் தடுக்க இறைவனருளை வேண்டி ஆணவத்தைக் குறைக்க முயலல்வேண்டும்.

கன்மம்

கன்மம் : இருவகை - (1) நல்வினை (2) தீவினை.

நல்வினை : மூவகை -

- i. மனத்தினுற் செய்யப்படுவது.
- ii. வாக்கினுற் செய்யப்படுவது.
- iii. காயத் (உடல்) தாற் செய்யப்படுவது.

தீவினை : மூவகைப்படும்.

- i. மனத்தினுற் செய்யப்படுவது (நினைவு)
- ii. வாக்கினுற் செய்யப்படுவது (சொல்)
- iii. காயத்தினுற் செய்யப்படுவது (செயல்)

நல்வினை இருவகையாகச் செய்யப்படும்.

- i. உயிர் சம்பந்தமாகச் செய்யப்படுவது
(பசு நல்வினை)
- ii. சிவசம்பந்தமாகச் செய்யப்படுவது
(சிவ நல்வினை)

தீவினையும் இருவகையாகச் செய்யப்படும்.

- i. உயிர் சம்பந்தமாகச் செய்யப்படுவது
(பசுத் தீவினை)
- ii. சிவசம்பந்தமாகச் செய்யப்படுவது
(சிவத் தீவினை)

நல்வினைப் பேறு புண்ணியம். தீவினைப் பேறு பாவம்.

புண்ணியங்களுக்குப் பலன் இன்பம். பாவங்களுக்குப் பலன் துன்பம்.

இச்சை, கோபம், பொருமை, அநீதி, பஞ்சமாபாதகங்கள் முதலியன தீவினைகள். கடவுள்பக்தி, அன்பு, நீதி, உண்மை முதலியன நல்வினைகள்.

கடவுளுக்கும் சிவனடியார்களுக்கும் செய்யப்படும் நிஷ்காமியமான நல்வினை சீவபுண்ணியம் எனப்படும். தீவினை சீவத்துரோகம் எனப்படும்.

ஆன்மாக்களுக்குச் செய்யும் நல்வினை பசு புண்ணியம் எனப்படும்.

இருவினைச்செயல்களுக்குத் தூல கன்மம் என்று பெயர். இந்த வினைச்செயல்களுக்கேற்பப் பலன் கொடுப்பதாய் புண்ணிய பாவங்களுக்கும் சூக்கும்

கன்மம் என்று பெயர். இந்தப் புண்ணிய பாவங்களின் பலனாக வரும் இன்ப துன்பங்களுக்கு அதிசூக்கும கன்மம் என்று பெயர்.

பயிரிடுதல் போன்றவை இருவினைகள். அப்பயிர்ப் பலனைக் களஞ்சியத்திலே சேர்த்து வைப்பது போன்றவை புண்ணிய பாவங்கள். சேர்த்து வைக்கப்பட்டதிற் சிறுபகுதியை உண்பது போன்றது புண்ணிய பாவங்களின் பலனை அனுபவித்தல்.

நாம் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் இப் பிறவியிற் செய்யும் வினைகள் ஆகாமியம் எனப்படும். அது அனுபவிக்கப்படுதற் குரியதாகும்போது பிராரத்தம் எனப்படும். நம்மால் இப் பிறவியில் அனுபவிக்கப்படும் வினை பிராரத்தம், பிராரத்துவத்தின் பலனை அனுபவிக்கும்போது இப்பிறவியிற் புதிதாகவும் வினை (ஆகாமியம்) செய்யப்படும். அனுபவிக்கப்படாமல் எஞ்சியுள்ள வினை சஞ்சீதம் எனப்படும். பிராரத்தம்—வடசொல்,

ஆணவம் வலிகெட்ட காலத்திற் செய்யப்படும் வினை, பற்றற்றவினை எனப்படும். 'நான் செய்கிறேன்' என்னும் எண்ணம் இன்றி (பயன்கருதாது, கடவுள் சங்கற்பமாய்) செய்யப்படும் வினை அது. இதுவே மேலானவினை. இதுவே மோட்சத்துக்கு ஒருவினைத் தகுதியுள்ளவனாகும். மற்றைய இருவினைகளும் (நல்வினைகள் தீவினைகள் இரண்டும்) பிறவிக் கேதுவே. ஆணவப் பற்றுடன் செய்யப்படும் நல்வினையால் ஏற்படும் புண்ணியத்தை அனுபவித்தற்கும் பிறவி எடுத்தல் வேண்டும். ஆனபடியாற்றான் 'இருள்சேர் இருவினை'

என வள்ளுவராற் கூறப்பட்டுள்ளது. மயக்கத்
தைப்பற்றி வரும் நல்வினை தீவினைகள் என்பது
கருத்து.

வேறுவினை எனவும் ஒரு வினையுண்டு. இதற்கு
வேறானது பற்றற்றவினை. எனவே, வினைகள் :
பசு நல்வினை, பசுத் தீவினை, சிவ நல்வினை, சிவத்
தீவினை, பற்றில்லாதவினை, வேறுவினை என
6 வகைப்படும். அவற்றுள் முதல் நான்கும் மனத்
தாற் செய்யப்படுவது வாக்காற் செய்யப்படுவது,
காயத்தாற் செய்யப்படுவது என மும்முன்று
வகைப்படும்.

மாயை

மாயா என்னும் வடசொல் மாயை எனத்
தமிழில் வழங்குகிறது.

மாயா - மாறுந்தன்மையுடையது.

உடம்புகளும், உலகங்களும், உயிரில்லாப்
பொருள்களும் மாயையிலிருந்து தோன்றுவன.
மாயை மிகவும் நுண்ணிய பொருள்.

மாயை மூன்றுவகைப்படும்.

- i. சுத்தமாயை
- ii. சுத்தாசுத்தமாயை
- iii. அசுத்தமாயை

சுத்த மாயையிலிருந்து சிவ தத்துவங்கள்
ஐந்தும் மந்திரங்கள் ஆகமங்கள் முதலியவைகளும்
அவற்றிற்குரிய தனு கரண புவன போகங்களும்
பிறவும் தோன்றுகின்றன.

சிவதத்துவங்கள் (5): நாதம், விந்து, சாதாக்
கியம், ஈசரம், சுத்தவித்தை.

சுத்தாசுத்த மாயையிலிருந்து வித்தியாதத்து
வங்கள் ஏழும், பிரமாக்களுக்கும் விஷ்ணுக்களுக்
கும் இந்திரர்களுக்கும் தனு கரண புவன போகங்
களும் தோன்றுகின்றன.

வீத்தியாதத்துவங்கள்: காலம், நியதி, கலை,
வித்தை, இராகம், புருடன், மாயை.

அசுத்த மாயையிலிருந்து பூதங்கள் ஐந்து,
தன்மாத்திரைகள் ஐந்து, கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்து,
ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து, அந்தக்கரணம் நான்கு
என்பன தோன்றும்.

பூதங்கள்: பூதம், நீர், தீ, காற்று, ஆகாசம்—5

தன்மாத்திரை: சத்தம், பரிசம்,
ரூபம், இரசம், கந்தம். — 5

கன்மேந்திரியம்: வாக்கு, கால், கை,
பாயு, உபத்தம். — 5

ஞானேந்திரியம்: காது, கண், நாக்கு,
மூக்கு, துவக்கு (மெய்). — 5

அந்தக்கரணம்: மனம், புத்தி, சித்தம்,
அகங்காரம். — 4

ஆக 94

சுத்தாசுத்தமாயை, அசுத்தமாயை என்னும்
இரண்டும் அசுத்தமாயை யெனவுங் கூறப்படும்.

தனு

தனு - உடம்பு. மாயையிலிருந்து தனு கரண புவன போகங்கள் தோன்றுகின்றன. 84 நூருயிரம் (84 இலட்சம்) பிறப்புப் பேதங்கள் இருக்கின்றன. உடம்பின் வகை நான்கு. அவை :

- i. வீதை, கிழங்குகளிலிருந்து பிறப்பன. (உற்பிச்சம்)
- ii. முட்டையிலிருந்து பிறப்பன. (அண்டசம்)
- iii. வேர்வையிலிருந்து பிறப்பன. (சுவேதசம்)
- iv. கருப்பையிலிருந்து பிறப்பன. (சராயுசம்)

இந் நான்கு வகையிலிருந்து : i. தாவரம், ii. ஊர்வன, iii. பறவை, iv. நீர்வாழ்வன. v. நாற்காற்பிறப்பு, vi. தெய்வப்பிறப்பு, vii. மானுடப்பிறப்பு என ஏழுவகைப் பிறவியுளதாம். (வேர்வையிலிருந்து கிருமி, பேன் என்பன பிறக்கும்.)

கரணம்

கரணம் — கருவி. கருவிகள் : பூதம் 5, ஞானேந்திரியம் 5, கன்மேந்திரியம் 5, தன் மாத்திரைகள் 5, அந்தக்கரணம் 4. என,

ஆன்மதத்துவம்	...	24
வித்தியாதத்துவம்	...	7
சிவதத்துவம்	...	5
பிருதுவியின் கூறு (மண்)		5
அப்புவின் கூறு (நீர்)		5
தேயுவின் கூறு (அக்கினி)		5
வாயுவின் கூறு (காற்று)		5

ஆகாயத்தின் கூறு ...	5
வாயு ...	10
நாடி ...	10
வசனாதி ...	5
வாக்கு ...	4
குணம் ...	3
அகங்காரம் ...	3

ஆகத் தத்துவம் 96ம் பிறவுங்
கரணங்களாம்.

புவனம்

புவனம்—பூமி; அண்டம். 1008 அண்டங்கள்
உளவென்பர்.

போகம்

போகம்—அநுபவிக்கப்படும் பொருள் இரத்
தினம், பொன், சந்தனம் முதலியன உயிர்கள்
விருப்பி அநுபவிக்கும் பொருள்கள்.

புலி, பாம்பு, நட்டுவக்காலி முதலியன உயிர்
கள் வெறுத்து அநுபவிக்கும் பொருள்கள். இவை
அளவற்றன. ஆயினும், சத்த, பரிசு, ரச, ரூப,
கந்தம் என்னும் ஐந்தினிடமாக அநுபவிக்கப்படும்.

பதி—பரமசிவன்

பரமசிவன் எண்குணத்தான் எனப்படுவார்.
எண்குணங்களாவன :

- i. சர்வஞ்ஞத்துவம் — எல்லாவற்றையும்
அறிபவர்.
- ii. அநாதிபோதம் — என்றும் அறிபவர்.

- iii. நிராமயான்மா — இயற்கையாகவே
எதனையும் அறிபவர்.
- iv. திருப்தி — எல்லாம் நிறைந்தவர்.
- v. சுவதந்திரம் — எல்லாவற்றையும் தம்
வசப்படுத்திநடத்துபவர்.
- vi. அநந்தசத்தி — அளவற்ற வல்லமையுடையவர்.
- vii. அலுப்தசத்தி — அளவற்ற இரக்கம்
உடையவர்.
- viii. விசத்ததேகம் — சுத்தமான வடிவங்
கொள்பவர்.

மேற்கூறிய எட்டுக்குணங்களுள் நிராமயான்மா, விசத்ததேகம் என்னும் இரண்டையும் மற்றையவற்றுள் அடக்கி, இறைவன் குணங்கள் ஆறு எனவுங் கூறுவர். இது சட்குணம் எனப்படும்.

இவ் வறுகுணங்களுள் 'சுவதந்திரம், அநந்தசத்தி' ஆகிய இரண்டும் நிலைபேறான உண்மையை (உள்ள பொருளை) உணர்த்துவதால் 'சத்' என அழைக்கப்படும். சத்—உள்ள பொருள்.

சர்வஞ்சுத்துவம், அநாதிபோதம் இரண்டும் அறிவுடைமையை உணர்த்துவதால் 'சித்' எனப்படும். சித்—அறிவு.

திருப்தி, அலுப்தசத்தி இரண்டும் ஆனந்தத்தை உணர்த்துவதால் 'ஆனந்தம்' எனப்படும். ஆகவே இறைவன் குணங்கள் சச்சிதானந்தம் எனவும் படும்.

பரமசிவன் அருபி; பொறிகளாலாவது மனத்தினாலாவது இன்னவிதமானவரென அறியமுடியாதவர். ஞானிகளால் மாத்திரம் உணரப்படுபவர்.

இறைவன் செய்தருளும் தொழில்கள் ஐந்து. அவை: படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்பன. அவை: முறையே சிருஷ்டி, தீதி, சங்காரம், தீரோபவம், அநுக்கிரகம் எனவும்படும்.

உலகத்தையும், உலகத்திலுள்ள சர (இயங்கும்) பொருள் அசர (இயங்காப்) பொருள்களையும், நிலம், நீர் முதலிய உயிரில்லாப் பொருள்களையும் உண்டாக்குதலே படைத்தல் எனப்படும். ஆன்மாக்கள் செய்த பாவ புண்ணியங்களுக்கேற்க இறைவன் உடம்பு, கொடுத்துப் படைப்பர். அவ்வுயிர், தான் செய்த பாவ புண்ணியப் பயனை அநுபவிக்குபட்டும் அவ்வுடலைக் காப்பாற்றுவது காத்தல் எனப்படும். பின் அவ்வுடமபை அழித்தலே அழித்தல் எனப்படும். பிறவிகளை எடுத்து இளைத்த உயிர்கள் சிறிதுகாலம் ஆறியிருக்கும்படியாகவே 'அழித்தல்' ஆகிய கிருத்தியம் நடைபெறுகிறது.

ஆன்மாக்கள் அருள்நிலையையடையப் பக்குவமடையும் வரையும் ஆன்மாக்களை உலககாரியங்களுட் புகுத்தி மலபரிபாகமடையத் துணைசெய்வதாய சத்தி மறைத்தல் எனப்படும். இந்த நான்கு கிருத்தியங்களின் பயனாக ஆணவமலம் வலிகெட்டு நிற்க, மற்றைய மலங்களையும் நீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தையும் பேரின்பத்தையும் கொடுத்தல் அருளல் எனப்படும்.

இந்த ஐந்து தொழில்களில் 'மறைத்தலைக் காத்தலுடனும்' 'அருளலை அழித்தலுடனும்' சேர்த்து படைத்தல், காத்தல், அழித்தலென முத்தொழிலுடக்குவர்.

பரமசிவன் இப் பஞ்சகிருத்தியங்களைத் தமது வல்லமையினூற் செய்கிறார். அவ் வல்லமைக்குச் சத்தி என்று பெயர். இறைவன்,

படைத்தலை	பிரமா	என்னுந்	திருமேனியினின்றும்
காத்தலை	விஷ்ணு	„	„
அழித்தலை	உருத்திரன்	„	„
மறைத்தலை	மகேசுவரன்	„	„
அருளலை	சதாசிவன்	„	„

செய்வார்.

இவ் வைந்து தொழில்களையுஞ் செய்யினும் இறைவன் யாதொரு மாற்றத்தையும் அடைவதில்லை. இதனால், சிவபிரானுக்கு நிர்விகாரி (மாற்றமில்லாதவர்) என்றும் பெயருண்டு.

சிவபெருமானுடைய சத்தியாகிய உமாதேவியார் திருவருட் சத்தியாம். அதிலிருந்து பராசத்தியும், பராசத்தியிலிருந்து திரோதான சத்தியாகிய ஆதிசத்தியும், அதிலிருந்து இச்சாசத்தி, ஞான சத்தி, கிரியாசத்திகளும் தோன்றின.

இச்சாசத்தி, இன்னதன்பின் இன்னது இன்னவகையாக நடத்தல் வேண்டுமென்று நியமித்து உயிர்களுக்கு அருள் செய்வது.

கிரியாசத்தியிலிருந்து ஜநநீ, ஆரணி, ரோதயத்திரி என்னும் சத்திகள் தோன்றி படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழிலைச் செய்யும்.

ஞானசத்தி ஆன்மாக்களுடைய புண்ணிய பாவங்களைப் பகுத்தறிவது.

இவ்வாறு சத்திகள் பலவாகக் கூறப்பட்டன இவையெல்லாம் பராசத்தி என்பதொன்றேயாம்.

இறைவனின் பரிபூரணம்

இறைவன் பூதப்பொருள் அல்லர். வெந்நீரில் நீராகிய பூதப்பொருளுடன் சூடு இரண்டறக் கலந்திருப்பதுபோல இறைவன் பிரபஞ்சப்பொருள் அனைத்திலும் கலந்து—எங்கும் நிறைந்து பரிபூரணராய் இருக்கிறார். அவர் ஆன்மாவிலும் இருப்பார். கடவுள் எங்கும் உள்ளவர். கடவுளோடு ஆன்மாக்கள் வியாபகத் தன்மையால் வேறற—அத்துவிதமாய் நிற்கின்றன.

சத்து

‘சத்’ என்பதன் கருத்து, உள்ளபொருள் என்பதாம். அசத்து—இல்லாத பொருள். கடவுள், ஆன்மா, பாசம் ஆகிய மூன்றும் உள்ள பொருள்களாதலின் சத்து எனப்படும். ஆயின், கடவுளோடு ஒப்பிடும்போது ‘ஆன்மா’ இல்பொருளாகும். அது, சூரியனின்முன் சட்சத்திரங்கள் இல்லையாதல் போன்றது. ஆகவே, இறைவன் முன்னிலையில் ஆன்மா அசத்து எனப் பெயர் பெறும். அதுபோலவே ஆன்மாவுடன் பாசங்களை ஒப்பிடும்போது ஆன்மா ‘சத்’ தாகவும் பாசம்

'அசத்' தாகவும் கொள்ளப்படும். இந்நிலையில் ஆன்மா இருதன்மை (சத்+அசத்) அடைகிறது. ஆகவே ஆன்மா சதசத்து எனப்படும்; உள்ளது மாய் இல்லதமாய் பொருள் என்றவாறு.

இறைவன் 'சத்து' எனவும் பாசம் 'அசத்து' எனப்படும்.

சித்து

சித்து—அறிவுள்ளது. கடவுள் அறிவே உருவமானவர். கடவுள் சித்துப் பொருள். பாசங்கள் அறிவில்லாதன. ஆகையால் பாசங்கள் அசித்துப் பொருள்கள் எனப்படும். ஆன்மா தானாக அறியும் அறிவில்லாதது; அறிவிக்க அறியும் அறிவுடையது. ஆகையால் ஆன்மா, (சித்+அசித்து) சித்சித்து எனப்படும். கடவுள் 'சித்து'ப்பொருள், ஆன்மா 'சிதசித்து'ப்பொருள்; பாசம் 'அசித்து'ப்பொருள் எனப்படும்.

ஆனந்தம்

நாம் பாசங்களோடு சேர்ந்து நிற்கும்போது ஏற்படும் சிற்றின்பம் உண்மையான ஆனந்தமாகாது. இறைவனுடன் ஆன்மா கலந்துநிற்கும் (அத்துவித) நிலையே உண்மையான ஆனந்தமாம்.

எனவே, கடவுள் சுத்தசத்து, சுத்தசித்து, சுத்த ஆனந்தம் என்பது விளங்கும். 'சிவம்' என்னும் சொல்லுக்கு இம் மூன்று கருத்தும் உண்டு.

சிவபெருமானின் மூர்த்தங்கள்

சிவபெருமான் உருபமில்லாதவராயினும் அவர் ஆன்மாக்களுக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்வதற்காக

அருவம், அருவுருவம், உருவத் திருமேனிகளிற் பல வேறு திருவருள் உருவமெடுத்து வருவதுண்டு. அடியார்களுக்கு அருள்செய்ய இறைவன் பல வேறு வடிவங்கொண்டமை புராணங்களின்மூலம் அறியப்படும்.

கோயில்களிலே காணப்படும் திருவுருவங்களும், சின்னங்களுமே இறைவனது மூர்த்தங்களைக் காட்டுகின்றனவென்பது சிவாகமங்களின் முடிபு.

கொடிமரம்

கோயில்களிலே காணப்படும் கொடிமரத்திலே ஒரு சீலை சுற்றப்பட்டிருப்பதையும் அச்சீலையுடன் ஒரு தருப்பைக் கயிறு சேர்க்கப்பட்டிருப்பதையுங்காணலாம். கொடிமரத்தைச் சிவம் என்றும், பசு எழுதப்பட்ட சீலையை ஆன்மா என்றும் தருப்பைக் கயிற்றைப் பாசம் என்றும் சிவாகமஞ் சொல்லுகின்றது.

கடவுளிலே ஆன்மா தங்கியிருப்பதுபோலக் கொடிமரத்திலே சீலை தங்கியிருக்கிறது. கொடிமரமும் சீலையும் இரண்டு பொருள்களாயினும் ஒரே பொருளாக மதிக்கப்படுகின்றன. சிவமும் ஆன்மாவும் அத்துவிதமென்பதை இது விளக்குகின்றது. கயிறு சீலையைச் சுற்றியிருப்பதுபோலப் பாசம் ஆன்மாவைச் சுற்றியிருக்கிறது. முப்பொருளுண்மையைக் கொடிமரத்திலே காணலாம்.

பலிபீடம்

கொடிமரத்துக்கு அப்பாற் பலிபீடத்தைக் காணலாம். அதுவும் சிவத்தையே குறிக்கும். பலிபீடத்திலே நம்முடைய அகங்காரத்தைப் பலிசெய்து எல்லாஞ் சிவன்செயலே என்று தெளியலாம்.

நந்தி

நந்தி என்றால் சிவன் என்பது கருத்து. பலி பீடத்திலே சுத்தமாக்கப்பட்ட ஆன்மாவைக் குறிப்பது நந்தி. பாசங்களினின்று நீங்கிய ஆன்மா சிவமாகி அவரோடு ஒன்றாகிற்கும் என்பதை நந்தி காட்டுகிறது.

சிவலிங்கம்

மூலஸ்தானத்திலே சிவலிங்கம் இருக்கும். அது சோதிச்சுடர் ; ஞானசோதி ; நெருப்புவிடிவம். அழுக்குகளை எரிப்பது. அஃதாவது, பாசங்களாகிய அழுக்குகளை எரிக்க உதவுவது. சிவலிங்கத்திலே ஆன்மாவைச் சேர்ப்பின் பாசங்களை எரித்துவிடும் என்றவாறு. இது இறைவனது ரூபாரூப (அரு வருவ) நிலையைக் காட்டுவது.

உமாதேவியார்

உமாதேவியார் சிவபெருமானுடைய அருட் சத்தியாவார். அருட்சத்தி உமாதேவியாரே. ஆகையால் அம்பாள் என்கிறோம். அவருக்கு அபயம், வரதம் என இரு கரங்கள் உள. வருந்திய உயிர்கள் திருவருளைத் தேடிவரும்போது உலகத் துன்பங்க ளுக்குப் பயப்படவேண்டாமென்று அபயமளிப்பது அபயகரம் எனப்படும். ஞானமாகிய திருவடியைக் காட்டி 'இதைத் தருவோம்' என்று குறிக்கும் கை 'வரதகரம்' எனப்படும். இத் திருக்கரங்கள் மற்றைய மூர்த்தங்களுக்கும் உள்ளன.

விநாயகக் கடவுள்

சிவபெருமானும் விநாயகரும் ஒருவரே. சுத்த ஞான உருவமுடையவர். விநாயகக் கடவுளுக்கு யானைமுகம்போன்ற முகம் இருப்பதைக்காணலாம்.

யானைமுகம் 'ஓம்' என்ற எழுத்தைப் போன்றது. அது பிரணவ மந்திரத்தைக் குறிப்பது.

வைரவக் கடவுள்

வைரவக்கடவுளுடைய திருக்கரத்திலே மூன்று கவர்களை யுடைய சூலாயுதம் உண்டு. அம் மூன்று கவர்களும் (ஐநீ, ஆரணி, ரோதயத்திரி) படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் என்னும் முத்தொழில் களைக் குறிக்கின்றன. எனவே, வைரவக்கடவுளும் சிவபெருமானும் ஒருவரே என்பது புலனாகும்.

வீரபத்திரக் கடவுள்

சிவபெருமானும் வீரபத்திரக் கடவுளும் ஒருவரே என்பது மாணிக்கவாசக சுவாமிகளது 'தக்கனையும் எச்சனையும்' என்னுந் திருச்சாழல் மூலம் புலனாகும். சிவனை நிந்தித்த தக்கனை அறிவு வரச் செய்தார்.

சுப்பிரமணியக் கடவுள்

சிவபெருமானும் சுப்பிரமணியக் கடவுளும் ஒருவரே என்பதைக் கந்தபுராணத்திற் காணலாம். அவருக்குப் பக்கத்திலேயுள்ள தெய்வயானையம்மை கிரியாசத்தி; வள்ளியம்மை இச்சாசத்தி; அவருடைய திருக்கரத்திலுள்ள வேலாயுதம் ஞானசத்தி. நல்லகிரியை, நல்லவிருப்பம், நல்லறிவு பெறச் சுப்பிரமணியக் கடவுளை வணங்குகிறோம்.

நடேசப் பெருமான்

நடேசப் பெருமானது திரு உருவம் ஐந்தொழிலைக் குறிக்கிறது. இந்நபற்றிச் சிதம்பரம்-கோயில் என்ற பாடத்துட் பார்க்க.

சிவபுண்ணியம்

தனக்கொரு பயன்கருதாது விருப்பு வெறுப்பின்றி (நிஷ்காமியமாய் 'நான் செய்கிறேன்', 'நான் அநுபவிக்கிறேன்' முதலிய எண்ணமின்றி சிவார்ப்பணமாய்) செய்யப்படும் நல்வினைகள் சிவபுண்ணியமாம். இது சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நால்வகையாற் செய்யப்படும்.

சரியை : சந்தியாவந்தனம், ஆலய வணக்கம், ஆலயத் தொண்டு, (அலகிடல், மெழுகல், தீவர்த்தி பிடித்தல்) சிவனடியார்க்குத் தொண்டுசெய்தல் முதலியன. ['நிலைபெறுமா நெண்ணுதியேல்' என்னும் அப்பர்சுவாமிகளது தேவாரம் நோக்குக.] —(அப்பர்நிலை).

கிரியை : புறத்தொழிலாலும் அகத்தொழிலாலும் அருவருவத் திருமேனியை விதிப்படி வழிபடல் முதலியன. —(சம்பந்தர்நிலை).

யோகம் : அருவத் திருமேனியை அகத்தால் வழிபடல். —(சந்தரர்நிலை).

இது : இயமம், சியமம், ஆசனம், பிராணயாமம், பிரத்தியாகாசம், தாரணை, தியானம், சமாதி என எட்டு அங்கங்களையுடையது. இவை அட்டாங்க யோகங்கள் எனப்படும்.

இயமம் (10) : அகிம்சை (உயிர்களுக்குத் துன்பஞ்செய்யாமை), வாய்மை, திருடாமை, பிரமசரியம், அன்பு, வஞ்சனையின்மை, பொறுமை, தைரியம், ஆசாரம், சுத்தி என்பன.

நியமம் (10) : தபசு, சந்தோஷம், தேவசிந்தனை, தானம், ஈசுரபூசை, ஞானசாத்திரங்கேட்டல், பழிக்கஞ்சுதல், பக்தி, செபம், விரதம் என்பன.

ஆசனம் : பலவகை யோகாசனங்கள்.

பிராணாயாமம் : சுவாசத்தை அடக்கியானுதல்.

பிரத்தியாகாரம் : மனதைப் பிறவிடயங்களிலே தடுத்தல்.

தாரணை . மனதை ஒருவழியில் நிறுத்தல்.

தியானம் : சிவபெருமானுடைய அருவத் திருமேனியைத் தியானித்தல்.

சமாதி : இத்தியானத்தில் நிலைபெறுதல் சமாதி.

ஞானம் : யோகத்தினால் மெய்யுணர்வு உண்டாகி, கடவுளைச் சச்சிதானந்த சொரூபியாக அறிந்து அறிவுத் தொழிலாற் கடவுளை வழிபடல். —(மணிவாசகர் நிலை).

சிவபுண்ணியங்களால் சாலோக, சாமீப, சாரூப, சாயுச்சிய முத்திகளைப் பெறுவர்.

சைவசாதனங்கள்

திருநீறு

திருநீற்றின் மகிமையை 'மந்திரமாவது நீறு', 'முத்திதருவது நீறு', 'போதந்தருவது நீறு' என்பது முதலிய திருநீற்றுப் பதிகத்திற் காணலாம்.

வீபூதியாவது யாது?

பசுவின் சாணத்தை அக்கினியினாலே சுடுதலால் உண்டாகிய திருநீறு.

எந்தநிற வீபூதி தரிக்கத்தக்கது?

வெள்ளைநிற வீபூதி.

வீபூதியை எதில் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு தரித்தல் வேண்டும்?

பட்டுப் பையிலேனும் சம்புடத்திலேனும் எடுத்து வைத்துக்கொண்டு தரித்தல் வேண்டும்?

வீபூதியை எந்தத் திக்கு முகமாக இருந்துகொண்டு தரித்தல் வேண்டும்?

வடக்கு முகமாகவேனும், கிழக்கு முகமாகவேனும் இருந்துகொண்டு தரித்தல் வேண்டும்.

வீபூதியை எப்படித் தரித்தல் வேண்டும்?

நிலத்திலே சிந்தாவண்ணம் அண்ணாந்து 'சிவசிவ' என்று சொல்லி, வலக்கையின் நடுவிரல் மூன்றினாலும் நெற்றியிலே தரித்தல் வேண்டும்.

வீபூதி நிலத்திலே சிந்தினால் யாது செய்தல் வேண்டும்?

சிந்திய வீபூதியை எடுத்துவிட்டு, அந்த இடத்தைச் சுத்தி செய்தல் வேண்டும்.

நடந்துகொண்டாயினும் கிடந்துகொண்டாயினும் வீபூதி தரிக்கலாமா?

தரிக்கலாகாது.

எக்காலங்களிலே விபூதி ஆவசியகமாகத் தரித்துக் கொள்ளல் வேண்டும்?

நித்திரைசெய்யப் புகும்போதும், நித்திரைவிட்டு முடிந்தவுடனும், தந்தசுத்தி செய்தவுடனும், சூரியன் உதிக்கும்போதும், அத்தமிழ்க்கும்போதும், ஸ்நானஞ்செய்தவுடனும், போசனத்துக்குப் போம் போதும், போசனஞ் செய்தபின்னும் விபூதி ஆவசியகமாகத் தரித்துக்கொள்ளல் வேண்டும்.

ஆசாரியராயினும் சிவனடியாராயினும் விபூதி தந்தால் எப்படி வாங்கல் வேண்டும்?

மூன்றுதரமாயினும் ஐந்துதரமாயினும் நமஸ்கரித்து, எழுந்து கும்பிட்டு, இரண்டு கைகளையும் நீட்டி வாங்கல் வேண்டும்.

விபூதி வாங்கித் தரித்துக் கொண்டபின் யாது செய்தல் வேண்டும்?

முன்போல மீண்டும் நமஸ்கரித்தல்வேண்டும்.

சுவாமிமுன்னும், குருமுன்னும், சிவனடியார்முன்னும் எப்படிநின்று விபூதி தரித்தல் வேண்டும்?

முகத்தைத் திருப்பிநின்று தரித்தல் வேண்டும்.

விபூதி தாரணம் எத்தனை வகைப்படும்?

உத்தாளனம், திரிபுண்டரம் என இரண்டு வகைப்படும். (திரிபுண்டரம்—மூன்று குறி).

திரிபுண்டரம் தரிக்கத்தக்க தானங்கள் யாவை?

சிரம், நெற்றி, மார்பு, கொப்பூழ், முழந்தாள் கள் இரண்டு, புயங்கள் இரண்டு, முழங்கைகள்

இரண்டு, மணிக்கட்டுகள் இரண்டு, விலாப்புறம் இரண்டு, முதுகு, கழுத்து என்னும் பதினாறுமாம்.

இவைகளுள், விலாப்புறம் இரண்டையும் நீக்கிக் காதுகள் இரண்டையும் கொள்வதுமுண்டு. முழங்கைகளையும் மணிக்கட்டுகளையும் நீக்கிப் பன்னிரண்டு தானங் கொள்வதும் உண்டு.

திரிபுண்டரங் தரிக்குமிடத்து, நேற்றியில் எவ்வளவு நீளந் தரித்தல் வேண்டும்?

இரண்டு கடைப்புருவ வெல்லை வரையும் தரித்தல் வேண்டும். அதிற் கூடினாலும் குறைந் தாலுங் குற்றமாம்.

மார்பிலும் புயங்களிலும் எவ்வளவு நீளந் தரித்தல் வேண்டும்?

அவ்வாறங்குல நீளந் தரித்தல் வேண்டும்.

மற்றைய தானங்களில் எவ்வளவு நீளந் தரித்தல் வேண்டும்?

ஒவ்வோரங்குல நீளந் தரித்தல் வேண்டும்.

முன்று குறிகளின் இடைவேளி எவ்வளவினதாய் இருத்தல் வேண்டும்?

ஒவ்வோரங்குல வளவினதாய் இருத்தல் வேண்டும். ஒன்றை ஒன்று தீண்டலாகாது.

உருத்திராக்ஷம்

உருத்திரன்—சிவன் ; அட்சம்—கண் (சிவ பெருமானுடைய கருணை) ; ' சிவபெருமானுடைய திருக்கண்ணினின்றும் இரக்கம் சொரிந்துகொண்டிருக்கிறது ' என்பது பொருள்.

உருத்திராட்சம் சிரசில் 22 மணியும், கழுத்தில் 30 மணியும், கைகளிற் 12 மணியும் தரித்தல் வேண்டும். சிவவழிபாடு செய்யுங் காலங்களில் இது தரிக்கவேண்டியது அவசியம்.

பஞ்சாக்ஷரம்

பஞ்சாட்சரம்—ஐந்து எழுத்து (நமசிவய).

சைவசமயிகள் நியமமாகச் சேபிக்கவேண்டிய சிவமூல மந்திரம் யாது?

ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரம்.

ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷர சேபஞ் செய்தற்கு யோக்கியராவார் யாவர்?

மதுபானமும் மாமிசபோசனமும் இல்லாதவராய், ஆசாரமுடையவராய், சிவ தீக்ஷை பெற்றவராய் உள்ளவர்.

ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்திலே எத்தனை உரு நியமமாகச் சேபித்தல் வேண்டும்?

நூற்றெட்டுருவாயினும், பத்துருவாயினும் நியமமாகச் சேபித்தல் வேண்டும்.

எந்தத்திக்கு முகமாக இருந்து சேபித்தல் வேண்டும்?

கிழக்கு முகமாகவேனும், வடக்கு முகமாக வேனும் இருந்து சேபித்தல் வேண்டும்.

எப்படியிருந்து சேபித்தல் வேண்டும்?

முழந்தாள் இரண்டையும் மடக்கி, காலோடு காலை அடக்கி, இடத்தொடையினுள்ளே வலப் புறங்காலை வைத்து, இரண்டுகண்களும் முக்கு நுனியைப் பொருந்த நிமிர்ந்திருந்துகொண்டு சேபித்தல் வேண்டும்.

எப்படி இருந்து சேபித்தலாகாது?

சட்டை இட்டுக்கொண்டும், தலையிலே வேட்டி கட்டிக்கொண்டும், போர்த்துக்கொண்டும், குடுமியை விரித்துக்கொண்டும், கௌபீனந் தரியாமலும், வேட்டி தரியாமலும், பேசிக்கொண்டும், இருளில் இருந்துகொண்டுச் சேபித்தலாகாது.

சேபஞ் செய்யும்பொழுது மனம் எங்கே அழுந்திக் கிடத்தல் வேண்டும்?

சிவபெருமானிடத்திலேயே அழுந்திக்கிடத்தல் வேண்டும்.

நிற்கும்பொழுதும், நடக்கும்பொழுதும், இருக்கும் பொழுதும், கிடக்கும்பொழுதும், மற்றை எத்தொழிலைச் செய்யும்பொழுதும் மனசை எதிலே பதித்தல் வேண்டும்?

உயிருக்குயிராகிய சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிலேயே மனசைப் பதித்தல் வேண்டும்.

சிவாலய தரிசனம்

சிவபெருமானை வழிபடுதற்குரிய முக்கிய ஸ்தானம் யாது ?

திருக்கோயில்.

திருக்கோயிலுக்கு எப்படிப் போதல் வேண்டும் ?

ஸ்நானஞ் செய்து தோய்த்துலர்ந்த வஸ்திரந் தரித்து, விபூதி இட்டுக்கொண்டு போதல் வேண்டும்.

திருக்கோயிலைச் சமீபித்தவுடன் யாது செய்தல் வேண்டும் ?

தூலலிங்கமாகிய திருக்கோபுரத்தைத் தரிசித்து, இரண்டு கைகளையுஞ் சிரசிலே குவித்து, சிவநாமங்களை உச்சரித்துக்கொண்டு, உள்ளே போதல் வேண்டும்.

திருக்கோயிலினுள்ளே போனவுடன் யாது செய்தல் வேண்டும் ?

பலிபீடத்துக்கு இப்பால் நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்.

கிழக்கு நோக்கிய சந்நிதானத்திலும், மேற்கு நோக்கிய சந்நிதானத்திலும் எந்தத் திக்கிலே தலைவைத்து நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும் ?

வடக்கே தலைவைத்து நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்.

தெற்குநோக்கிய சந்நிதானத்திலும், வடக்குநோக்கிய சந்நிதானத்திலும் எந்தத் திக்கிலே தலைவைத்து நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும் ?

கிழக்கே தலைவைத்து நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்.

எந்தத் திக்குகளிலே கால்நீட்டி நமஸ்காரம் பண்ணலாகாது?

கிழக்கிலும் வடக்கிலும் கால்நீட்டி நமஸ்காரம் பண்ணலாகாது.

ஆடவர்கள் என்ன நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்?

அட்டாங்க நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்.

அட்டாங்க நமஸ்காரமாவது யாது?

தலை, கையிரண்டு, செவியிரண்டு, மோவாய், புயங்களிரண்டு என்னும் எட்டு அவயவங்களும் நிலத்திலே பொருந்தும்படி வணங்குதல்.

பெண்கள் என்ன நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்?

பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் பண்ணல் வேண்டும்.

பஞ்சாங்க நமஸ்காரமாவது யாது?

தலை, கையிரண்டு, முழந்தாளிரண்டு என்னும் ஐந்தவயங்களும் நிலத்திலே பொருந்தும்படி வணங்குதல்.

நமஸ்காரம் எத்தனைதரம் பண்ணல் வேண்டும்?

மூன்றுதரமாயினும், ஐந்துதரமாயினும், ஏழுதரமாயினும், ஒன்பதுதரமாயினும் பண்ணல் வேண்டும். ஒருதரம் இருதரம் பண்ணுதல் குற்றம்.

நமஸ்காரம் பண்ணியபின் யாது செய்தல்வேண்டும்?

பிரதக்ஷிணம் பண்ணல் வேண்டும்.

எப்படிப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணல் வேண்டும்?

இரண்டு கைகளையுஞ் சிரசிலேனும் மார்பிலேனுங் குவித்து, சிவநாமங்களை உச்சரித்துக் கொண்டு கால்களை மெல்லவைத்துப் பிரதக்ஷிணம் பண்ணல் வேண்டும்.

பிரதக்ஷிணம் எத்தனைதரம் பண்ணல் வேண்டும்?

மூன்றுதரமாயினும், ஐந்துதரமாயினும், ஏழுதரமாயினும், ஒன்பதுதரமாயினும் பண்ணல் வேண்டும்.

சுவாமி சந்நிதானங்களை எந்த முறையாகத் தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும்?

முன் விக்கினேசுரரைத் தரிசனஞ்செய்து பின் சிவலிங்கப் பெருமானையும், உமாதேவியாரையுந் தரிசனஞ்செய்து, விபூதி வாங்கித் தரித்துக் கொண்டு, அதன்பின் சபாபதி, தக்ஷிணமூர்த்தி, சோமாஸ்கந்தர், சந்திரசேகரர், சுப்பிரமணியர் முதலிய மூர்த்திகளைத் தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

விக்கினேசுரரைத் தரிசிக்கும்பொழுது யாது செய்தல் வேண்டும்?

முட்டியாகப் பிடித்த இரண்டு கைகளினாலும் கெற்றியிலே மூன்றுமுறை குட்டி, வலக்காதை

இடக்கையினாலும், இடக்காதை வலக்கையினாலும்
பிடித்துக்கொண்டு மூன்றுமுறை தாழ்ந்தெழுந்து
கும்பிடல் வேண்டும்.

சந்நிதானங்களிலே தரிசனம் பண்ணும்பொழுதேல்
லாம் யாது செய்தல் வேண்டும்?

இரண்டு கைகளை யுஞ் சிரசிலாயினும் மார்பி
லாயினுங் குவித்துக்கொண்டு, மனங் கசிந்துருகத்
தோத்திரஞ் செய்தல் வேண்டும்?

எந்தக் காலத்தில் சுவாமிதரிசனஞ் செய்யலாகாது?

அபிஷேகம், நிவேதனம் முதலியவை நடக்கும்
பொழுது தரிசனஞ் செய்யலாகாது.

அபிஷேக காலத்திலே பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்க
ளும் பண்ணலாகாதா?

அப்பொழுது உட்பிரகாரத்திலே பண்ண
லாகாது.

தரிசனம் முடிந்தவுடன் யாது செய்தல் வேண்டும்?

சண்டேசுரர் சந்நிதியை அடைந்து, கும்பிட்டு,
மூன்றுமுறை கைகொட்டி, சிவதரிசன பலத்தைத்
தரும்பொருட்டுப் பிரார்த்தித்தல் வேண்டும்.

சண்டேசுர தரிசனத்தின்பின் யாது செய்தல்
வேண்டும்?

சிவசந்நிதானத்தை அடைந்து, நமஸ்காரம்
பண்ணி, இருந்து ஸ்ரீ பஞ்சாக்ஷரத்தில் இயன்ற

உருச் செபித்துக்கொண்டு எழுந்து வீட்டுக்குப் போதல் வேண்டும்.

நித்தியமும் நியமமாக ஆலய தரிசனஞ் செய்ய இயலாதவர் யாது செய்தல் வேண்டும்?

சோமவாரம், மங்கலவாரம், சக்கிரவாரம், பிரதோஷம், பெளர்ணிமை அமாவாசை, திருவாதிரை, கார்ந்திகை, மாசப்பிறப்பு, சூரிய சந்திர கிரகணங்கள், சிவராத்திரி, நவராத்திரி முதலிய புண்ணிய காலங்களிலாயினுந் தரிசனஞ் செய்தல் வேண்டும்.

திருக்கோயிலிலே செய்யத் தகாத குற்றங்கள் யாவை?

ஆசாரமில்லாது போதல், கால் கழுவாது போதல், எச்சிலுமிழ்தல், மலசலங்கழித்தல், மூக்கு நீர் சிந்துதல், ஆசனத்திருத்தல், சயனித்தல், காலை நீட்டிக்கொண்டிருத்தல், மயிர் கோதி முடித்தல், சூதாடல், பாக்கு வெற்றிலை யுண்டல், சிரசிலே வஸ்திரந் தரித்துக்கொள்ளுதல், தோளிலே உத்தரியம் இட்டுக்கொள்ளுதல், சட்டையிட்டுக்கொள்ளுதல், பாதரசைஷி இட்டுக்கொள்ளுதல், விக்கிரகத்தைத் தொடுதல், நிருமாவியத்தைக் கடத்தல், நிருமாவியத்தை மிதித்தல், தூபி துவசத்தம்பம் பவிபீடம் விக்கிரகம் என்னும் இவைகளின் நிழலை மிதித்தல், வீண்வார்த்தை பேசுதல், சிரித்தல், சண்டையிடுதல், வீணையாடுதல், சுவாமிக்கும் பவிபீடத்துக்கும் குறுக்கே போதல் முதலானவைகளாம்.

நித்திய கருமம்

நாடோறும் நியமமாக எந்த நேரத்திலே நித்திரை வீட்டெழுதல் வேண்டும்?

சூரியன் உதிக்க ஐந்து நாழிகைக்கு முன்னே நித்திரைவீட் டெழுதல் வேண்டும்.

நித்திரை வீட் டெழுந்தவுடன் யாது செய்தல் வேண்டும்?

வீபூதி கரித்துச் சிவபெருமானைத் தியானித்துத் தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு, பாடங்களைப் படித்தல் வேண்டும்.

அதற்குப்பின் யாது செய்யத்தக்கது?

மல சல மோசனஞ் செய்யத்தக்கது.

எவ்வீடத்திலே மல சலங் கழித்தல் வேண்டும்?

திருக்கோயிலுக்குத் தூரமாய் உள்ள தனி வீடத்திலே மல சலங் கழித்தல் வேண்டும்.

எவ்வீடங்களிலே மல சலங் கழித்தலாகாது?

வழியிலும், குழியிலும், நீர்நிலையிலும், நீர்க் கரையிலும், கோமயம் உள்ள இடத்திலும், சாம்பர் உள்ள இடத்திலும், சுடுகாட்டிலும், பூந்தோட்டத் திலும், மரநிழலிலும், உழுத நிலத்திலும், அறுகம் பூமியிலும், பசு மந்தை நிற்கும் இடத்திலும், புற்றிலும், அருவி பாயும் இடத்திலும், மலையிலும் மல சலங் கழித்தலாகாது.

எந்தத் தீக்கு முகமாக இருந்துகொண்டு மலசலங் கழித்தல் வேண்டும்?

பகலிலே வடக்குமுகமாகவும், இரவிலே தெற்குமுகமாகவும் இருந்துகொண்டு மலசலங் கழித்தல் வேண்டும்.

எப்படி இருந்து மலசலங் கழித்தல் வேண்டும்?

தலையையும் காதுகளையும் வஸ்திரத்தினாலே சுற்றி, முக்கு நுனியைப் பார்த்துக்கொண்டு மௌனமாக இருந்து மலசலங்கழித்தல்வேண்டும்.

மலசலங் கழித்தவுடன் யாது செய்தல் வேண்டும்?

எழுந்து சலக்கரையை அடைந்து, சலத்துக்கு ஒருசாணுக்கு இப்பால் இருந்துகொண்டு செளசஞ் செய்தல் வேண்டும்.

சௌசம் எப்படிச் செய்தல் வேண்டும்?

மண்ணுஞ் சலமுங் கொண்டு, இடக்கையினாலே குறியில் ஒருதரமும், குதத்தில் ஐந்துதரத்துக்கு மேலும் இடக்கையை இடையிடையே ஒவ்வொருதரமும் பின்னும் இடக்கையைப் பத்துத்தரமும், இரண்டு கையைஞ் சேர்த்து ஏழுதரமுஞ் சுத்திசெய்து சகனத்தைத் துடைத்து, கால்களை முழங்கால்வரையும், கைகளை முழங்கைவரையும் ஒவ்வொருதரங் கழுவல் வேண்டும்.

இப்படிச் செய்தபின் யாது செய்தல் வேண்டும்?

அவ்விடத்தைவிட்டு வேறொரு துறையிலே போய், வாயையும் கண்களையும் நாசியையும் காது

கனையும் கை கால்களில் உள்ள நகங்களையுஞ் சுத்தி செய்து எட்டுத்தரஞ் சலம் வாயிற்கொண்டு இடப்புறத்திலே கொப்பளித்தல் வேண்டும்.

வாய் கொப்பளித்தபின் யாது செய்தல் வேண்டும்?

தலைக்கட்டு இல்லாமல் மூன்றுதரம் ஆசமனஞ் செய்தல் வேண்டும். (ஆசமனம்—உறிஞ்சுதல்.)

ஆசமனம் எப்படிச் செய்தல் வேண்டும்?

வலக்கையை விரித்துப் பெருவிரலையுஞ் சிறு விரலையும் பிரித்துவிட்டு, பெருவிரலடியிற் சார்ந்த உழுந்தமிழ்ந்து சலத்தை ஆசமித்தல் வேண்டும்.

சௌசத்துக்குச் சமீபத்திலே சலம் இல்லையானால் யாது செய்தல் வேண்டும்?

பாத்திரத்திலே சலம் கொண்டு ஓரிடத்தில் வைத்துக்கொண்டு, மலசலங் கழித்து, சௌசஞ் செய்துவிட்டு, பாத்திரத்தைச் சுத்திசெய்து, சலம் மொண்டு வாய் கொப்பளித்து, கால் கழுவல் வேண்டும்.

6. சமயாசாரியர் சரிதங்கள்

1. திருஞானசம்பந்தர் சரிதம்

தந்தையார்: சிவபாதவிருதயர்.

நாயார்: பகவதியார். (நாயாரின் ஊர்: திருநனிப்பள்ளி).

ஊர்: சீகாழி.

மரபு: அந்தணர் - கௌணிய கோத்திரம்.

காலம்: ஏழாம் நூற்றாண்டு.

மறுபெயர்: ஆளுடையபிள்ளையார், பாலருவாயர், பரசமயகோளரி.

முதற்பாடிய தேவாரம்: 'தோடுடைய செவியன்'

கடைசித் தேவாரம்: 'காதலாகிக் கசிந்து'

யாழ் வாசித்தவர்: திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர்
—(திருவெருக்கத்தம்புலியூர்).

இவர் காலத்தில் வசித்த நாயன்மார்கள்: திருநீலகண்ட பாணனார், சிறுத்தொண்ட நாயனார், முருகநாயனார், திருநாவுக்கரசு நாயனார், குங்கிலியக்கலய நாயனார், குலச்சிறை நாயனார், மங்கையர்க்கரசியார்.

ஆளுடைய பிள்ளையார் — ஞானசம்பந்தர் திருமுலைப்பால் உண்ட கதை

சிவபாதவிருதயர் ஒருநாள் ஸ்நானம் பண்ணுதற்குப் போகும்பொழுது, மூன்று வயதுடைய பிள்ளையார் அவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார். பின்சென்ற பிள்ளையாரைத் தந்தையார் கோபித்துத் தடுக்க, அவர் அழுதுகொண்டு மேலும் பின்

சென்றார். அங்ஙனமாகச் சிவபாதவிருதயர் பிள்ளையாரையும் உடனழைத்துப்போய்த் தீர்த்தக் கரையிலே இருத்திவிட்டு, தாம் தீர்த்தத்தில் இறங்கி ஸ்நானம் செய்தார். அச்சமயத்து பரமசிவனுடைய திருவருள் கைகூட, பிள்ளையார் கண்களைப் பிசைந்து, 'அம்மே, அப்பா' என்று அழுதார். அப்பொழுது இறைவன் உமாதேவி சமேதராய் இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளி 'திருமுலைப்பாலைப் பொன் கிண்ணத்திற் கறந்து இவனுக்கு ஊட்டு' என, உமாதேவியாரிடம் அருளிச் செய்தார். உமாதேவியார் அவ்வாறே தம் திருமுலைப்பாலை ஊட்டப் பிள்ளையார் அழகை தீர்ந்தார். சிவபிரானுலே ஆளப்பட்டமையினால் 'ஆளுடைய பிள்ளையார்' எனவும், உமாதேவியின் ஞானப்பால் உண்டமையினால் 'ஞானசம்பந்தர்' எனவும் பெயர் பெற்றார்.

ஸ்நானம் முடிந்து கரையேறிய சிவபாதவிருதயர் பிள்ளையாரின் வாயில் திருமுலைப்பால் உண்ட அறிகுறி தென்பட 'நீ யார் தந்த பாலை உண்டாய்' என்று, கையில் ஒரு தடிகொண்டு அடிக்க முற்பட, பிள்ளையார், தன் கைவிரலினுலே உமாதேவியாரோடு காட்சியளித்த சிவபிரானைச் சுட்டிக்காட்டி, 'தோணிபுரப் பெருமானே 'தோடுடைய செவியன்' என்னும் பதிகத்தாற் பாடினார். ஞானசம்பந்தர் கண்டமைபோலத் தாமும் இறைவனைக் காண ராயினும் இவ்வற்புதத்தைக் கண்டு, சிவபாதவிருதயர் ஆனந்த மேலீட்டால் பிள்ளையாருடன் கோயிலுட் சென்றார். இதையறிந்த பிராமணர்களெல்லோரும் 'அற்புதம், அற்புதம்' என்று ஆர்ப்பரித்துத் திருவருளை நமஸ்கரித்தார்கள்.

ஞானசம்பந்தர் பிராமணர்களுக்கு வேதாகமங்கள் உபதேசித்தமை

ஞானசம்பந்தப் பிள்ளையாருக்கு உபநயனப் பருவம் வர, உலகத்திலே வைதிக கருமத்தை நாட்டல் வேண்டும் என்னும் எண்ணத்தினாலே பூணூல் தரித்தருளினார். பின்னர், பிராமணர்கள் மந்திர உபதேசஞ் செய்யப் புகும்போது, பிள்ளையார் அளவற்ற வேதங்களையும் அவற்றின் அங்க மாகிய பல கலைகளையும் எடுத்துச் சொன்னார். இதனைக் கேட்ட பிராமணர்கள் அவரை நமஸ்கரித்துத் தோத்திரஞ் செய்து தாங்கள் முன்கற்ற வேதங்களின் பொருளை அவர்மூலம் சந்தேகந் திரத் தெரிந்துகொண்டார்கள்.

கொல்லிமழவனின் புதல்வியது முயலகன்னோய் தீர்த்தமை

மழநாட்டிலே கொல்லிமழவன் என்பவன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் புதல்வி முயலகன் எனும் நோயினால் வருந்தினான். அந்நோய் எதனாலும் நீங்காமையால் அவன் அவளை திருப்பாலாச்சிரமத்துத் திருக்கோயிலுள்ளே சுவாமி சந்நிதானத்திலே விட்டு வைத்திருந்தான். திருப்பாலாச்சிரமத்துக்கு ஞானசம்பந்தர், வந்தபொழுது கொல்லிமழவன் சிரசின்மேற் கைகுவித்து வணங்கி, வரவேற்று, அவருடன் எல்லாருமாகச் சந்நிதானத்திலே வந்தனர். அப்பொழுது அறிவுகெட்டு நிலத்திலே கிடக்கின்ற கன்னியைக் கண்டு 'இது என்ன' என்று சம்பந்தர் வினாவினார்.

கொல்லிமழவன் 'இவள் அடியேனின் புதல்வி. முயலகன் என்னும் நோயினால் வருந்துகின்றாள் ; யாதொன்றினாலும் தீராமையின் இங்கே இட்டு வைத்திருக்கிறேன்' என்று கூறினான். அங்கேட்ட சம்பந்தர், அவள் நோயை நீக்கும்பொருட்டு, 'துணிவளர் திங்கள்' என்னும் பதிகத்தைப் பாடியருளினார். அப்பெண், அந்நோய் நீங்கப் பெற்றாள்.

சம்பந்தர் உலவாப் பொற்கிழி பெற்ற கதை

திருவாவடுதுறையிலே திருஞானசம்பந்தர் சுவாமிதரிசனஞ் செய்துகொண்டிருக்கும்போது, அவரது தந்தையாரான சிவபாதவிருதயர் யாகஞ் செய்தற்குப் பொருள் தரல்வேண்டுமெனக் கேட்டார். திருஞானசம்பந்தர் திருக்கோவிலிற் சென்று கடவுளை வணங்கி 'இடரினும் தளரினும்' என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். அப்பொழுது சிவபிரானருளால் ஒரு பூதம் ஆயிரம் பொன்னுள்ள பொன்முடிப்பைப் பீடத்தில் வைத்து, 'இது பொன்னுலவாக் கிழி (பொன் குறைதலில் லாத முடிப்பு). இது சிவபெருமானால் உமக்கு அனுப்பப்பட்டது' என்று கூறி மறைந்தது. அக்கிழியைச் சம்பந்தர் தமது தந்தையாரிடங் கொடுத்து யாகஞ்செய்யும்படி கூறி அனுப்பினார்.

தேவார இசை யாழில் அடங்காமை

திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் தம் தாயார் பிறந்த தருமபுரத்திலே தம் சுற்றத்தாருக்கு, சம்பந்தர் அருளிச் செய்யும் தேவாரத்தைத் தமது

யாழிலே இட்டு வாசித்துவரும் பெரும்பேற்றைக் கூறினார். அதனை அவர்கள்கேட்டு, திருநீலகண்டப் பெரும்பாணரைப் புகழ்ந்தனர். அவர் சம்பந்தரை நோக்கி 'சுவாமி, தேவார இசை யாழில் அடங்காத் தன்மையை இவர்களும் உலகும் அறியும் வண்ணம் ஒரு திருப்பதிகம் பாடுதல் வேண்டும்' என்றார். சம்பந்தர், 'மாதர் மடப்பீடி' என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடுதலும், திருநீலகண்டப் பெரும்பாணர் அதனை யாழில் இட்டு வாசிக்க அவ் விசை அடங்கவில்லை. இதனால் அச்சங்கொண்ட திருநீலகண்டர், 'தேவாரது திருப்பதிகங்களை யாழில் ஏற்பேன் என, என்னைக் கூறப்பண்ணியது இந்த யாழல்லவா?' என்று கூறி, அதனை உடைக்க ஓங்கினார். சம்பந்தர் அவர் செயலைத் தடுத்து 'மனத்தாலும் அளவிடற்கரிய சிவபெருமானின் திருவருளின் பெருமை யாழில் அடங்குமா? அடங்காதே. அதனால், இயன்றமட்டும் திருப்பதிக இசையை யாழில் இட்டு வாசியும்' எனக் கூறினார்.

வணிகரின் விடந்தீர்த்த கதை

வைப்புரிலேயுள்ள தாமனென்னும் வணிகனுக்கு ஏழு புத்திரிகள் இருந்தார்கள். அவர்களில் மூத்தவளைத் தன் மருகனை ஒரு வணிகனுக்குக் கொடுப்பதாகக் கூறி, பின்னர் பிறனொருவரிடம் பெரும் பொருள் பெற்றுக்கொண்டு அவளைப் பொருள் தந்தவனுக்கு மணஞ்செய்து வைத்தான். இவ்வாறே தன் மருகனை மேலும் பலமுறை ஏமாற்றி மற்றைய ஐந்து புதல்விகளையும் பணந்தந்த அந்நியருக்கு விவாகஞ்செய்து கொடுத்தான்.

அதனால் மனம் வருந்திய இளையவள், தன் தந்தையால் ஏமாற்றப்பட்ட அவனுக்கே தான் மனைவியாதல் வேண்டுமென எண்ணி, பிறரறியாமல் அவனுடன் புறப்பட்டுத் 'திருமருகல்' என்னுமிடத்தை யடைதலும் இரவு வந்தது. அவ்விரவை அவ்விருவரும் அங்குள்ள ஒரு மடத்திற்குழித்தனர். அன்றிரவு அவனைப் பாம்பு தீண்ட அவன் இறந்து விட்டான். அதைக்கண்ட அக் கன்னிப்பெண்மிக வருந்தித் திருமருகலிலுள்ள சிவபெருமானை நோக்கிப் பலவாறு துதித்தாள். அப்பொழுது அங்கே சுவாமி தரிசனஞ் செய்யவந்த திருஞானசம்பந்தமூர்த்தினாயனார் அதனைக்கேட்டுத் திருவுளமிரங்கி, அவளது வரலாற்றைக்கேட்டார். பின்னர், அவ்வணிகளின் விடம் நீங்கும்பொருட்டு 'சடையாய் எனுமால்' என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாட, வணிகன் விடம் தீர்ந்து எழுந்து சம்பந்தரை வணங்கினான். கன்னிப் பெண்ணும் அவரது திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினாள். சம்பந்தர் அவர்களிருவரையும் மணஞ்செய்து செல்லுமாறு விடைகொடுத்து அனுப்பினார்.

படிக்காக பெற்ற கதை

திருவீழிமிழலையிலே திருஞானசம்பந்தமூர்த்தினாயனாரும் திருநாவுக்கரசுநாயனாரும் இருக்குங்காலத்திலே, வளங்குன்றி எங்கும் பெரும் பஞ்சமுண்டாயிற்று. அதனால், சிவனடியார்கள் பெருந்துன்பம் அடைந்தனர். அதனைக்கண்டு மனம் மிக வருந்திய அவ்விரு நாயன்மார்களுடைய சொப்பனத்திலே சிவபெருமான் தோன்றி, சிவனடியார்துயரம் நீங்கும்பொருட்டு, தினந்தோறும் திருக்

கோவிலின் கிழக்குப் பீடத்திலும், மேற்குப் பீடத்திலும் ஒவ்வொரு பொற்காசு தருவோம்' என்று கூறியருளினார். மறுநாட் காலையிலே சம்பந்தர் திருக்கோவிலின் கிழக்குப் பீடத்திலுள்ள பொற்காசையும், அப்பர் மேற்குப் பீடத்திலுள்ள பொற்காசையும் எடுத்து, அதனைக்கொண்டு பொருள்கள் தருவித்து இருகாலங்களிலும் சிவனடியார்க்கு அன்னதானஞ் செய்வித்தனர். அப்பரது மடத்திலே முன்னும், கமது மடத்திலே பின்னும் அன்னதானம் நடைபெறுதலைக் கண்ட சம்பந்தர் அதற்குரிய காரணத்தை வினவினார். அப்பொழுது வேலையாளர், 'சுவாமி, தேவரீரது காசுக்கு வட்டம் (கழிவு) கொடுத்து மாற்றவேண்டியிருப்பதற்காலதாமதமாகிறது. அப்பருடைய காசுக்கு வட்டங்கொடுக்க வேண்டாமையாற் காலதாமதமாவதில்லை' எனக் கூறினர். அதனைக்கேட்ட சம்பந்தர், அப்பழர்த்தி கைத்தொண்டு செய்வதனாலேயே நற்காசு கிடைக்கிறதென எண்ணி, தாமும் நற்காசு பெறுவதற்காகத் திருக்கோயிலை அடைந்து, 'வாசிதீரவே காசு நல்குவீர்' என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். அன்று தொடக்கம் திருஞானசம்பந்தர் நற்காசுகள் பெற்றார். இவருடைய திருமடங்களிலும் அநேக சிவனடியார்கள் திருவமுது செய்து மகிழ்ந்தனர்.

வேதாரணியத் திருக்கதவு திறக்கவும் அடைக்கவும் பண்ணியமை

வேதாரணியத் திருக்கோவிற்கு கதவு வேதங்களினால் அருச்சிக்கப்பட்டுத் திருக்காப்புச் செய்யப்பட்டிருந்தது. அதனால், அடியார்கள் வேறொரு வழி

வைத்து அதன்மூலம் சென்று கடவுளை வணங்கினார். ஒருநாள் அப்பரும் சம்பந்தரும் வேதாரணியத்தை யடைந்து, முன்வாயிலினூற் கடவுளை வணங்க விரும்பினார். சம்பந்தர் அப்பரை நோக்கி, 'இத் திருக்கதவு திறக்கப்படும்பொருட்டு நீரே திருப்பதிகம் பாடும்' என்றார். அப்பர் திருப்பதிகம் பாடக் கதவு திறக்கவில்லை. அதனைக்கண்ட அப்பர் 'இரக்கமொன்றிலீர்' என்னும் திருப்பதிகத்தின் இறுதிப் பாடடைப் பாடினார். அப்பொழுது கதவு திறந்தது. நாயன்மார் இருவரும் அடியார்களும் பேரானந்தத்தோடு கடவுளை வணங்கினார். பின்னர், அப்பர் சம்பந்தரை நோக்கி, 'எம்பெருமான் திருவருளால் இக் கதவு திறக்கப்பட்டும் அடைக்கப்பட்டும் வழங்குதல் வேண்டும். அதனால், தேவரீர் இது அடைக்கப்படப் பாடுதல்வேண்டும், என, வேண்டினார். சம்பந்தர், 'சதுரம் மறை' என்று தொடங்கும் திருப்பதிகத்தின் முதற் பாடடைப் பாடுதலும் திருக்கதவு அடைக்கப்பட்டது. அதுகண்ட நாயன்மாரிருவரும் மிக மகிழ்ந்தனர். சம்பந்தர் தாம் எடுத்துக்கொண்ட திருப்பதிகத்தைப் பாடி முடித்தருளினார். அன்றுதொட்டு அத் திருக்கோவிற்கு கதவு திறக்கப்பட்டும் அடைக்கப்பட்டும் வருகின்றது.

சமணர், சம்பந்தர் எழுந்தருளியிருந்த திருமடத்திற்குத் தீயிட்டமை

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் வாழ்ந்த காலத்திலே பாண்டிநாட்டிற் சமணசமயம் விருத்தியடைந்திருந்தது. பாண்டியன் சமண சமயத்தைச்

சேர்ந்தமையினால், குடிகளும் அச் சமயத்தைத் தழுவினர். ஆனால், பாண்டியனது மனைவியாகிய மங்கையர்க்கரசியாரும் மந்திரியான குலச்சிறை நாயனாரும் மெய்ச் சமயமான சைவ சமயத்தையே தழுவி ஒழுகினர். அவர்களிருவரும் தூதுவர்களை அனுப்பி மதுரையிற் சமணசமயம் பரவியமையை ஞானசம்பந்தருக்குத் தெரிவித்தார்கள். ஆங்கு நின்ற சிவனடியார்களின் வேண்டுகோளின்படி, சமணசமய இருளகற்றும் சூரியனாகத் திருஞான சம்பந்தர் மதுரைக்கு எழுந்தருளினார். அங்கே திருவாலவாய் ஈசுரை வணங்கி, ஒரு திருமடத்திலே சிவனடியார் கூட்டத்தோடு தங்கியிருந்தார். அதனையறிந்த சமணர்கள் மிக அஞ்சி, தமது மந்திரவலிமையினால் ஞானசம்பந்தர் தங்கியிருந்த திருமடத்துக்குத் தீமுட்ட எண்ணி, பல மந்திரங்களை உச்சரித்தனர். அவையொன்றும் பலிக்கவில்லை. அதனை அரசன் அறியின் தம்மை வெறுத்து, சைவனானவனென வெண்ணி அஞ்சிய சமணர்கள் சம்பந்தர் எழுந்தருளியிருந்த திருமடத்துக்குத் தீமுட்டினர். தீ எங்கும் பரந்தது. இச்செயலை அறிந்த சம்பந்தர், இவ்வித தீச் செயல்களுக்குக் காரணமானவன் பாண்டியனே என எண்ணி, 'செய்யனே திருவாலவாய்' என்று பதிகமெடுத்து ஈற்றடியில் 'அமணர் கொளுவுஞ் சுடர் பையவே சென்று பாண்டியற் காகவே' என்று பாடியருளினார். உடனே அத்தீயின் வெம்மை போய்ப் பாண்டியனை அடைந்தது. பாண்டியன் வெப்பு நோயினால் வருந்தினான்.

பாண்டியனின் வெப்புநோயை நீக்கியமை

பாண்டியனின் வெப்புநோய் மேன்மேல் வளர்ந்தது. சமணர்கள் தமது சமய மந்திரங்களைச் சொல்லி, மயிற் பீலியினாலே தடவிப் பல முயற்சிகள் செய்தும் அவ் வெப்புநோய் சிறிதுந்தணியவில்லை. அதனைக் கண்டு மிக வருந்திய மங்கையர்க்கரசியாரும் குலச்சிறைநாயனாரும் அரசனை அணுகி, “திருஞானசம்பந்தமூர்த்தினாயனாரின் திருவருளாலன்றி இந்நோய் தணியாது” என்றனர். பாண்டியனின் உத்தரவோடு பாண்டிமாதேவியும் மந்திரியாரும் சம்பந்தரை அரமனைக்கு அழைத்து வந்து, பாண்டியனின் பக்கத்திலே இரத்தினசனத்தில் அமரச் செய்தனர். அதுகண்டு பொருத சமணர்கள், தமக்குத் தீங்கு வந்ததேயென எண்ணி வெகுண்டு சம்பந்தரோடு வாதுசெய்யக் கருதி, தமது சமய நூல்களைச் சொல்லிக் கத்தினார்கள். அப்பொழுது பாண்டியன் அவர்களை நோக்கி, “எனது நோயைத் தீர்ப்பவர் எவரோ, அவரே வென்றவர்” எனக் கூறினான். சமணர்கள் பாண்டியனின் இடப்பாக நோயைத் தீர்ப்பதெனவும், சம்பந்தர் வலப்பாக நோயைத் தீர்ப்பதெனவும் முடிபாயிற்று. அதன்படி சம்பந்தர் கடவுளைத் துதித்து, திருநீற்றைக் கையிலெடுத்து, ‘மந்திர மாவது நீறு’ என்னுந் திருநீற்றுப் பதிகத்தைப் பாடி, பாண்டியனின் வலப்பாகத்திலே தடவினார். உடனே நோய் நீங்கி வலப்பாகங் குளிர்மையடைந்தது. ஆனால் சமணர்கள் தீர்க்க முயன்ற இடப்பாக நோய் முன்னரிலும் இருமடங்காயிற்று. அதனால்

மிக வருந்திய பாண்டியன், சமணர்களை நோக்கி 'நீங்கள் தோற்றுப்போனீர்கள்; என்னை விட்டகலுங்கள்' என்று சொல்லிச் சம்பந்தரைப் பார்த்து, நோய் முழுவதையும் தீர்த்தருளும்படி வேண்டினான். சம்பந்தர் முன்போல விபூதிகொண்டு, இடப்பாகத்தைத் தடவ, பாண்டியனின் வெப்புநோய் முழுவதும் நீங்கியது. பாண்டியன் படுக்கையை விட்டெழுந்து நின்று சம்பந்தரை வணங்கினான்.

சம்பந்தர் நெருப்பில்இட்ட ஏடு வேகாமை

பாண்டியனின் வெப்புநோயை நீக்க முடியாது தோற்றுப்போன சமணர்கள், சமய வாது செய்யப் பயந்து, சம்பந்தரை அக்கினியினால் வெல்லக் கருதினர். அவர்கள் பாண்டியனை நோக்கி, 'யாம் இருவேழம் எம் சமயக் கருத்துக்கள் எழுதப்பட்ட ஏட்டை அக்கினியிலிடுவோம்; எவ்வேடு எரியவில்லையோ, அவ்வேட்டுக்குரியவர் வென்றவராவார்' என்றனர். அதற்கு உடன்பட்ட சம்பந்தர், தாம் பாடிய தேவாரத் திருவேட்டில் ஒன்றை எடுத்தார். அது திருநள்ளாற்று ஈசரின்மேற் பாடப்பட்ட 'போகமார்ந்த பூண்முலையாள்' என்னுந் திருப்பதிகம் எழுதப்பட்ட ஏடு. அதனை எல்லாருங்காணுமாறு அக்கினியிலிட்டு, 'தளிரிள வளரொளி' என்னுந் தேவாரத்தைப் பாடினார். கொழுந்துவிட்டெரியும் நெருப்பிலே அவ்வேடு எரியாது பச்சையாக விளங்கிற்று. சமணர்களும் தம் சமயக் கருத்தை ஓர் ஏட்டில் எழுதி, பயத்தோடும் கவலையோடும் அக்கினியிலிட்டனர். இட்டமாத் திரத்தே அது எரிந்து சாம்பராயிற்று.

ஏடு வைகையாற்றில் எதிரேறியமை

மீண்டும் சமணர்கள் அரசனை நோக்கி, 'முன்னர் இருமுறை வாதுசெய்தோம். இன்னும் ஒரு தரம் வாதுசெய்வோம். இம்முறையாவது வெல்வோம்' என்றார்கள். அதுகேட்ட சம்பந்தர் 'என்ன வாதுசெய்வோம்' எனக்கேட்க, அவர்கள், 'நாம் இருவேழம் எங்களெங்கள் சமய உண்மைகளை எழுதிய ஏட்டை வைகையாற்றி விடுவோம், எதிரேறுகிற ஏடுடையவர் வென்றவராவர்' என்றனர். அங்ஙனமே எல்லோரும் வைகைக் கரையை அடைந்தனர். சமணர்கள் தங்கள் சமய வுண்மையைக் குறிக்கும் 'அத்திநாத்தி' என்பதனை எழுதிய ஏட்டை வைகையாற்றிவிடலும் அது அதி வேகத்தோடு வைகையோட்டத்தோடு சேர்ந்து, கடலையடைந்தது. பின்னர் சம்பந்தர், 'வாழ்க அந்தணர்' என்று தேவாசத்தை எழுதிய தமது ஏட்டை வைகையாற்றி விட்டார். அது நீரைக் கிழித்துக்கொண்டு எதிரேறியது. இப்பாடலில் 'வேந்தனும் ஒங்குக' என்று கூறப்பட்டமையால் பாண்டியனது கூனும் நீங்கிற்று. இவ்விதம் மூன்று சோதனைகளிலும் சமணர்கள் தோற்றமையாலும் சிவனடியார்களுக்கு அதிபாதகங்கள் செய்தமையாலும் அவர்கள் முன் ஒப்புக்கொண்டபடி கழுவீ லேற்றப்பட்டனர்.

பெருக்கெடுத்த ஆற்றைக் கடந்து சென்றமை

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் முள்ளி வாய்க்கரை யென்னுந் தலத்திலிருந்து திருக்கொள்ளம்பூர் சென்று சுவாமிதரிசனஞ் செய்ய

விரும்பினார். ஆனால், ஆறு பெருக்கெடுத்தமையால் ஓடம் செல்ல இயலாதாயிற்று. திருஞானசம்பந்தர் சிவனடியார்களோடு ஓடத்திலேறி 'கொட்டமே கமழும்' என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாட, பரம சிவனுடைய திருவருளால் ஓடம் மறுகரையணைந்தது. சம்பந்தரும் அடியார்களும் திருக்கொள்ளம்பூர் ஈசனை வணங்கினார்.

புத்தரை வாழில் வென்றமை

திருஞானசம்பந்தர், சிவசின்னங்களெல்லாம் கடலொலிபோல் முழங்க, சிவனடியார்களுடன், பௌத்தர்கள் வாழும் போதிமங்கையை அடைந்தார். சிவசின்னங்களின் முழக்கொலியைக் கேட்ட பௌத்தர்கள் அஞ்சி ஓடித் தமது சமயநூற்பண்டிதனான புத்தநந்தியிடம் அதனைக் கூறினார். அவன் தனது கூட்டத்தவருடன் சென்று, சிவனடியார்களிடம், "எம்மைவாழில்வென்றபின்னன்றே வெற்றிச் சின்னம் ஊதல் வேண்டும்" என்று கூறித் தடுத்தான். உடனே சிவனடியார்கள் அச்செயலைச் சம்பந்தருக்குக் கூறினார். அதற்குமுன் தேவாரத் திருமுறை எழுதும் அடியவர், சம்பந்தர் தேவாரத்திலுள்ள 'புத்தர் சமண்கையர்' என்ற முதலையுடைய திருப்பாட்டை ஓதி, 'புத்த நந்தியின் தலைமேல் இடிவிழக்கடவது' எனக் கூறினார். உடனே புத்தநந்தியின் தலையும் உடலும் வேறு வேறுக அவன் மாண்டான். அதனைக் கண்ட பௌத்தர்கள் அஞ்சியோடிப்போய்த் தமது தலைவனான சாரிபுத்தனை அழைத்துக்கொண்டு சமயவாதஞ் செய்ய வந்தனர். அப்பொழுது புத்த நந்தியின் சிரம் வீழத் தேவாரம் ஓதிய அடியார்,

சம்பந்தரை வணங்கி, சாரிபுத்தனோடு சமயவாதஞ் செய்து அவனை வென்றார். சைவசமயமே மெய்ச்சமயமென்பதைச் சம்பந்தர் மூலம் அறிந்த அப் பெளத்தர்க ளனைவரும் சைவர்களாயினர்.

ஆண்பனைகளைப் பெண்பனைகளாக்தியமை

சம்பந்தர் திருவோத்தூர் என்னும் தலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்பெர்முது, ஒருநாள் ஒரு சிவனடியார் வந்து சம்பந்தரை வணங்கி, “சுவாமி நான் உண்டாக்கிய பனைகளெல்லாம் ஆண்பனைகளாயின. அதனைக்கண்ட சமணர்கள் ‘இவ்வாண்பனைகளைக் காய்க்கப்பண்ணுதல் கூடுமோ’ என ஏளனஞ் செய்கின்றனர்” என விண்ணப்பித்தார். அதுகேட்ட சம்பந்தர் பரிவுகொண்டு, ‘பூத்தேர்ந்தாயன்’ என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடி, அதன் நற்றுப் பாடலிலே ‘குரும்பை யாண்பனையின்குலை யோத்தூர்’ என முடித்தார். அதனால் ஆண்பனைகள் யாவும் குலையுடையனவாய்ப் பெண்பனைகளாயின. அதுகண்ட சமணர்கள் அவ்வூரைவிட்டு ஓடினர்.

பூம்பாவை உயிர் பெற்ற கதை

திருமைலாப்பூரிலே வைசியர் குலத்திலே சிவபக்தி மிகுந்தவரான சிவநேசர் என்பவர் இருந்தார். அவருக்குப் பேரழகு வாய்ந்தவளான பூம்பாவை என்னும் புத்திரி ஒருத்தி இருந்தாள். சிவநேசர், திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் சிவமார்க்கந் தழைத்தோங்கத் திருப்பதிகங்கள் பாடுவதையும், திருவருளால் அற்புதங்கள் செய்வதையும் அறிந்து பேரன்புடையராகி, அவருக்கே தமது

திரவியங்களையும் மகளையும் தன்னையும் ஒப்புக் கொடுத்துப் பேரானந்தங் கொண்டிருந்தார். ஒரு நாள் பூம்பாவை பூஞ்சோலையிற் பூக் கொய்யச் சென்றபோது பாம்பினூற் கடியுண்டு இறந்தாள். ஆறுத் துயரடைந்த சிவநேசர், தம் மகள் சம்பந்தருக் குரியவளெனச் சொன்னமையை எண்ணி ஒருவாறு ஆறுதலடைந்து, அவள் ஈமக் கடன்களை முடித்து அச் சாம்பரையும் எலும்பையும் ஒரு குடத்திலிட்டு முடி மிகுந்த பாதுகாப்போடு பேணி வந்தார். ஒருநாள், சம்பந்தர் திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளியிருப்பதை அறிந்த சிவநேசர், சிவபக்தர்களோடு சென்று அவரை வணங்கினார். சிவபக்தர்கள் மூலம் சிவநேசரின் செயலை அறிந்த சம்பந்தர் அவர்மீது திருவருள் சுரந்து, திருமைலாப்பூரை யடைந்து, கபாலீச்சுரம் என்னுந் தலத்தை யடைந்து கடவுளை வணங்கி, சாம்பரும் எலும்பும் இட்டு வைக்கப்பட்ட குடத்தைக் கொண்டுவரும்படி சிவநேசருக்குக் கூறினார். சிவநேசர் அதி ஆனந்தத்தோடு அக்குடத்தைக் கொண்டுவந்து திருக்கோயிற் புறமதில் வாயிலில் வைத்தார். சம்பந்தர், 'மட்டிட்ட புன்னை' என்று தொடங்கும் திருப்பதிகத்தைப் பாடியருளினார். அவர் பத்துத் திருப்பாட்டையும் பாடி முடித்தலும் குடத்துள்ளிருந்த அத்தி உருப்பெற்று, உயிர்பெற்று வளர்ச்சிபெற்று, பூம்பாவையாக மாறியது. பூம்பாவை குடத்தினின்றும் புறப்பட்டுச் சம்பந்தரை வணங்கி நின்றாள். அந்த அதியற்புதச் செயலைக் கண்ட அனைவரும் திருவருளை வியந்து துதித்தனர். சிவநேசர், பூம்பாவையைச் சம்பந்தப் பெருமான்

மணஞ்செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, சம்பந்தர் 'அது தகாது' எனக் கூறினார். அவர்கள் கன்னிமாடத்திருந்து சிவத்தையடைந்தனர்.

சம்பந்தர் திருமணஞ் செய்தலும் சுத்த சோதியுட் கலத்தலும்

சிவபாதவிருதயரும் அவர் சுற்றத்தாரும் சம்பந்தருக்குத் திருமணஞ்செய்ய எண்ணி, தம் விருப்பத்தை அவருக்குக் கூற, அவர் முதலில் மறுத்தாராயினும், பின் வேதநெறியைத்தாபித்தல்வேண்டுமென்னுங் கருத்தால் அதற்குடன்பட்டார். சிவபாதவிருதயர் மிக மகிழ்ந்து திருநல்லூரிலேயுள்ள பிராமணராகிய நம்பாண்டார் நம்பியிடஞ் சென்று பெண்கேட்டார். 'ஞானப்பாலுண்ட சம்பந்தருக்கு என் பெண்ணைக் கொடுக்க யான் யாது தவஞ்செய்தேன்' என மகிழ்ந்த நம்பாண்டார் நம்பி, விவாகத்துக்கு வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்தார். திருமணத்தன்று திருஞானசம்பந்தர் சுற்றஞ்சூழ, மங்கல வாத்தியம் முழங்க திருக்கலியாண கோலத்தோடு திருநல்லூரை யடைந்து, திருப்பெருமணம் என்னும் ஆலயத்து மடமொன்றிலே தங்கியிருந்தார். முகூர்த்தவேளை வருதலும் சம்பந்தருக்கும் நம்பாண்டார் நம்பியின் பெண்ணுக்கும் வேதவிதிப்படி திருமணம் நடந்தது. சம்பந்தர் 'எனக்கு இந்த இல்வாழ்க்கை கிடைத்தது; நான் இவளோடுஞ் சிவபெருமான் திருவடியை யடைவேன்' என எண்ணி, திருநல்லூர்ப் பெருமானை வணங்கி, 'நல்லூர் பெருமணம்' என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். அப்பொழுது சிவபெருமான் 'நீயும் உன் மனைவியும். இத் திருமணங்காண வந்தவரனைவரும்

இந்தச் சோதியினுள்ளே கலந்து நம்மை வந்தடையுங்கள்' என்று அருளிச் செய்தார். அப்பொழுது ஒரு சுத்தசோதி வடிவந் தோன்றுதலும் சம்பந்தர் 'காதலாகிக் கசிந்து' என்னுந் தேவாரத்தைப் பாடி, அங்குள்ள யாவருடனும் அச் சுத்த சோதியுட் கலந்தார்.

நிருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் செய்த அற்புதங்கள் :

புனலில் ஏடெதிர் செல்லெனச் செல்லுமே
 புத்த னூர்தலை தத்தெனத் தத்துமே
 கனலில் ஏட்டப் பச்சென் றிருங்குமே
 கதவு மாமறைக் காட்டி லடைக்குமே
 பனையில் ஆண்பனை பெண்பனை யாகுமே
 பழைய என்புபொற் பாவைய தாகுமே
 சின அரா விடந் தீரெனத் தீருமே
 சிறந்த சம்பந்தர் செந்தமிழ்ப் பாடலே.

II. திருநாவுக்கரசு நாயனார் சரிதம்

- தந்தையார் : புகழனார்.
 நாயார் : மாதிரியார்.
 ஊர் : திருவாமூர்.
 குலம் : வேளாள குலம்.
 காலம் : 7ஆம் நூற்றாண்டு.
 தமக்கையார் பெயர் : திலகவதியார்.
 மைத்துனர் பெயர் : கலிப்பகையார்.
 இயற்பெயர் : மருணீக்கியார்.
 மறுபெயர்கள் : தருமசேனர், திருநாவுக்கரசர்,
 அப்பர், வாகீசர்.
 முதற்பாடிய தேவாரம் : கூற்றூயினவாறு.
 நாவுக்கரசர் தொண்டு : உழவாரத் தொண்டு.
 இவர்காலத்திருந்த நாயன்மார்கள் : திருஞானசம்
 பந்தமூர்த்தி நாயனார், அப்பூதியடிகள் நாய
 னார், மங்கையர்க்கரசியார், குலச்சிறை
 நாயனார், முருக நாயனார்.

மருணீக்கியார் சமணரானமை

மருணீக்கியார் என்னும் இயற்பெயர்கொண்ட திருநாவுக்கரசுநாயனார், இளமையிலேயே செல்வம் நிலையாமையை யறிந்து பலவகைத் தானதருமங்களைச் செய்துகொண்டு, இவ்வாழ்வை விரும்பாது துறவுநிலைபுண்டார். ஆனாலும் அவருக்கு மெய்ச்சமயம் எதுவென்கிற அறிவுண்டாகாமையால் பாடலி புத்திரத்திலுள்ள சமணப் பள்ளியை யடைந்து ஆங்குள்ள சமணர்களின் போதனை சக்தியினாலே சமணசமயத்தைச் சேர்ந்தார். அவர் அச்சமய நூல்களை நன்கு கற்றுத்தேறி மகா பாண்டித்தியம்

பெற்றார். அதுகண்ட சமணர்கள் அவருக்குத் தருமசேனா என்னும் பெயரிட்டு அவரைத் தமது சமய குருவாகக் கொண்டாடினர்.

தருமசேனான மருணீக்கியார் சைவசமயத்திற் சேர்ந்தமை

மருணீக்கியாரின் தமக்கையாரான திலகவதியார், தமக்கு மணம்பேசிய கவிப்பகையார் போரில் இறந்துவிட, திருவதிகைவீரட்டானம் என்னும் திருப்பதியிலே சிவபெருமானுக்குப் பலவகைத் திருத்தொண்டுகள் செய்துகொண்டிருந்தார். அவர் தம் தம்பியார் பரசமயமாகிய சமணசமயப் படுகுழியிலே வீழ்ந்துழல்வதனாற் பெரிதும் மனம் வருந்தி, சிவபெருமானிடம், தம் தம்பியைச் சைவசமயத்துக்கு மீட்டுத் தரும்படி வேண்டினார். சிவபெருமான் அவருக்கு, 'யாம் மருணீக்கியாரைச் சூலை நோயினால் வருத்தி ஆட்கொள்வோம்' என்று கூறினார். அவ்விதமே தருமசேனருக்குக் கொடிய சூலை நோய் உண்டாயிற்று. சமணசமய மந்திர சாதனைகளினால் அது மாறாது, மிக வளர்ந்தது; அதனால் மிக வருந்திய தருமசேனார் தனது துன்ப நிலையைத் தமக்கையாராகிய திலகவதியாருக்குத் தூதுவர்மூலம் அறிவிக்க, அவர், தாம் ஆங்கு செல்ல மறுத்து, தம்மிடத்தே அவரை வரும்படி சொல்லி யனுப்பினார். அதனால் மருணீக்கியார் இரவோடிரவாகத் திலகவதியார் இருந்த இடத்தை யடைந்து, மறுநாட்காலை திலகவதியாரோடு திருவதிகைவீரட்டானேசுரரை வணங்கி, தமது கொடிய சூலை நோயை நீக்கியருளும்படி 'கூற்றாயின வாறு விலக்ககலீர்' என்னும் திருப்பதிகத்தைப்

பாடியருளினார். உடனே அவரது சூலை நோய் நீங்கிற்று. அவர் அற்புதமான இனிய தேவாரப்பதிகங்களைப் பாடியமையினாலே 'நாவுக்கரசு' எனச் சிவபெருமானால் அழைக்கப்பட்டார்.

திருநாவுக்கரசர் தீற்றறையில் இடப்பட்டமை

தமது சமய குருவான தருமசேனர் சைவசமயத்திலே சேர்ந்து சூலை நோய் தீர்ந்தமையை அறிந்த சமணர்கள், அதனாலே தமது வளர்ச்சிகெட்டுவிடுமெனப் பயந்து, பல்லவ அரசனை அடைந்தனர். அவர்கள் அரசனை நோக்கி, "அரசே, நமது தருமசேனர் தம் தமைக்கையார் சைவசமயத்திலிருப்பதாலே தாமும் அம்மதத்திற் சேர விரும்பித் தமக்குச் சூலைநோய் வந்ததென்றும், அது சைவத்திற் சேர்ந்தமையாலே தீர்ந்ததென்றும் காட்டி, எம்மை ஏமாற்றிவிட்டார்" என்றனர். உடனே அரசன் மந்திரிமாரை அனுப்பித் திருநாவுக்கரசரை அழைத்துவரும்படி கூற, அவர்கள் சென்று அழைத்தனர். திருநாவுக்கரசர் 'நாமார்க்கும் குடியல்லேம்' என்று கூறி, செல்ல மறுக்க, மந்திரிமார் அவரை வரும்வண்ணம் இரந்து கேட்டனர். அவர் 'எல்லாம் சிவன் செயல்' என எண்ணி, அவர்களுடன் சென்றார். அரசன் அவருக்கு யாது தண்டனை விதித்தல்வேண்டுமென்று சமணரைக் கேட்க, அவர்கள் அவரை தீற்றறையில் இடல்வேண்டும் என்றனர். அவ்விதமே திருநாவுக்கரசரை மிக வெம்மையான தீற்றறையிலிட்டு ஏழு நாட்கள்வரை அடைத்து வைத்திருந்தனர். நாவுக்கரசர் சிவபெருமானை வணங்கி 'மாசில் வீணையும் மாலை மதியமும்' என்னும் தேவாரப்பதிகத்தைப்பாட அவ்வறை மிகக் குளிர்ந்தது. அவர் சிறிதும் வருந்துதலின்றி இருந்தார்.

திருநாவுக்கரசருக்கு நஞ்சுட்டியமை

ஏழு நாட் கழிந்தபின்னர் சமணர் அந் நீற்றையைத் திறந்து பார்த்தபோது, நாவுக்கரசர்களிடமிருந்தலைக்கண்டு, அரசனிடஞ் சென்று, “இவன் நம் சமய மந்திரம் தெரிந்தமையால் இது லிருந்து தப்பிக்கொண்டான். இவனுக்கு நஞ்சு கலந்த பாற்சோற்றை ஊட்டுதலே தரும்” என்றனர். அவ்விதமே திருநாவுக்கரசருக்கு நஞ்சு கொடுக்கப்பட்டது. அவர் ‘நஞ்சை அமுதாகக் கொண்ட கடவுளின் அடியார்க்கு நஞ்சும் அமுதாம்’ என எண்ணி, நஞ்சை உட்கொண்டு இறவாதிருந்தார்.

திருநாவுக்கரசரை மிதிக்க, பட்டத்து யானை ஏவப்பட்டமை

திருநாவுக்கரசர் நஞ்சு கலந்த பாற்சோற்றை உண்டும் இறவாதிருந்தமையைக்கண்ட சமணரும் அரசனும் வெருக்கொண்டு, யாது செய்வதெனத் திகைத்தனர். பின்னர் அரசனது பட்டத்து யானையை அவருக்கெதிரே ஏவிவிட்டுக்கொல்வதே சரியென எண்ணி அவ்விதமே செய்தனர். நாவுக்கரசர் சிறிதும் பயமில்லாதவராகிச் சிவபெருமானை நினைந்து, ‘சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்தும்’ என்னும் முதலையுடைய திருப்பதிகத்தின் இறுதிதோறும் ‘கெடிலப் புனலு முடையார் ஒருவர் தமர்நாம், அஞ்சவதியாதொன்றுமில்லை; அஞ்சவருவதுமில்லை’ எனப் பாடினார். பட்டத்து யானை அவரை வணங்கி அப்பாற் சென்று சமணர் பலரைக் கொன்றது.

திருநாவுக்கரசர் கல்லிலே கட்டப்பட்டுக் கடலிலே தள்ளப்பட்டமை

நாவுக்கரசர் யானைக்குத் தப்பியமையைக் கண்ட சமணர்கள், அரசனிடஞ் சென்று, 'தரும சேனர் எம்மிடங் கூற்ற மந்திரவலியால் யானையை அடக்கினார்' எனவும், அதனால், அவரைக் கல்லிலே கட்டிக் கடலிலே எறிதல் வேண்டுமெனவுஞ் சொன்னார்கள். உடனே ஏவலாளர் நாவுக்கரசரைக் கல்லுடன் பிணைத்துத் தோணியி லேற்றிச் சென்று நடுச் சமுத்திரத்திலே தள்ளிவிட்டனர். நாவுக்கரசர் 'எதுவரினும் வருக' என எண்ணிச் சிவபிரானை நினைந்துருகி 'சொற்றுணை வேதியன்' என்னும் நமச்சிவாயத் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். பாடுதலும் கல்லுத் தெப்பமாக மிதந்து நாவுக்கரசரைத் தாங்கிக்கொண்டு, திருப்பாதிரிப்புலியூர் என்னும் சிவத்தலத்தின் கரையை யடைந்தது.

திருநாவுக்கரசருக்கு இடப, சூலக் குறிகள் பொறிக்கப்பட்டமை

நாவுக்கரசர் திருந்தூங்கானைமாட மென்னுந் திருப்பதியை யடைந்து சிவபெருமானை நோக்கி, 'நான் பிறசமயத் தொடக்குண்டு வருந்திய இத் தேகத்துடன் உயிர்வாமேன். அடியேன் உயிர் வாழும்பொருட்டுத் தேவரீருடைய அடையாளங்களாகிய சூலக் குறியையும் இடபக் குறியையும் அடியேன்மீது பொறித்தருளல்வேண்டு மெனப் பிரார்த்தித்து 'பொன்னார் திருவடிக் கொண்டு விண்ணப்பம்' என்னும் திருப்பதிகம் பாடினார். அப்பொழுது திருவருளினால் ஒரு சிவபூதம் தோன்றிப் பிறர் அறியாமல் அவ்விரு அடையாளங்களையும் நாவுக்கரசரது தோளிலே பொறித்தது.

பாம்பு கடித்திறந்த அப்பூதியடிகளின் புத்திரரை உயிர்ப்பித்தமை

திங்களுரிலே வசித்த அப்பூதியடிகள் திருநாவுக்
கரசு நாயனாரின் திருத்தொண்டைக் கேள்வியுற்று
அவர்மேல் மிகுந்த பத்திகொண்டு, தம் புத்திரர்க
ளுக்கு மூத்த திருநாவுக்கரசு, இனைய திருநாவுக்கரசு
எனப் பெயரிட்டும், தண்ணீர்ப்பந்தர்கள், மடங்
களை ஆக்கி, அவற்றிற்கு, திருநாவுக்கரசர் தண்
ணீர்ப்பந்தர். திருநாவுக்கரசர் மடம் எனப் பெய
ரிட்டும் அவரைத் தரிசிக்கும் ஆவலுடன் வாழ்ந்து
வந்தார். அவரது பத்தி மேலீட்டை மடம், தண்
ணீர்ப்பந்தர் முதலியவற்றிற்குத் தம்பெயரிட்டிருப்
பதன்மூலம் அறிந்த நாவுக்கரசர், அப்பூதியடிகளி
னில்லத்துக்குச் சென்றார். அவரை அப்பூதியடிகள்
வரவேற்றுத் தம் வீட்டில் திருவமுது செய்யும்படி
வேண்டினார். நாவுக்கரசர் உடன்படவே, அப்பூதி
யடிகள் தமது புத்திரனாகிய மூத்த திருநாவுக்கரசை
வாழையிலே கொண்டுவர அனுப்பினார். அச் சிறு
வன் வாழையிலே அரியும்போது பாம்பு தீண்ட,
அவன் வாழையிலையைத் தாயாரிடங் கொடுத்து
வீட்டு, வீழ்ந்து இறந்தான். இச் செய்தியை
அறியின், நாவுக்கரசர் உணவு அருந்தாரென
எண்ணிய அப்பூதியடிகள் பிணத்தை மறைத்து
விட்டு, நாவுக்கரசரை உணவு அருந்த அழைத்
தார். அவர் செயலைத் திருவருளாலுணர்ந்த நாவுக்
கரசர் பிணத்தை வருவித்து 'ஒன்றுகொலா மவர்
சிந்தை' என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்.
உடனே பாம்புகடியுண்டிறந்த புத்திரன் உயிர்பெற்
றெழுந்தான். யாவரும் திருவருளை வியந்து துதித்
தனர்.

வடதளி ஆலயத்திலுள்ள சிவலிங்கத்தை வெளிக் கொணர்ந்தமை

பழையாறையிலே வடதளி என்னும் ஆலயத்திலுள்ள சிவலிங்கத்தைச் சமணர்கள் மறைத்து வைத்திருந்தலை நாவுக்கரசர் அறிந்து, 'அடியேன் தேவரீருடைய திருவுருவைத் தரிசித்தன்றி உணவு கொள்ளேன்' என்று கூறி அங்கேயிருந்தார். அன்றிரவு சிவபெருமான் சோழ அரசனுடைய கனவிற்தோன்றி, நாவுக்கரசர் நிலையைக் கூறி, 'சமணர்களை அழித்து என்னை வெளிக்கொணர்வாய்' என்று தாம் இருக்கும் அடையாளத்தையும் காட்டினார். சோழன் மறுநாட் காலையில் மறைந்த சிவலிங்கத்தை வெளிக்கொணர்ந்து கோவிலமைத்தான். நாவுக்கரசர் சிவபெருமானைக் கண்ணாரத் தரிசித்து 'தலையெலாம் பறிக்குஞ் சமண்கையர்' என்னுந் திருப்பதிகம் பாடினார்.

சிவபெருமான் பொதீசோறு அருளியமை

நாவுக்கரசர் திருப்பைஞ்ஞீலியை நோக்கிச் செல்லும்போது பசியினாலும் தாகத்தினாலும் மிகக் களைத்தார். அப்பொழுது சிவபெருமான் அங்கே ஒரு சோலையும் குளமும் உண்டாக்கி, பிராமண வேடத்தோடு பொதீசோறுவைத்திருந்தார். அப்பிராமணர் நாவுக்கரசரைப் பார்த்து, "நீர் வழிநடந்து களைத்து விட்டீர்; இக்குளத்தில் ஸ்நானஞ் செய்து, இப்பொதீசோற்றை உண்டு களைநீங்கிப்போம்" என்று கூறினார். நாவுக்கரசர் அவ்விதமேசெய்து களையாறியிருந்தார். அப்பொழுது பிராமணர் "நீர் எங்கு போகிறீர்" என, நாவுக்கரசர் "நான் திருப்பைஞ்ஞீலிக்குச் செல்கிறேன்" என்றார். இருவரும் திருப்

பைஞ்ஞீலியை நோக்கிச் சென்றனர். அந்தத் தலம் சமீபித்தலும் பிராமணர் மறைந்துவிட்டார். அப்பர் திருவருளை வியந்து, வந்தவர் சிவபிரானே என எண்ணி, கண்ணீர் பொழிந்து பலவாறு துதித்தார்.

உத்தரகையாயத்தைத் தரிசித்தமை

நாவுக்கரசர் திருக்கையாயமலையிலே சிவபெருமான் பார்வதிதேவியோடும் எழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோலத்தைக்காண விரும்பி வடதிசை நோக்கிச் சென்று காசியை அடைந்து மலையீது ஏறிச் சென்றார். அதனால் அவரது கால்கள் தேய, தவழ்ந்து சென்றார். அதனால் மணிக்கட்டுகளும் தேய்ந்தன. பின்னர் மார்பால் ஊர்ந்து செல்ல, மார்பும் தேய்ந்ததனால் ஓரிடத்திற்கிடந்தார். சிவபெருமான் அவரது திடபத்தியைத் தெரிவிக்கத் திருவுளங்கொண்டு ஒரு முனிவர் வேடந் தாங்கி ஒரு தடாகத்தை உண்டாக்கி அவர்முன் தோன்றி, “இக் கொடிய காட்டில் ஏன் வந்தீர்? உமது அங்கங்களெல்லாஞ் சிதைந்துபோயினவே” என்று கூறினார். அப்போது நாவுக்கரசர், “கையாசகிரியி லிருக்கிற சிவபிரானைத் தரிசிக்க வந்தேன்” என்றார். அப்போது முனிவர், “தேவர்களும் செல்ல முடியாத கையாசகிரி மனிதர்களால் அடையப்படுதற்கு எளிதா? இனித் திரும்பிவிடுதலே தக்கது” என்றார். அப்போது நாவுக்கரசர், “சிவபெருமானைத் தரிசித்தன்றித் தாம் போகப்போவதில்லை” என்று தமது மனத்திடத்தைத் தெரிவித்தார். உடனே முனிவர் சிவபெருமானாகக் காட்சி கொடுத்து, அத் தடாகத்தில் முழுகி, திருவையாற்றை யடைந்து தமது

கைலாசத் திருக்கோலத்தைக் காணும்படி, அருள் செய்தார். நாவுக்கரசர் அவ்வண்ணமே 'அத் தடாகத்தில் மூழ்கி, திருவையாற்றுத் திருக்குளத் தின் மேலே தோன்றி, அங்கே சிவபெருமானின் திருக்கைலாயக் கோலத்தைக் கண்டார்.

நாவுக்கரசர், சம்பந்தரேழிவந்த முத்துப்பல்லக்கைச் சம்பந்தமை

பாண்டிநாட்டிலே சமண சமயத்தை அழித்துச் சைவ சமயத்தை நிலைநாட்டிய சம்பந்தர், திருப்பூந்துருத்தியில் அப்பர்சுவாமிகள் இருத்தலை யறிந்து அவரைக் காணும் பெருவிருப்பினராய் வந்தார். அதனையறிந்த நாவுக்கரசர், தாமும் அவரை எதிர் கொண்டழைக்கச் சென்றார். சம்பந்தரைச் சூழ்ந்து பெருந்தொகை அடியார்கள் வந்தமையால், அப்பரை யாருங் கண்டு கொள்ளவில்லை. அதனால், அவர் அடியார் கூட்டத்தோடு கலந்து, சம்பந்தர் ஏறிவந்த முத்துச் சிவிகையைத் தாங்குவோருள் தாமும் ஒருவராகி அதனைத் தாங்கி வந்தார். நாவுக்கரசர் செயலை அறியாதவராகிய சம்பந்தர், தம் அடியார்களை நோக்கி "அப்பர் எங்குற்றார்" என வினவினார். அதனைக் கேட்ட அப்பர், "அடியேன் தேவாரீரின் சிவிகையைத் தாங்கி வரும் பெருவாழ்வைப் பெற்று இங்குற்றேன்" என்றார். உடனே சம்பந்தர் பதைபதைத்துச் சிவிகையை விட்டிறங்கினார். சம்பந்தரும் அப்பரும் ஒருவரை யொருவர் வணங்கினார்.

அப்பர், சிவபெருமானின் திருவடிநீழலை அடைந்தமை

நாவுக்கரசர் திருப்புகலூர்த் திருக்கோவிலிலே இருந்து உழவாரத் திருப்பணி செய்துகொண்டிருக்கும்பொழுது, சிவபெருமான் அவருடைய மனத் திண்மையை உலகம் அறியச் செய்வதற்கு எண்ணி நாவுக்கரசரின் உழவாரம் பட்டவிடமேங்கும் பொன்னும் நவமணியும் பொலியச் செய்தார். அவற்றைக் கண்டு அவர் சிறிதும் ஆசைகொள்ளாது அவைகளை உழவாரத்தினாலே தூக்கித் திருக்குளத்தி லெறிந்தார். பின்பு, அழகமைந்த அரம்பையர் சிலர், அவர்முன் ஆடியும் பாடியும் அவரை மயக்கப் பார்த்தனர். அவர் அதற்கும் மயங்கவில்லை. ஈற்றில் சிவபிரானின் பாதங்களை அடையும் ஆசை மிகக்கொண்டு, 'எண்ணுகேன் என் சொல்லி எண்ணுகேனே' என்னுந் திருத்தாண்டகத் திருப்பாட்டிறுதிதோறும், 'உன்னடிக்கே போதுகின்றேன் பூம்புகலூர் மேலிய புண்ணியனே' என்று வேண்டி, சிவபெருமானுடைய திருவடியை யடைந்தார்.

திருநாவுக்கரசநாயனார் செய்த அற்புதங்கள் :

தலைகொள் நஞ்சமு தாக விளையுமே
தழலில் நீறு தடாகம தாகுமே
கொலைசெய் ஆனை குனிந்து பணியுமே
கூர்அரா விடந் தீரெனத் தீருமே
கலைகொள் வேத வனப்பதி தன்னுளே
கதவு மீண்டு கடுகத் திறக்குமே
அலைகொள் வாரியிற் கல்லு மிதக்குமே
அப்பர் போற்றும் அருந்தமிழ்ப் பாடலே.

III. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் சரிதம்

- தந்தையார் : சடையனார்.
 தாயார் : இசைஞானியார்.
 ஊர் : திருமுனைப்பாடி நாட்டுத் திருநாவலூர்.
 குலம் : ஆதிசைவப் பிராமணர் குலம்.
 காலம் : 9ஆம் நூற்றாண்டு.
 மறுபெயர்கள் : நம்பியாரூரர் (இயற்பெயர்), வள்ளுண்டர், தம்பிரான் தோழர், சிங்கடியப்பர்.
 முதற்பாடிய தேவாரம் : 'பித்தாபிறைகுடி';
 இவர்காலத்திருந்த நாயன்மார்கள் : கோட்புலிநாயனார், ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார், சேரமான் பெருமானாயனார்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் முற்பிறப்பு

திருக்கைகலாய மலையிலே சிவபெருமானுடைய அடியார் கூட்டத்துள் ஒருவரான ஆலாலசுந்தரர் என்பவர், ஒருநாள் சிவபெருமானது பூசைக்காகப் புஷ்பங் கொய்யத் திருகந்தவனத்துக்குச் சென்றார். அப்பொழுது, அங்கே மலர் கொய்ய வந்த அணிந்திதை கமலினி என்னும் பார்வதி தேவியின் சேடியர் இருவரையுங் கண்டு, அவர்கள் மேல் ஆசையுற்றார். அவர்களும் அவர்மேற்காதல் கொண்டனர். பின்னர், தம் மனத்தை மீட்டு சுந்தரர் சிவசந்நிதானத்தையும், பெண்கள் தேவி சந்நிதானத்தையும் அடைந்தனர்.

எல்லா வுயிர்களிலும் தங்கியிருந்து அவரவர் செயலை உணர்கின்ற சிவபெருமான், ஆலால

சுந்தரரின் விருப்பத்தை அறிந்து ஆலாலசுந்தரரை நோக்கி, “ நீ பெண்களை விரும்பினமையால் மண்ணுலகிற் சென்று பிறந்து, நீ விரும்பிய பெண்களை மணந்து இன்பழனுபவிப்பாய்” என்று கூறினார். அப்பொழுது ஆலாலசுந்தரர் மனங்கலங்கி, “ எம்பெருமானே, நான் உலகவாழ்க்கையில் மயங்கித் தடுமாறும்போது அடியேனைத் தடுத்தாட்கொள்ளல் வேண்டும்” என வேண்டினார். சிவபெருமான் ஆலாலசுந்தரரின் வேண்டுகோளுக்கு இசைந்தருளினார். ஆலாலசுந்தரர் பூவுலகில் நம்பியாநூரர் என்னும் பெயருடன் தோன்றி, நரசிங்கமுனையர் என்பவரின் அபிமான புத்திரராய்ப் பலகலை வல்லுனராய் வாழ்ந்து வந்தார்.

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தடுத்தாட்கொள்ளப்பட்டமை

நம்பியாநூரராகிய சுந்தரமூர்த்திநாயனார் மணப்பருவம் எய்தியதும், அவர் தந்தையாராகிய சடையனார், அவருக்குப் புத்தூரைச் சேர்ந்த சடங்கவி சிவாசாரியரின் பெண்ணை மணஞ் செய்விக்க விரும்பி அவர்களுடைய சம்மதத்தைப் பெற்றார். மணநாளும் குறிக்கப்பட்டது. நம்பியாநூரர் மணக்கோலம் பூண்டு புத்தூரையடைந்து திருமணப்பந்தரிலே தங்கியிருந்தார். அப்பொழுது சிவபெருமான், ஒரு வயோதிபப் பிராமணவேடம் பூண்டு அங்கேவந்து தமக்கும் நம்பியாநூருக்கும் ஒரு வழக்கிருப்பதாகவும் அதைத் தீர்த்தபின்னரே மணம்நிகழவேண்டுமெனவும் நம்பியாநூரர் தமக்கு அடிமையெனவும் அதற்கத்தாட்சியாக அவர் பாட்டனார் எழுதிக்கொடுத்த அடிமையோலை இருப்பதாகவுங் கூறினார். இதனைக்கேட்ட நம்பியாநூரர்

கோபங்கொண்டு, “பிராமணருக்குப் பிராமணர் அடிமையாதல் இல்லை. நீ பித்தனே” என்று ஏசி, வயோதிபர் கையில் வைத்திருந்த ஓலையைப் பறித்துக் கிழித்தார். வயோதிப வேதியர் “இது முறையோ” என்று முறையிட்டார். இம் முறையிட்டின்பேரில் திருவெண்ணெய் நல்லூர்ப் பெரியோர்களின் மத்தியிலே அவ்வழக்குத் தீர்ப்புக்காக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. சிவபெருமானாகிய வயோதிபர் தாம் வைத்திருந்த மூல ஓலையைக் காட்டி, அது நம்பியாரூரின் பாட்டனாரால் எழுதப்பட்டதென்பதை, பாட்டனாரின் கையெழுத்துப் பிரதிகளுடன் ஒப்பிட்டுக் காட்டி நிரூபித்தார். அதனால், நம்பியாரூரர் வயோதிபருக்கு அடிமையானார். அங்குள்ளோர், வயோதிபர் வசிக்கும் வீட்டையும் அவரது நிலபுலங்களையும் பார்க்க வேண்டுமெனக் கூற, அவர், அவர்களைத் திருவெண்ணெய் நல்லூர்த் திருக்கோவிலினுள் அழைத்துச் சென்று மறைந்தருளினார். பின் நம்பியாரூரருக்குக் காட்சி கொடுத்துத் தம்மைப் பாடும் படி கூறி, ‘பித்தா’ என அடியெடுத்துக் கொடுத்தார். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் ‘பித்தா பிறைகுடி’ என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். சுந்தரர் சிவபெருமானுடன் வன்சொற்கள் பேசியபடியால் ‘வன்ருண்டர்’ என்னும் பெயரையும் பெற்றார்.

சிவபெருமான் விருத்தராக வந்து சுந்தரரின் தலையிற் கால்வைத்தமை

ஒருநாள் இரவு, சுந்தரர் திருவதிகைவீரட்டானத்துத் திருமடத்தில் நித்திரைசெய்யும்போது, சிவபெருமான் ஒரு விருத்தப் பிராமணராகித் தாமும்

அங்கு நித்திரை செய்பவராய், சுந்தரரின் தலையிலே தமது பாதங்களை வைத்தார். சுந்தரர் அச்செயலுக்குக் காரணம் வினவ, பிராமணர் 'தமது மூப்புக் காரணமாக அவ்விதஞ் செய்ய நேர்ந்தது', என்று கூறினார். சுந்தரர் அதனை ஒத்துக்கொண்டு வேறு திசையிலே தலைவைத்துப் படுத்தார். அப் பிராமணரது கால் மீண்டும் அவர் தலையிற் றீண்டியது. அதனால், சுந்தரர் கோபித்து அவரை நோக்கி, "இவ்விதம் செய்யும் நீர் யார்" என வினவ, பிராமணர், "என்னை நீ அறியாயோ" எனக் கூறி மறைந்தார். அவ்விதம் செய்தது சிவபெருமானே யென அறிந்த சுந்தரர், கடவுளை வணங்கித் 'தம்மானை யறியாத சாகியா ருளரே' என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் பரவையாரை மணந்தமை

திருக்கைலாய மலையிலே பார்வதியின் சேடியருள் ஒருத்தியாகிய கமலினி என்பவர், மண்ணுலகிலே திருவாரூரிலே கணிகையர் குலத்திலே பரவையார் என்னும் பெயரோடு பிறந்தார். அவர் தினந்தோறும் திருவாரூரிலுள்ள வன்மீகநாதருக்குத் தொண்டுசெய்து வந்தார். மங்கைப்பருவமெய்திய பரவையார் ஒருநாள் சுவாமி தரிசனம் பண்ணும் போது, அங்கே எழுந்தருளிய சுந்தரர் பரவையாரைக் கண்டு காதல் கொண்டார்; பரவையாரும் அவர்மேல் அன்பு கொண்டார். சுந்தரமூர்த்திநாயனார் சுவாமிதரிசனஞ்செய்தபின்னர் தம்மனத்தைக் கொள்ளை கொண்டவர் பரவையா ரென்பதையறிந்து, தமக்குப் பரவையாரைத் தந்தருளவேண்டுமெனச் சிவபிரானை வேண்டினார். பரவை

யாரும் சுந்தரர் நினைவாகவே வீட்டிலிருந்தார். சிவ பெருமான் பரவையாருக்கும் சுந்தரருக்கும் திருமணஞ் செய்து வைக்கும்படி அடியார்களுக்குக் கட்டளையிட்டு, அதனைச் சுந்தரருக்கும் பரவையாருக்குந் தெரிவித்தருளினார். அவ்வண்ணமே மறு நாட் காலையில் அடியாரெல்லாருங் கூடிச் சுந்தரருக்கும் பரவையாருக்கும் மணவினை முடித்து வைத்தனர்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார் திருத்தொண்டத்தொகை பாடியமை

ஒருநாள் சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருவாரூர்த் திருக்கோவிலுக்குச் சென்று, அங்குள்ள தேவாசிரய மண்டபத்திற் சிவனடியார் கூடியிருப்பதைக் கண்டு, பத்தி மிகுந்து, 'இவர்களுக்கு அடியனாகும் நாள் எந்நாளோ' என ஏங்கினார். அப்பொழுது சிவபெருமான் அவர்முன் தோன்றி அவ்வடியார் கூட்டத்தைப் பாடும்படி கூறி, அவர்களது வரலாற்றையுந் தன்மையையும் சுந்தரர் அறியும்வண்ணம் அருள்செய்தார். அன்றியும், 'தில்லைவாழந்தணர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்' என்று அடியும் எடுத்துக் கொடுத்தார். சுந்தரர் அவ்வடியார் கூட்டத்தைப் பன்முறை வணங்கித் திருத்தொண்டத் தொகையைப் பாடிமுடித்தார்.

குண்டையூர்கிழார் நென்மலை பெற்றமை

சுந்தரமூர்த்திநாயனாரின் மகிமையைக் கேள்வியுற்ற குண்டையூர்கிழார் என்பவர், பரவையார் வீட்டுக்குத் தினமும் அரிசியும் பருப்பும் பிற பதார்த்தங்களும் அனுப்பிவரலானார். அவ்விதஞ்

செய்து வரும்பொழுது அங்கே பஞ்சமுண்டாக, குண்டையூர்கிழார் பரவையார் வீட்டுக்கு நெல் அனுப்ப முடியாமையால் அதற்காக மிக வருந்தி ஓரிரவு உணவு உட்கொள்ளாது கடவுளைத் தியானித்துக்கொண்டு உறங்கினார். அன்றிரவு சிவபெருமான் அவர் கனவிலே தோன்றி, 'சுந்தரனுக்கு அனுப்ப நெல் தந்தோம்' என்றார். மறுநாள் அதிகாலையிலே குண்டையூர்க்கிழவர் எழுந்து பார்க்கும் போது குண்டையூர் முழுவதும் நெல் மலைகளைக் கண்டு அதிசயித்தார். அந் நெல் மலையைத் திருவாரூருக்குக் கொண்டுசெல்ல முடியாமையால், சுந்தரருக்கு அச் செய்தியைக் கூறச் சென்றார். குண்டையூர்க் கிழவர் நெல் பெற்ற வகையையறிந்த சுந்தரர் குண்டையூர்க்குச் சென்று அங்குள்ள 'திருக்கோளிலி' என்னுந் தலத்தையடைந்து, அந் நென்மலையை எடுத்துத்தர ஆள் தரவேண்டும் என்னுங் கருத்துடைய 'நீள நினைந்தடியேன்' என்ற திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். சிவபெருமான் திருவருளினால் அன்றிரவு பூதங்கள் அந் நென்மலையைப் பரவையார் வீட்டில் நிறைத்து, மிகுதியைத் திருவாரூர் மனையெங்கும் நிரப்பின.

**சுந்தரர், சிங்கடியார் வளப்பகையா
ரென்போருக்குத் தந்தையாரானமை**

திருநாட்டியத்தான் குடியில் வசித்த கோட்புலிநாயனார் என்பவர், சுந்தரமூர்த்திநாயனாரின் மகிமையைக் கேள்வியுற்று அவரிடஞ் சென்று வணங்கி, அவரைத் தம்முருக்கு எழுந்தருளும்படி வேண்ட அவரும் அதற்கு இணங்கினார். கோட்புலிநாயனார் சுந்தரரை வெகு சிறப்போடு வரவேற்று

உபசரித்து தம் புத்திரிகளான சிங்கடியார், வனப்பகையார் என்னும் இருவரையும் அடிமைகொள்ளல் வேண்டுமென வேண்டினார். சுந்தரர் அவ்விருவரையும் தம் அபிமான புத்திரிகளாக ஏற்று, ஆங்குள்ள திருக்கோவிலிற் ‘பூணண் ஆவதோர் அரவம்’ என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார். சிங்கடியார், வனப்பகையார் என்னும் பெண்களுக்குத் தாம் தந்தையானமையால் சுந்தரர் தம்மை, ‘சிங்கடியப்பன்’ என்று அப்பதிகத்திற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

செங்கற்கள் பொன்னுமை

பங்குனி உத்தரத் திருவிழாச் செலவுக்குப் பரவையார் பொன் வேண்ட, சுந்தரர் பொன் கொண்டுவரும் பொருட்டுத் திருப்புகலூரையடைந்து சுவாமி தரிசனம்பண்ணி, அயலிலிருந்த திருமடத்திலிருந்தார். அப்பொழுது திருவருளினால் அவருக்கு நித்திரை வர, அயலிலுள்ள செங்கற்களை அடுக்கித் தலைக்கு வைத்துக்கொண்டு நித்திரை செய்தார். பின் விழித்தெழுந்து பார்த்தபோது அந்தச் செங்கற்கள் பொன் கற்களாகக் காணப்பட்டன. அப்பொழுது சுந்தரர் திருவருளைப் புகழ்ந்து ‘தம்மையே புகழ்ந் திச்சை பேசினும்’ என்னுந் திருப்பதிகம் பாடினார்.

சிவபெருமான் சுந்தரருக்கு வழிகாட்டியமை ✪

சுந்தரர் திருமுதுகுன்றுருக்குப் போகும்வழியில் சிவபெருமான் ஒரு பிராமணராகி முன்னே நடந்தார். சுந்தரர், அவரை நோக்கி, “ஐயரே, திருமுதுகுன்றுருக்குப் போகும் வழி எது” என்று கேட்க,

அவர் 'இது கூடலையாற்றாருக்குப் போகும் வழி' என்று வழிகாட்டிச் சென்று மறைந்தார். சுந்தரர் திருவருளை வியந்து 'வடிவுடை மழுவேந்தி' என்னுந் திருப்பதிகம் பாடினார்.

ஆற்றிலீட்டுக் குளத்திலேடுத்தமை

திருமுதுகுன்றாரிற் சிவபெருமான் சுந்தரருக்குப் பன்னிராயிரம் பொன் கொடுத்தருள, அவர் அதைத் திருவாரூரிற் கிடைக்கும்படி அருள்செய்ய வேண்டுமென்று வேண்டினார். சிவபெருமான் "இதை இவ்வூரிலுள்ள மணிமுத்தா நதியிலீட்டுத் திருவாரூர்க் குளத்திலேடுப்பாயாக" என அருளிச் செய்தார். பின்னர் சுந்தரர் பல தலங்களை வணங்கித் திருவாரூரையடைந்து, பரவையாரை அழைத்துக்கொண்டு, "திருமுதுகுன்றாரிலே மணிமுத்தா நதியிலீட்ட பொன்னைத் திருவாரூர்க் குளத்தில் எடுப்போ" மெனக் கூறிக் குளத்தையடைந்து தேடினார். அப்பொழுது பொன் வராதொழியப், பரவையார் "ஆற்றிலே யீட்டுக் குளத்திலே தேடுகிறீரா?" என்று கேட்டார். சுந்தரர், கடவுளைத் துதித்து 'பொன்செய்த மேனியினீர்' என்னுந் திருப்பதிகத்தைப்பாட அங்கு பொற்றிரள் வந்தது. அது மாற்றுக் குறைந்து காணப்படவே சுந்தரர் பின்னும் கடவுளை நினைந்து திருப்பதிகம் பாடினார். அப்பொழுது பொற்குவை உரைதாழாது காணப்படவே, சுந்தரர் திருவருளை வியந்து அதனைப் பரவையார் வீட்டிற் சேர்ப்பித்தனர்.

தண்ணீர்ப்பந்தரும் பொதிசோறும் அருளியமை ✓

சுந்தரர் திருக்குருகாலுருக்குப் போகும் வழியிலே, பசியினாலுந் தாகத்தினாலும் மிக வருந்தினார்.

அதனை அறிந்த சிவபெருமான் பிராமண வேடங்
தாங்கி ஒரு பந்தரை உண்டாக்கிப் பொதிசோறு
வைத்துக்கொண்டு காத்திருந்தார். அப் பொதி
சோற்றைச் சுந்தரரும் அன்பர்களும் மற்றுமுள்ள
அனைவரும் உண்டு பசியாறி அங்கே நித்திரை
செய்தனர். அப்போது சிவபெருமான் பந்தரோடு
மறைந்தருளினர். விழித்தெழுந்து பார்த்தபோது
ஐயரைக் காணாமையால், இது திருவருட்டிறமென
வியந்து, 'இத்தனையாமாற்றை அறிந்திலேன்'
என்னுந் திருப்பதிகம் பாடினர்.

சுந்தரமூர்த்தநாயனார் சங்கிலியாரை மணந்தமை

திருக்கைலாய மலையிலே பார்வதி தேவியின்
சேடியருள் மற்றொருத்தியான அனிந்திதையார் என்
பவர், - ஞாயிறு என்னுமுரிலுள்ள ஞாயிறுகிழார்
என்பவருக்கு மகளாகப் பிறந்து சங்கிலியார் என்
னும் பெயர் பெற்றிருந்தார். அவர் மணப்பருவ
மெய்தியதும் அவருக்கு மணஞ்செய்விப்பதுபற்றிப்
பெற்றோர் ஆலோசிக்க, அஃதறிந்து அவர் மயங்கிக்
கீழே விழுந்தார். அதன் காரணத்தைவினவ அவர்,
“யான் பரமசிவனுடைய திருவருளைப்பெற்ற ஒருவ
ருக்கு மனைவியாதற்கு உரியேன்; நீர் பேசுவது
தகாது” எனக் கூறினர். அதனால், அவரது பெற்
றோர் அவரைத் திருவொற்றியூர்த் திருக்கோவிலிலே
திருத்தொண்டு செய்யும்படி விடுத்தனர். அவர்
அங்கிருந்து பூமலைகட்டிச் சுவாமிக்குச் சாத்திக் கட
வுளைத் தியானித்துக்கொண்டிருந்தார். - ஒருநாள்
அங்கு சுவாமிதரிசனஞ்செய்யவந்த சுந்தரர் சங்கிலி
யாரைக் கண்டு மோகித்து அவரைத் தந்தருளும்
படி சிவபெருமானை வேண்டினார். சிவபெருமான்

அன்றிரவு கனவிற்றேன்றி “சங்கிலியாரை உனக்குத் தருவோம்” என்று கூறி, சங்கிலியாரிடஞ் சென்று “சுந்தரன் உன்னை மணப்பான்” என்று கூறினார். அப்பொழுது சங்கிலியார், சுந்தரர் பரவையாரை மணந்து வாழ்தலை எடுத்துக் காட்டினார். அதற்குக் கடவுள் “சுந்தரன் உன்னைப் பிரியேன் என்று சத்தியஞ் செய்து தருவான்” என்று கூறி, சுந்தரரை அடைந்து, நடந்தவற்றைக் கூறினார். சுந்தரர் பல திருக்கோயில்களையுந் தரிசிக்கும் ஆசையினற் சத்தியஞ் செய்தல் தகாதென எண்ணி, இறைவனை நோக்கி “நான் சத்தியஞ் செய்யும்போது தேவரீர் திருக்கோவிலின் அயலிலே யுள்ள மகிழின்கீழ் எழுந்தருளியிருத்தல்வேண்டும்” என வேண்டினார். சிவபெருமான் இந்நிகழ்ச்சியைச் சங்கிலியாருக்குத் தெரிவித்துவிட்டு மறைந்தருளினார். மறுநாள், சுந்தரர், சங்கிலியாரைக் கண்டு சங்கிலியார் வேண்டுகோட்படி சத்தியஞ் செய்யத் திருக்கோவிலுக்கு வரும்படி அவரை அழைக்க, சேடியர் “இச்செயலுக்குத் திருக்கோவிற் சந்திரதானம் தகாது; மகிழின்கீழ் சத்தியஞ் செய்தாற் போதும்” எனக் கூறினார். அதுகேட்ட சுந்தரர் துணுக்குற்றராயினும் சத்தியஞ் செய்யத் தவறினாற் சங்கிலியாரை யடைதல் முடியாதென எண்ணி அவ்விதமே மகிழின்கீழே சத்தியஞ் செய்து கொடுத்தார். மறுநாள் அடியவர்களெல்லாரும் கூடிச் சுந்தரருக்கும் சங்கிலியாருக்குந் திருமணஞ் செய்துவைத்தனர்.

சுந்தரர் கண்களிழந்தமை

சுந்தரர் சங்கிலியாரோடு வாழ்ந்திருக்குங் காலத்திலே பல தலங்களுக்குஞ்சென்று இறைவனை வழிபட விரும்பி திருவொற்றியூரை நீங்கினார். சத்தியந்

தவறியமையினாலே சுந்தரருடைய இரு கண்களும் குருடாயின. தான் சத்தியந் தவறியமையாலேயே இது நிகழ்ந்ததெனச் சுந்தரர் எண்ணிப் பெருந்துயர்கொண்டு திருவெண்பாக்கத்தில் இறைவனருளால் ஊன்றுகோல் பெற்றார். பின்னர் அவர் காஞ்சீபுரத்தை யடைந்து அங்குள்ள கடவுளை வணங்கித் தம் பிழையைப் பொறுத்தருளும்படி வேண்ட, கடவுள் அங்கு இடக் கண்ணைக் கொடுத்தருளினார். பின்னர் பல தலங்களையும் வணங்கித் திருவாரூரை யடைந்து வன்மீகநாதரை வணங்கி 'மீளா அடிமை உமக்கே ஆளாய்' என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடிப் பரவ, கடவுள் வலக் கண்ணையுங் கொடுத்தருளினார்.

சிவபெருமான் பரவையாரிடந் தூது சென்றமை ✕

சுந்தரர் சங்கிலியாரை மணந்தமையைக் கேள்வியுற்ற பரவையார் சுந்தரர்மீது கோபங்கொண்டார். அதனையறிந்த சுந்தரர் பரவையாரின் கோபத்தைத் தணிக்கும் வகையறியாது சிவபெருமானிடம் முறையிட்டார். சிவபெருமான் தமது தோழனின் துயரை மாற்றுவதற்காக அன்றிரவு வன்மீகநாதருக்கு அருச்சனை செய்யும் பூசகர் வடிவங்கொண்டு பரவையார் வீட்டுக்குச் சென்று "நீ சுந்தரர் செய்த குற்றத்தை மனத்திற்கொள்ளாமல் கோபம் நீங்கி அவரை ஏற்றல் வேண்டும்" எனக் கூறினார். பரவையார் வந்தவர் யாரென அறியாது, அவர் வேண்டுகோளை மறுத்தார். சிவபெருமான் சுந்தரரிடம் வந்து நடந்தவற்றைக் கூற, சுந்தரர் தாம் பரவையாரிடம் அன்றிரவு போகாவிடில் தம்முயிர் நீங்கிவிடுமெனக் கூறினார். சிவபெருமான் மீண்டும்

பிராமண வேடத்தோடு பரவையார் வீட்டுக்குச் சென்று தாம் யாரென்பதைச் சில அறிகுறிகள் மூலம் காட்டியருளினார். முதன்முறை பிராமணர் வந்துபோனபின்னர் மனம்மாறுபட்டிருந்த பரவையார், மீளவும் அப் பிராமணரைக் கண்டவுடன் அவர் யாரென்பதை அறிந்து அவர் பாதங்களில் வீழ்ந்து வணங்கினார். பின்னர் பரவையார் தான் கொண்ட கோபம மாறிச் சுந்தரரை வரவேற்றார். சுந்தரர் மிகுந்த மகிழ்வோடு பரவையாருடன் கூடி வாழ்ந்தார்.

ஏயர்கோன் கலிக்காமநாயனரின் சூலைநோய் தவிர்த்தமை

திருப்பெருங்கலத்திலிருந்த ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார், சிவபெருமானைச் சுந்தரர் பரவையாரிடம் தூதாக அனுப்பிய செய்தியைக் கேட்டுச் சுந்தரர்மீது கோபங்கொண்டார். அதனால் மனம் வருந்திய சுந்தரர் சிவபெருமானிடம் முறையிட்டார். சிவபெருமான், 'கலிக்காமருக்குச் சூலைநோயை வருவிப்போம். அது உன்னாலன்றித் தீராது' எனச் சுந்தரரிடங் கூறி, கலிக்காமருக்குச் சூலைநோயை வருவித்தார். கலிக்காமர் சூலைநோயால்வருந்தும்போது சிவபெருமான் "இதுசுந்தரனாலன்றித் தீராது" எனக் கூறினார். சுந்தரர், தமது சூலைநோயைத் தீர்ப்பதற்குப் புறப்பட்டு வருதலையறிந்த கலிக்காமர், தமது வாளினால் தம் வயிற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு இறந்தார். அதனைக் கண்ட சுந்தரர் தாமும் இறப்பதற்காக உடைவாளை எடுத்தார். உடனே திருவருளாற் கலிக்காமர் உயிர் பெற்றெழுந்து சுந்தரர் கையிலிருந்த வாளைப் பற்றினார். சுந்தரரும் கலிக்காமரும் ஒருவரையொருவர் வணங்கி, தழுவி, மிகுந்த நண்பர்களாயினர்.

காவேரிநதி பிரிந்து வழிகாட்டியமை

சுந்தரரும் சேரமான் பெருமானாயினாரும் திருக் கண்டியூரில் இருக்கும்பொழுது எதிரே தோன்றிய திருவையாற்றை வணங்க விரும்பினர். ஆனால் இரு ஊர்களுக்கும் நடுவாக ஓடிய காவேரி நதி மிகப் பெருக்கெடுத்து ஓடங்கள் செல்லமுடியாது இரு கரைகளையும் முட்டி மோதி ஓடிற்று. அதனால் திருவையாறு செல்ல முடியாமையைக் கண்ட சுந்தரர் 'பரவும் பரிசொன்றறியேன்' என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடக் காவேரி பிரிந்து வழி விட்டது. இருவரும் திருவையாற்றை யடைந்தனர். உடனே பிரிந்த நீர் பொருந்த காவேரி பழமை போற் பாய்ந்தது. அதனைக் கண்ட அனைவரும் திருவருளை நினைந்து வியந்தனர்.

வேடர், சுந்தரரின் திரவியங்களைக் கவர்ந்தமை

சுந்தரர், சேரமான் பெருமானாரோடு நெடுங்கோவேளூர்நிற் சிலநாள் தங்கியபின்னர் திரு வாருருக்குச் செல்ல எண்ணிப் புறப்பட்டார். அவர் பிரிவாற்றுக சேரமான் பெருமானாரார் பெருந் தொகைத் திரவியங்களைக் கொடுத்து வழியனுப்பினார். சுந்தரர் திரவியங்களைச் சுமந்து வந்த சமையாட்களுடன் திருமுருகன் பூண்டி வழியாக வருதலும் சிவபெருமான் ஆணையால் பூதகணங்கள் வேடவடிவத் தாங்கிவந்து சமையாளரை வருத்தித் திரவியங்களைக் கவர்ந்தன. சமையாளர் சுந்தரரிடம் முறையிட அவர் திருமுருகன் பூண்டியிலுள்ள திருக்கோவிலையடைந்து 'கொடுகு வெஞ்சிலை வடுக வேடுவர்' என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடினார்.

உடனே வேடுவர் தாம் பறித்த திரவியங்களைக் கொண்டுபோய்த் திருக்கோயில் வாயிலிலே குவித்தனர். சுந்தரர் சுமையாட்களை ஏவி அத்திரவியங்களை எடுத்துக்கொண்டு திருவாரூரை அடைந்தார்.

முதலையுண்ட பிள்ளையை மீட்டமை

சுந்தரர் திருப்புக்கொளியூருக்குச் செல்லும் பொழுது அங்கே இரு வீடுகளில் ஒன்றில் மங்கலவொலியும் மற்றொன்றில் அழகை யொலியும் எழுதலைக் கேட்டு அங்கிருந்தாரைகோக்கி இவற்றுக்குக் காரணம் யாதென வினவினர். அவர்கள் 'இவ்விருவீடுகளிலும் ஐந்து வயதுடைய இரு புதல்வர்கள் இருந்தார்கள். ஒருநாள் இருவரும் குளத்திற்கு நீராடச் சென்றபோது ஒருவனை முதலை விழுங்கிவிட்டது. பிழைத்த புதல்வனுக்கு இன்று உபநயனச் சடங்கு நடைபெறுகிறது; அவ்விட்டில் மங்கலவொலி கேட்கிறது. இதைக்கேட்டு மற்ற வீட்டிலுள்ளார் இறந்த புதல்வனை நினைத்து அழும் ஒலிகேட்கிறது என்றனர். சுந்தரர் அதனைக் கேட்டுத் திருவுளம் இரங்கி இறந்த புதல்வனின் பெற்றோரைப் பார்த்து " உங்கள் புதல்வனை முதலை விழுங்கிய வாவினைக் காட்டுங்கள் " என்றார். சுந்தரர் அவர்களுடன் அவ் வாவிக் கரையை யடைந்து 'உரைப்பா ருரையுகந்து' என்னும் திருப்பதிகத்தைப் பாடி முடித்தலும் அப் பிள்ளை முதலை வயிற்றிலே உயிர் பெற்றது. முதலை அதனைக் கொணர்ந்து வாவிக்கரையில் உமிழ்ந்தது. பெற்றோர் மிக்க மகிழ்ச்சியடைந்து சுந்தரரை வணங்கினர்.

சுந்தரர் திருக்கைலையை அடைந்தமை

சுந்தரரும் சேரமான் பெருமானாயினாரும் திருவஞ்சைக்களத்தி லிருக்கும்போது, ஒருநாள் சுந்தரர் திருக்கோவிலுக்குச் சென்று சுவாமியை வணங்கி அக்கினியிலிட்ட மெழுகுபோற் கரைந்துருகித் தம்மை இப் பிரபஞ்ச வாழ்வினின்றும் மீட்டருளல் வேண்டுமென விண்ணப்பித்தார். அவர் விண்ணப்பத்திற் கிணங்கிய சிவபெருமான் பிரம விட்டுணுக்களைப் பார்த்து 'நம் தோழனை வெள்ளையானைமீதேற்றித் திருக்கைலைக்கு அழைத்து வாருங்கள்' எனக் கட்டளை இட்டார். அவ்வண்ணமே அவர்கள் சுந்தரரை யடைந்து அவருக்குக் கடவுளின் கட்டளையைக் கூறி அவரை வெள்ளையானைமீதேற்றி ஆகாயமார்க்கமாகக் கூட்டிச் சென்றார்கள். அதனைக் கண்ட சேரமான் பெருமானாயினார் தமது குதிரையிலேறி, அதன் செவிகளில் ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தைச் சொல்லுதலும் அது ஆகாயமார்க்கமாகச் சென்று சுந்தரரை அடைந்தது. சுந்தரர் 'தானெனை முன்படைத்தான்' என்னுந் திருப்பதிகத்தைப் பாடிக்கொண்டு திருக்கைலையை யடைந்தார்.

சுந்தரமூர்த்தினாயனார் செய்த அற்புதங்கள் :

வெங்கரா வுண்ட பிள்ளையை நல்குமே
 வெள்ளை வாரண மீதில் இருத்துமே
 மங்கை பாகரைத் தூது நடந்துமே
 மருவி யாறு வழிவிட்டு நிற்குமே
 செங்கல் லானது தங்கம தாகுமே
 திகழு மாற்றிட்ட செம்பொன் னளிக்குமே
 துங்க வாம்பரி சேற்கு நல்குமே
 துலங்கும் நாவலூர்ச் சுந்தரர் பாடலே.

IV. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சரிதம்

தந்தையார்	சம்புபாதாசிரயர்.
தாயார் :	சிவஞானவதியார்.
ஊர் :	பாண்டிநாட்டிலுள்ள திருவாதவூர்.
குலம் :	ஆமாத்தியப் பிராமணர்குலம்.
மறுபெயர்கள் :	திருவாதவூரர் (இயற்பெயர்). மாணிக்கவாசகர்.

மந்திரியானமை

பாண்டிநாட்டிலே திருவாதவூரிலே ஆமாத்தியப் பிராமணர் குலத்திலே சம்புபாதாசிரயர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவருடைய மனைவியார் சிவஞானவதியார். அவ் வம்மையாரிடத்தில் ஒரு சற்புத்திரர் அவதாரஞ் செய்தார். அக்குழந்தைக்குத் திருவாதவூரர் என்று பெயரிட்டனர். பதினாறாம் வயசில் திருவாதவூரர் சகல கலைகளிலும் வல்லுனரானார்.

இங்ஙனமாக, பாண்டிநாட்டை ஆட்சிசெய்த அரிமர்த்தனபாண்டியன் திருவாதவூரருடைய கல்வியறிவு வொழுக்கங்களைக் கேள்வியுற்று, அவரை அழைத்து, தன் முதன் மந்திரியாக நியமனஞ் செய்தான். அவர் நீதிதிறம்பாது இராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துவந்தார்.

முதன் மந்திரியாராகிய, திருவாதவூரர் உலகப்பொருள்கள் நிலையாதன என்றும் பிறவி, துன்பமானதென்றும் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையிலே பயனில்லை யென்றும் நூலறிவினால் உணர்ந்தார். அவர் உண்மை ஞானத்தைத் தருவதாகிய நான்காஞ் சத்தினிபாத மென்னும் அதிதீவிர

பக்குவ நிலையை அடைந்தமையினால், விளாமரத்தி லிருக்குங் குரங்குக்குக் கல்லாலெறிந்து, குரங்கின் மூலம் அதன் கனியைப் பெற்றுச் செல்பவர்போல, உண்மைப்பொருளை அறிவதற்காகச் சற்குருவை அடைதல் வேண்டு மென்னும் எண்ணங் கொண்டு, கற்றவர்களுடன் வாதஞ் செய்து வருவாராயினர்.

ஒருநாள் அரிமர்த்தன பாண்டியன் தனது அத்தாணி மண்டபத்தின்கண்ணே கொலுவிற றிருக்கும்போது, அவனுடைய தூதுவர்கள் சிலர் வந்து அவனை நோக்கி, “ஆரியதேசத்து வணிகர், சோழநாட்டின் கடற்கரையிற் சிறந்த குதிரைகள் கொண்டுவந் திருத்தலை நாங்கள் கண் டோம்” என்று சொன்னார்கள். பாண்டியராசன் அதுகேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்து தனது முதன் மந்திரி யாராகிய வாதவூரரை நோக்கி, “நீர் சோழநாட் டிற்குச் சென்று சிறந்த குதிரைகளை வாங்கிவாரும்” என்று நாற்பத்தொன்பது கோடி பொன் கொடுத் தனுப்பினான். திருவாதவூரர், நால்வகைச் சேனை குழச் சகல வரிசைகளோடும் சென்று, ஆலவா யின்கண்ணே கோயில்கொண்டருளிய சோமசுந் தரப் பெருமானை வணங்கிக்கொண்டு மதுரை யைக் கடந்து சென்றார்.

திருப்பெருந்துறையில் உபதேசம் பெற்றமை

திருவாதவூரர் மதுராபுரியை நீங்கிச் சோழ தேசத்துக்குப் போகும்போது, திருப்பெருந்துறைக் குச் சமீபமாகச் சென்றார். அவ்விடத்திலே திரு வாதவூரரை ஆட்கொள்ள, குருமூர்த்தமாய்ப் பரம சிவன் ஒருசோலையில் எழுந்தருளியிருந்தார். அங்கே

அடியார்கள் பாடுகின்ற சிவாகம ஒலியைக்கேட்டு, “இது என்ன ஒலி என்று அறிந்துவந்து சொல்லுங்கள்” எனத் தூதர்களை அனுப்ப, அவர்கள் போய்ப்பார்த்துவந்து. “அடியார்கள் பலர்தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கப் பெரியவர் ஒருவர் ஆங்குள்ள ஒரு குருந்தமர நீழலில் வீற்றிருக்கின்றார்” என்று சொன்னார்கள். அதனைக்கேட்ட திருவாதவூரர் மனமகிழ்ந்து ஆவலோடு அச்சோலையிற் போய், அடியார்கள் புடைசூழ எழுந்தருளியிருக்கும் பரமாசாரியாரைக் கண்டு மனத்தால் வணங்கி, காயத்தால் வணங்காது மந்திரியாந்தன்மையுடன் நின்று, அவரை நோக்கி, “ஐயா, உமது கரத்திலிருக்கும் புத்தகத்தின் பெயர் என்ன” என்று கேட்க, பரமாசாரியர் “இப்புத்தகத்தின் பெயர் சிவஞான போதம்” என்று அருளிச் செய்தார்.

அதனைக்கேட்ட திருவாதவூரர், “சிவமாவது யாது? ஞானமாவது யாது? போதமென்றால் என்ன? இவற்றை விவரித்துச் சொல்லுவீரானால், அந்நாளிற் கல்லால நீழலின்கண் எழுந்தருளியிருந்தவர் நீரேயாவீர்; அடியேனும் உமக் கடிமையாவேன்” என்று சொல்ல, பரமாசாரியர், “சிவம் என்பது ஒப்பற்ற மெய்ப்பொருள்; ஞானமென்பது அதனை அறிதல்; போதமென்பது அறிந்ததைத் தெளிதல்” என்று திருவாதவூரருடைய மனங்கொள்ளும்படி அருளிச் செய்தார். இதனைக்கேட்ட திருவாதவூரர் மனமகிழ்ந்து, பரமசிவனை என்னை யாளும்பொருட்டுக் குருவடிவங்கொண்டு இங்கே எழுந்தருளியிருக்கின்றாரென்று நினைந்து, அவரை நோக்கி, “நிலையில்லாத பொருள்களெல்லாவற்றையும் யான் விரும்பேன்; உம்முடைய

திருவடியை அடைந்து என் பிறவித் துன்பத்தை நீக்கிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன் ; என்னை இப்பொழுதே அடிமையாக்கிக்கொள்ளல்வேண்டும் ” என்று வணங்கி நின்றார்.

அங்ஙனமாக நின்றவரது அதி தீவிர பக்குவ நிலையையறிந்த அடியார்களில் ஒருவர் எழுந்து “ இவருடைய வினைகளை நீக்கியருளல் வேண்டு ” மென்று கூறி, சிவபிரானை வணங்கி நின்றார். அவ்வடியாருடைய வேண்டுகோளுக்குப் பரமசிவனை வர் இசைந்து, திருவாதவூரரை நோக்கி, “ உன்னை அடிமைகொள்ளும் பொருட்டு இத் திருப்பெருந்துறைக்கு யாம் வந்தோம் ; நீ வருந்தல் வேண்டாம் ” என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, பின் அவ்வடியார்களிற் பெரியவராகிய ஒருவரை நோக்கி “ இந்தத் திருவாதவூரனை இன்று நாம் அடிமை கொள்ளல் வேண்டும் ; ஆகையால் அதற்கு வேண்டியவற்றை நீ விரைவில் ஆயத்தஞ்செய் ” என்று நியமித்தருளினார். அந்த அடியாரும் அப்படியே அச்சோலையிலே ஒரு கோயிலையும் அதற்கு வேண்டிய உபகரணங்களையும் அமைத்தார். சூரியன் அத்தமித்துப் பதினைந்து நாழிகையாக, திருவாதவூரருக்கு மாயாமலம் நீங்கும் சமயம் வந்து தோன்றிற்று. ஆசாரியமூர்த்தி நீராடி, ஒப்பற்ற சிவந்த பட்டுடுத்து, அந்தக் கோவிலுட் சென்று தெற்குமுகமாக ஆசனத்தின்மேல் எழுந்தருளியிருந்தார். திருவாதவூரரும் நீராடி வெள்ளை உடை தரித்து ஆசாரியருடைய சந்நிதியில் மகிழ்ச்சியோடு வந்து, அவரது திருவடிக்கு அபிஷேகஞ்செய்து மலர்களா லருச்சித்து, சந்தனம் பூசிச் செங்கழுநீர் மாலையைச் சூட்டித் திருவமுது படைத்தார். அவர் அமுதுசெய்தபின் திருவாதவூரர்

வேற்றிலை, பாக்கு, தூபம், தீபம் முதலியன நல்கி உபசாரங்களுஞ் செய்து பட்டுக்குடை பிடித்து, ஆலவட்டம் அசைத்து, மலர்களை இரண்டு கரங்களினாலும் ஏந்திக்கொண்டு நின்றார்.

அவ்வமயம் பரமசிவனானவர் அவர்மீது கிருபா நோக்கஞ் செய்து ஸ்ரீபஞ்சாட்சரத்தை அவரது காதிலே திருவாய்மலர்ந்தருளினார். அப்பொழுது திருவாதவூரருடைய பிறவித் துன்பமானது பரமசிவனது பார்வையினாலே கெட்டொழிந்தது. உடனே வாதவூரர் ஆசாரமூர்த்தியைத் தோத்திரஞ்செய்து வணங்கி நிலத்தில் வீழ்ந்தார். ஆசாரியரும் அவரது சிரசின்மீது தமது திருவடியைச் சூட்டினார். அந்தத் திருவடியைத் திருவாதவூரர் தமது இரண்டு கண்களிலும் ஒற்றிக்கொண்டு எழுந்துநின்றார். இரவு நீங்குதலும் காலைக்கடன் கழித்தபின் ஆசாரியமூர்த்தியானவர் திருவாதவூரைத் தனியே அழைத்துப் போய், சிவாகமங்களின் அருமையாகிய பொருள்களை யெல்லாம் நன்கு விளங்கும்படி அருளிச் செய்து “ இப்பொழுது யாம் பொருந்திவந்த இந்த வுருவத்தை உன் மனத்தி லிருத்திவைப்பாய்; இதுவே பொருள் ” என்றும் கூறியருளினார்.

இவ்வுபதேச மொழிகளைக் கேட்ட திருவாதவூரர் மனமகிழ்ந்து பலமுறை ஆசாரியமூர்த்தியைத் துதித்து, குதிரை கொள்ளக் கொண்டுவந்த பொருள் முழுவதையும் ஆசாரியருக் கெதிரே வைத்து வணங்குதலும், ஆசாரியரும் முகமலர்ந்தெழுந்தருளியிருந்தார். பின்பு, ஆசாரியார் அவ்வடியார்களிற் சிறந்த ஒருவரைப் பார்த்து “ இந்தப் பொருளையெல்லாம், சிவாலயத் திருப்பணிக்கும், தவஞ் செய்வோர்க்கும், வறியவர்க்கும் கொடு ”

என்றருளிச்செய்ய, அவரும் அப்படியே செய்தார். திருவாதவூரரும் சீவன்முத்தரானார். அரசரைப் போல வந்த வாதவூரர், உருவந் தெரியாமற் பூசப்பட்ட திருநீற்றையும் கோவண உடையையும் குடுமி விரித்திருக்கின்ற சிரசையும் உடையவரானார். இங்ஙனமாய், தமக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்த பரமாசாரியரை அன்புடன் பார்த்து நிற்பார்; ஆநந்தக் கண்ணீரொழுக அழுவார்; கை கூப்பித் தொழுவார்; கீழே விழுந்து வணங்குவார்; எழுந்திருப்பார்; புறங்காட்டாமல் நடப்பார்; மீண்டு வருவார்; இவ்வாறு பகலும் இரவும் அறியமாட்டாராய், சிவஞானத்தையே பேருகக்கொண்டு, கண்டோர்கள் அஞ்சும்படியான பித்தர், பாலர், பிசாசர்களுடைய கோட்பாட்டையுடையவரானார்.

இவர் இங்ஙனமிருப்ப, இவரது படைத் தலைவர்களும், சுற்றத்தாரும் ஆகிய எல்லாரும் வந்து நின்று, “ பாண்டியராசன் கோபங்கொள்ளாதபடி குதிரைகளை வாங்கிக்கொண்டு போதல் வேண்டும், ஆதலால் நீர் வரல்வேண்டும் ” என்று அழைத்தபோது, அவர்களை வாதவூரர் நோக்கி, “ நீங்கள் யார்? இந்த வார்த்தைகளெல்லாம் எனக்குச் சொல்லல்வேண்டாம்; நீங்கள் உடனே போய்விடுங்கள் ” என்று சொன்னார். அவர்கள் இரங்கி அவரைவிட்டு நீங்கிப் பாண்டியராசனிடத்திற் போய், நடந்த செய்தியைச் சொல்லி வணங்கி நின்றார்கள்.

இந் நிகழ்ச்சிகளைக் கேட்ட பாண்டியராசன், கோபத்தோடு சிரித்து கடுஞ்சொற்கள் நிரம்பிய ஒரு ஒலையை எழுதி அவர்களிடங் கொடுத்து “ இதை அவருக்குக் காட்டி, அவரை உடனே

அழைத்து வாருங்கள்” என்று அனுப்பினான். அவர்களும் அவர் இருக்குந் திருப்பெருந்துறைக்குப் போய் அவரைக்கண்டு திருமுகத்தைக் காட்ட, அவர் “பரமசிவன் திருமுகமல்லாமல் மற்றொரு திருமுகத்தையும் பார்க்கமாட்டேன்; அதில் எழுதப்பட்டிருக்கிற செய்தியைப் படியுங்கள்” என்று சொல்ல, ஒருவன் அப்படியே படித்துச் சொல்லக் கேட்ட திருவாதவூரர், “யமனது ஓலையைக்கண்டும் அஞ்சாத சிவனடியார், ஓர் அரசன் எழுதும் ஓலைக்கு அஞ்சுவரோ” என்று சொல்லி, ஆசாரியர் சந்திதிக்குப் போய், தமக்கு அரசன் ஓலையில் எழுதி விடுத்த செய்தியைச் சொல்லிவின்றார்.

அதைக் கேட்ட பரமசிவனானவர், “நாமே குதிரைகளைக் கொண்டுவந்து பாண்டியனுக்குக் கொடுப்போம்; நீ தூதுவர்களோடு போய்ப் பாண்டியனைக் கண்டு, ‘ஓலையைப் பார்த்தவுடன் நான் வந்துவிட்டேன்; ஆவணிமாத மூல நட்சத் திரத்தன்று குதிரைகள் வரும்’ எனச் சொல்வாயாக” என்று சொல்லி, அவருடைய நெற்றியில் திருநீறு தரித்து, முன் வந்தமைபோலவே, ஆடையாபரணிகளால் அலங்கரித்து மந்திரிக்கோலஞ்செய்து, ஓர் உயர்ந்த மாணிக்கக் கல்லையுங் கொடுத்து, “இதைக் கொண்டுபோய்ப் பாண்டியனுக்குக் கொடு” என்று சொல்லியருள, திருவாதவூரர், பாண்டியனிடத்துப் போய்ப் பரமாசாரியர் கொடுத்த மாணிக்கத்தைக் கையுறையாகக் கொடுத்து அவனைக் கண்டார்.

அப்போது பாண்டியன் அந்த மாணிக்கத்தைப் பலதரம் உற்றுப்பார்த்து வியந்து மனமகிழ்ந்து, “நடந்த செய்தியைச் சொல்லும்” என்று கேட்க, திருவாதவூரர் “நீர் கொடுத்த

திரவியங்களைக் கொண்டுபோய் நல்ல இலக்கணங்க ளமைந்த குதிரைகளை வாங்கி, அவற்றை மதுராபுரிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு, ஆவணிமாத மூலநட்சத்திரம் நல்லநாளா யிருந்ததனால்துவரையுந் திருப்பெருந்துறையி லிருந்தேன். நீர் ஓலையெழுதி அனுப்பினீர் ; அதைக்கண்டு நான் முந்தி வந்துவிட்டேன் ; குதிரைகள் ஆவணி மூலநாளில் இங்குவரும் ” என்று சொன்னார்.

அதனைக்கேட்ட பாண்டியன் “ நான் உமக்கு ஓலையில் எழுதியதை மனத்திற் கொள்ளாமல் பழையபடியே நட்புடன் இரும் ” என்றுசொல்லி, அரமனைக்கு அழைத்துப்போய்த் தன் பக்கத்திலிருத்தி உயர்ந்த ஆடை ஆபரணங்களைக் கொடுத்து அனுப்பினான். திருவாதவூரர் போய் மாளிகையிலிருக்க, குதிரைகள் வரவேண்டிய தினத்துக்கு இரண்டுநாள்க்கு முன்னே பாண்டிய அரசனிடம் ஒரு மந்திரி வந்து, “ அரசே, குதிரை வாங்கும்படி நீர் கொடுத்த பொருளையெல்லாம் திருவாதவூரர் திருப்பெருந்துறையில் ஒரு சிவனடியார் கையிற் கொடுத்துவிட்டார் ; குதிரைகள் வாங்கியதாக அவர் சொன்னவை யெல்லாம் பொய் வார்த்தைகள் ” என்றான். அதைக்கேட்ட பாண்டியன், திருப்பெருந்துறையிற் குதிரைகள் நிற்கின்றனவாவென்று பார்த்து வரும்படி சில தூதர்களை அனுப்பினான். அவர்கள், —போய்த் திரும்பிவந்து “ திருப்பெருந்துறையிலும் அதையடுத்த ஊர்களிலும் குதிரைகளைக் கண்டிலேம் ” என்று சொன்னார்கள். அதுகேட்ட பாண்டியன் பெருங் கோபங்கொண்டு, திருவாதவூரரை வருத்தித் தமது பொருளைப் பெறும்படி தண்டற்

காரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான். அப்படியே தண்டற்காரர்கள் திருவாதவூரரைப் பலவகையாய் வருத்திக் கடுஞ்சொற்கள் பேசவும் அவர் பேசா திருக்க, அவரைச் சிறைச்சாலையில் இட்டார்கள்.

அடிகளுக்கு நேரிட்ட துன்பத்தை அறிந்து சிவபெருமானுவர், திருவாதவூரருடைய துன்பத்தை நீக்கத் திருவுளங்கொண்டார்.

குதிரையிட்டமை

திருவாதவூரருக்கு நேரிட்ட துன்பத்தை நீக்கிக் காத்தருள வேண்டுமென்று பரமசிவனுவர் திருவுளங்கொண்டு, நரிகளெல்லாம் பரிகளாகவும், தேவர்கள் அப் பரிகளைச் செலுத்துகின்ற பாகர்களாகவும் தமது திருவுளத்தில் நினைத்தார். நினைத்த மாத்திரத்தில் அப்படியேயாக, தாமும் ஆரியதேசத்துக் குதிரை வர்த்தகர்போல உருக்கொண்டு வேதமாகிய வெண்பரிமீ தேறிக்கொண்டு, குதிரைச் சேவகர்தம்மைச் சூழ்ந்துவர, மதுரைமாநகரத்தின் நெடிய வாயிலிற் குதிரைகளைக் கொண்டுவந்தார்.

குதிரை வந்த செய்தி பாண்டியனுக்குத் தெரிந்தது. அரசன் மனமகிழ்ச்சியடைந்து, திருவாதவூரரை அழைத்து, குதிரைகளைப் பார்ப்பதற்கு அவரோடு சிவிகைமேலேறிச் சென்று சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்து வையாளிவீதியிலே, குதிரைகள் வருகின்ற தோற்றத்தைக் கண்டான். குதிரைச் சேவகர்களின் நடுவிலே பரமசிவனுவர் ஆரியதேசக் குதிரை வணிகர் தலைவன்போல வருவதைக்

கண்ட பாண்டியன் அதிசயித்து, மனமகிழ்ந்து திருவாதவூரை நோக்கி, “அவரை இவ் வீதியிலே குதிரைகளை நடத்தும்படி சொல்லும்” என்றான். அப்படியே திருவாதவூரர் வணிகர் தலைவனிடத்தில் வீண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் அதற்கிசைந்து பாண்டியராசன் நன்றாகப் பார்க்கும்படி குதிரைகளுக்கூரிய பலவிதமான நடைகளை நடத்திக் காட்டி, பாண்டியனுக்கு எதிரே வந்தார். பாண்டியராசன் குதிரை வர்த்தகர் தலைவனைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டுத் தலையசைத்து, விலைமதிக்க முடியாத உயர்ந்த பட்டு வஸ்திரமொன்றைப் பரிசாகக் கொடுத்தான். அதைக் குதிரை வணிகர் தலைவன் தன் செண்டில் ஏற்றுக்கொண்டு புன்னகை செய்தார். பாண்டியன், ‘தான் கொடுத்த பரிசை, வணிகர் தலைவன் செண்டில் ஏற்றானே’ என்று கோபங்கொண்டான். அதையுணர்ந்த வாதவூரர், “அரசர்கள் கொடுக்கும் பரிசைச் செண்டில் ஏற்பது அவர்கள் தேச வழக்கம்” என்று கூறி, பாண்டியனது கோபத்தைத் தணித்தார்.

பின்னர், பாண்டியன் அசுவ இலக்கண நூல் வல்லாரை நோக்கி, “இந்தக் குதிரைகளின் இலக்கணங்களை ஆராய்ந்து சொல்லுங்கள்” என்று கூற, அவர்களும் அவற்றின் இலக்கணங்களை ஆராய்ந்து பார்த்து, அக் குதிரைகள் மிகவும் உயர்ந்தவைகளென்று சொன்னார்கள். பாண்டியன் அவற்றை விலைமதித்து, தான் கொடுத்தனுப்பிய பொருளிலும் எட்டுப்பங்குகிமான விலைபெற்றனவாகக் காணப்பட்டமையால் மிகவும் மனமகிழ்ந்து, வணிகர் தலைவர் முகத்தைப் பார்த்து, “இந்தக்

குதிரைகளை யெல்லாம் கயிறுமாற்றித் தரல்வேண்டும்” என்று சொல்ல, அப்படியே குதிரைச் சாத்தர்களுக்குள்ளே தலைவராகிய ஒருவர் கயிறுமாறிக் கொடுக்க, பாண்டியனுடைய பரியாளர் குதிரைகளைக் கொண்டுபோய்ப் பந்தியிற் சேர்த்தார்கள். பரமசிவனானவர் தாம் வந்த திசைவழியாகப் போய்த் தமது திருக்கோயிலுட் புகுந்தார். பாண்டியனும் தன் அரமணையிற் புகுந்தான்.

அன்றிரவு நடுச்சாமத்திற் பரமசிவனது அருளினால் அந்தக் குதிரைகளெல்லாம் நரிகளாகி, மதுரையி லுள்ளவர்களுடைய நித்திரையைக் குழப்பி ஒன்றோடொன்று சண்டையிட்டு, அந்தப் பந்தியில் முதலில் நின்ற குதிரைகளையும் கடித்துக் கொன்று, ஊனையிடத் தொடங்கின. அதைக் கண்ட பரியாளர்கள் பாண்டியனிடம் போய் முறையிட்டார்கள். அதுகேட்ட பாண்டியன் அதிக கோபங்கொண்டான். உடனே சிவபெருமான் நரிகளை மாயமாய்ப் போகும்படி செய்தார்.

பாண்டியன் கோபித்து அங்கிருந்த மற்றைய மந்திரிகளை நோக்கி, “இவர் இப்படிச் செய்யலாமோ?” என்று கூறித் தண்டலாளரை நோக்கி, “திருவாதவூரரை வருத்தி, நாம் கொடுத்த திரவியம் முழுவதையும் வாங்குங்கள்” என்றான். அப்படியே அவர்கள், அவரைக் கொண்டுபோய் வெயிலில் நிறுத்தினார்கள்.

மண்சமந்தமை

இப்படித் திருவாதவூரரை வருத்த, அவர் நிலையைப் பரமசிவனானவர் கண்டு இரக்கங்கொண்டு

கங்கைநதியை நோக்கி, 'நீ போய்த் திருவாதவூரனுடைய துன்பத்தை நீக்கக்கடவை' என்று சொல்லி வீடுத்தார். அந்நதி பெருக்கெடுத்து வைகை நதியோடு சேர்ந்து மிகவும் பெரிய கடல் போல எங்கும் புரண்டு பெருகியது. பெருகிய அவ்வைகை நதியின் பெருக்கு அந்த மதுரைமாநகரத்து மதிற்புறத்தே வந்து சூழ்ந்துகொண்டது. இச்செய்தியைப் பாண்டியன் கேட்டு, பொன்னையும், பூவையும், முத்தினையும், வஸ்திரத்தையும், இரத்திரபரணத்தையும் வைகைநதியிலிட்டு "உன்னுடைய கோபம் தணிதல் வேண்டும்" என்று வணங்கி நின்றான்.

அப்படி வேண்டியும் அந்நதியானது கோபம் தணியாமல்-மேன்மேலும் அலைகளை வீசிக்கொண்டு வருவதைக் கண்டு, இதன் வரலாற்றை யோசித்து அறிதல் வேண்டுமென்று தன்னளவிற்புற்றுநேரம் யோசித்து, பின் தன் மந்திரிமார்களை நோக்கி, "நான் பெரியோர்களுடைய மனம் புழுங்கும்படியான தீமை செய்ததுண்டோ? நீங்கள் சொல்லுங்கள்" என்று கேட்டான். அதைக்கேட்ட மந்திரிகள் "திருவாதவூரரை வருத்துவதை கிறுத்தி, அவரை மகிழ்வித்தால், இது பெருகாது" என்று சொல்லி வணங்கி நின்றார்கள். அதைக்கேட்ட பாண்டியன் மனமகிழ்ந்து, திருவாதவூரரை வரவழைத்து "நீர் சிவனடியார் கையிற் கொடுத்த பொருள் நமதே யானால், அதனால் வரும் புண்ணியம் பிறரைச் சேருமோ? இதையறியாமல் நான் உம்மை வருத்தினது என் அறிவில்லாமையின் காரியமேயாகும். இந்த வைகையாற்றுப் பெருக்கானது நமது நகரத்தை அழிக்காதபடி நீரே தடைசெய்தல்

வேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தான். அதற்கு மனமிசைந்த திருவாதவூரர் பரமசிவனது திருவடியை நினைந்து, அவர் குதிரையேறிவந்த திருக்கோலத்தை மனத்திலமைத்து வணங்கின மாத்திரத்தில், வைகை நீரானது வேகங்குறைந்து அடங்கிற்று. திருவாதவூரர் அந் நதிக்கரையில் வந்து நின்று அங்குள்ள ஏவலாட்களை நோக்கி இந் நகரிலுள்ளவர்களெல்லாரும் வந்து இந்த நதியின் அணையைக் கட்டவேண்டுமென்று நீங்கள் முரசறைவித்துப் பரப்புங்கள்” என்று கட்டளையிட, அவர்களும் அப்படியே முரசறைவித்து, மதுரை நகரிலுள்ள மக்களனைவரும் நதிக்கரையில் வந்து சேரும்படி செய்தார்கள்.

அந்நகரத்துச் சனங்கள் அணைகோலுதற்குரிய கருவிகளாகிய மண்வெட்டி, கூடை முதலியவற்றை எடுத்துக்கொண்டுவந்து நதிக்கரையில் நிறைந்தார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் பங்கு அளந்து விடப்பட்டது. இப்படி அணைகட்டும்போது பரமசிவன் மீது மிகவும் அன்புள்ளவளும், பிட்டு விற்றுச் சீவனஞ் செய்பவளும் வந்தி என்னும் பெயருடையவளுமாகிய செம்மனச்செல்வி தனக்கு அளவுசெய்து விடப்பட்ட பங்கை அடைக்க வகையறியாது சொக்கலிங்கப் பெருமான் சந்நிதியையடைந்து, “சுவாமி, நான் மூப்பினாலே தளர்ந்துள்ளேன்; அரசன் கட்டளைப்படி என் பங்கை அடைக்க உதவுபவர் ஒருவருமில்லையே; நானென்ன செய்வேன்!” என்று இரந்து நின்றாள். சொக்கலிங்கமூர்த்தி அவள்மீது இரக்கங்கொண்டு, கூலியாள்போல வடிவங்கொண்டு, அவள் காணும்படி அவளொதிரே வந்துநின்று, “என்னை

வேலைக்கு ஏற்றுக்கொள்வாருமுண்டோ” என்று தெருவீதியிலே கூவ, செம்மனச்செல்வியானவள் மனமகிழ்ந்து அக் கூலியாளிடத்திற்போய் “எனக்குக் கூலியாள் வேண்டும்” என்றாள். கூலியாளானவர், “முன் கூலிதந்தால் வருவேன்” என்று சொல்ல, அந்த அம்மை, “இப்போது வேண்டுமானால் உன் பசிதீர இந்தப் பிட்டைத் தருவேன்; பணம் வேண்டுமென்றால் இப் பிட்டினை விற்றபின் பணமாகத் தருவேன்” என்றாள்.

கூலியாள் அதற்கிசைந்து அவள் கொடுத்த பிட்டை வாங்கியுண்டு, “தாயே, பசி தீர்ந்தது; இனி உன் பங்கு முழுவதும் நானே யடைக்கின்றேன்” என்று சொல்லிப் பின்னுங் கொஞ்சப் பிட்டினை வாங்கி உண்டபடி, வைகைக் கரையில் வந்துநின்று, அம்மையை நோக்கி, “உன் பங்கைக் காட்டு” என்று சொல்ல, அவளும் அப்படியே காட்ட, கூலியாளானவர் அடைக்கத் தொடங்கினார். அவர் மண்ணை வெட்டுவார்; கூடையிலே இடுவார்; தம்முடைய தலைமேலே சும்மாடு கோலி வைப்பார்; நதிக்கரையிலே கொட்டித்திரும்புவார்; வேர்ப்பார்; உடம்பினைத்தவர்போலப் பிட்டினை மென்று நாவினாற் சுவைப்பார்; அந்த மூதாட்டி மேற் கிருபைகோக்கஞ் செய்வார்; பிட்டு நன்றாயிருக்கிறதென்று தலையசைப்பார்; பரமசிவனுக்குக் கண்ணப்பநாயனார் படைத்த மாமிசத்தினும் இந்தப் பிட்டு மிகவும் உவப்பாயிருக்கிறதென்பார்; மண்வெட்டியோடு கவித்த கூடையைக்கொண்டு கூத்தாடுவார்; மண்ணை வெட்டிக் குவிப்பார்; கோடுகீறி விரைவிலே காலினாலே தாண்டித்திரும்புவார்.

இப்படி இவர் செய்வதைக் கண்ட முதாட்டி, 'அதிகாரிகள் கண்டால் என்னொருமோ' வென்று பயந்தாள். அவள் நினைவை யறிந்த கூலியாளர் அவளை நோக்கி, "தாயே, நீ கவலைப்படாமல் உன் வீட்டிற்குப் போ; உன் பங்கை விரைவிலடைப்பேன்" என்று சொல்ல, அந்த அம்மையும் அப்படியே வீட்டுக்குப் போனாள். அப்போது கூலியாளர் வந்த சொக்கநாதர் மண்ணெடுக்குங் கூடையே தலையணையாகவும், கொன்றைமர நிழலிலே நிறைந்துள்ள மணலே மெத்தையாகவுங் கொண்டு வேலைசெய்யும் முயற்சியாலே வருந்தித் திருமேனி யினைத்தவர்போல நித்திரை செய்தார்.

அவர் நித்திரை செய்யும்போது, தண்டலாளர்கள் வைகைநதிக் கரையிற்போய் எல்லாரும் தத்தம் பங்கை நன்றாய் அடைத்திருப்பதைப் பார்த்து, வந்தியம்மையின் பங்குமாத்திரம் அடைக்கப்படாமலிருப்பதைக் கண்டு, "இது யாருடைய பங்கு?" என்று அங்கு நிற்பவர்களைக் கேட்க, அவர்கள், "மதுரைமாநகரத்திற் பிட்டுவிறுச்சீவனஞ் செய்கின்ற வந்தியம்மையின் பங்கு இது. அவள் ஒரு கூலியாளைக் கொண்டுவந்துவிட்டாள்; அவன், சிரித்தும் ஆடியும் பாடியும் பொழுது போக்கினான். இப்பொழுது அந்தக் கொன்றைமர நீழலிற் படுத்துறங்குகின்றான்; அவனைப் பார்ப்பீராக" என்று காட்டினார்கள்.

அப்பொழுது அவர்களுள்ளொருவன் ஏவலொருவனை நோக்கி, "அவனை இங்கே பிடித்துக் கொண்டு வா" என்றுன், அவன் போதலும் விழித்

தெழுந்த கூலியாளர் பயந்தவர்போல் நிற்ப, அவரை அந்த ஏவலாளன் கையிற்பிடித்து வலிந்து இழுத்துக்கொண்டுபோய் எசமானன் முன்னிலையில் விட்டான். அவன் பக்கத்தில் நின்ற ஒரு பாவியைப் பார்த்து. “இவனை உதிரம் பெருக அடிப்பாயாக” என்று சொன்னான். அப்பாவி பிரம்பைக் கையிலெடுத்து அடித்த அடியை, பெருமான் உமாதேவியா ரிருக்கின்ற இடதுபாகத்திலே ஏற்றலின்றி அங்குள்ளாரெல்லாரும் திடுக்கிடும்படி மறைந்தருளினார்.

அந்த அடியானது பாண்டியன், அவன் பத்தினி, மந்திரிமார், சேனைகள், பூவுலகவாசிகள், தேவர், முனிவர் முதலாகிய எல்லார்மேலும் பட்டதுமன்றித் திருவாதவூரர்மேலும் பட்டது; அப்போது திருவாதவூரர், “சோமசந்தரக் கடவுள், ஒருவருக்குக் கூலியாளாகி எழுந்தருளினாரோ” என்று எண்ணி மிகவுங் கலங்கிநிற்கும்போது, தூதர்கள் ஓடிவந்து, கடவுளுடைய திருவிளையாடல் களையெல்லாம் அவருக்குச் சொன்னார்கள். அதைக் கேள்வியுற்ற திருவாதவூரர் மனந்தளர்ந்து, “அவர் மண்சுமந்த இடத்தைக் காட்டுங்கள்” என்று அவர்களோடு போய் அந்த இடத்தில் வீழ்ந்து புரண்டு, “ஆண்டவனே! அடியேனைக் கொடிய நரகத்தில் வீழாமற் தடுத்தாட்கொண்டனையே! நீ எவ்விடத்திலிருக்கின்றாய்” என்று புலம்பினார். வைகைநதியும் அறவே வடிந்தது.

பின்னர் பாண்டியராசனும் இவைகளெல்லாம் சிவன்செயலாமென்று தெரிந்து, வாதவூரரிடஞ்

சென்று, “என் பிழைக ளெல்லாவற்றையும் பொறுத்தருளல் வேண்டும்; நான் நாள்தோறும் உமது பணி செய்ய, நீர் இவ்வுலகத்தை யாள வேண்டும்” என்று வேண்டினான். திருவாதவூரர் பாண்டியராசனைப் பார்த்து, “திருப்பெருந்துறைக்குப் போக விடைகொடுப்பதே எனக்கு உலகளிப்பதாம்” என்றார். அது கேட்ட பாண்டியனும் “அப்படியே செய்க, ஐயா” என்று விடை கொடுத்தான்.

பின்னர் திருவாதவூரர் திருப்பெருந்துறைக்குப் போய் அடியார்கள் சூழவீருந்த பரமாசாரியருடைய திருவடியின்மேல் வீழ்ந்து வணங்கித் துதித்தார். அப்படித் துதித்த திருவாதவூரது சிரசின்மேற் பரமசிவனானவர் தமது திருக்கரத்தினால் திருநீறு சாத்திக் கிருபானோக்கஞ் செய்ய, வாதவூரர் அடியார் கூட்டத்திற் சேர்ந்திருந்தார். பரமாசாரியர் அவர்களை நோக்கி, “நாம் கைலாசத்திற்குப் போகவேண்டும்; நீங்கள் இந்தக்குருந்தமர நீழலிலே தெய்வ பீடமொன்று அமைத்து, அதன்மேல் நம்முடைய திருவடிகளைச் செய்துவைத்து நாள்தோறும் வணங்கியிருங்கள். அப்படியிருக்குங் காலத்தில் ஒருநாள் இந்தப் பொய்கையிலே செழுமையாகிய நெருப்புண்டாகும்; உண்டானவுடனே நீங்கள் எல்லீரும் தடாகத்தில் விழுந்து நம்மிடத்தில் வந்து உங்கள் கவலையை ஒழிப்பீர்களாக” என்று சொல்லி, கைலாயத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டார். அப்போது திருவாதவூரர் மாத்திரம் பரமசிவனைப் பின்

தொடர்ந்து போனார். பரமசிவனானவர் அவர்மீது கிருபைமிகுந்து அங்குள்ள ஒரு கொன்றைமர நீழலிலே வீற்றிருந்தார். திருவாதவூரர் அவ்விடத்திற் போய்க் கடவுளுடைய திருப்பாதத்தைத் தொழுதுநிற்க, பரமசிவனானவர் அவரைப் பக்கத்திலிருத்தி, “ இவ்விடத்தில் அடியார் கூட்டத்துடன் சேர்ந்திருந்து இந்தப் பொய்கையி லுண்டாகின்ற நெருப்பில் அவர்கள் யாவரும் விழும்பொழுது நீ மாத்திரம் விழாமல், இலிங்கவடிவமாயிருக்கிற திருத்தலங்களை வணங்கினால் அந்தத் தலங்களில் இந்த ஒளியுருவையே உனக்கு நாம் காட்டுவோம் ; பின்னர், திருக்கழுக்குன்றம் என்னும் தலத்தை வணங்கி, இங்கே வந்து, சிதம்பரத்துக்குப் போய் புத்தரை வாதில் வென்றபின்பு எமது சாயுச்சிய பதவியைப் பெறுவாயாக ” என்றருளினார்.

திருவம்பல தரிசனம்

திருவாதவூரர் அடியார் கூட்டத்தை யடைந்து. அடியாருந் தாமும் குருந்தமர நீழலில் ஒரு பீடம் அமைத்து, அதன்மீது வேண்டுவார் வேண்டும் வரங்களைக் கொடுக்கின்ற சிவபெருமானது திருவடிகளைப் பூசித்து வணங்கியிருந்தார்.

அப்படியிருக்கின்ற நாளிலே, திருவாதவூரர் பல திருவாசகப் பதிகங்களை அருளிச்செய்து சில நாள் தங்கியிருந்தபோது, ஒருநாள் பரமசிவனானவர் முன்னர் அநுக்கிரகித்தபடியே தடாகத்தில் அக்கினியுண்டாகக்கண்டு, அடியார்களெல்லாரும் பஞ்சாஶ்ரத்தைச் செபித்துக்கொண்டு அந்த

அக்கினியில் மூழ்கினார்கள். மூழ்கினவுடனே பரமசிவனானவர் இடபவாகனத்தின்மீது உமாதேவியாரோடு எழுந்தருளித் தரிசனங் கொடுக்க, அடியாரெல்லாரும் சிவகணநாதர்கள் வடிவுகொண்டு இறைவருடன் கைலையை யடைந்தனர்.

அதன்பின் திருவாதவூரர் அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கி, திருவுத்தரகோசமங்கை யென்னுந் தலத்துக்குப் போய், சிலநாள் அங்கிருந்து, முன் பரமசிவன் தமக்குத் திருவாய்மலர்ந்தபடி சோழநாடு, திருவாரூர், சீகாழி, திருக்கழுக்குன்றம், திருவெண்ணையநல்லூர் முதலிய இடங்களுக்குச் சென்று அங்குள்ள தலங்களை வணங்கிச் சிவபெருமானுடைய அநுக்கிரகத்தைப் பெற்றுத் திருவண்ணாமலையை அடைந்தார்.

அங்கு சிலநாள் தங்கியிருந்து, திருவெம்பாவை முதலிய திருவாசகங்களைப் பாடி, சிதம்பரத்துக்குப் போய்ச் சிற்சபையைக் கண்டு, நடராசமூர்த்தியை வணங்கிப் பாடி அந்த நகர்ப்புறத்தில் ஒரு பன்னசாலை செய்து அதிலே சிவயோகஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்.

புத்தரை வாழில் வென்றமை

அப்படியிருக்குங் காலத்திலே, பரமசிவனுடைய திருவடிகளை இடையருமல் நினைக்கின்ற ஒரு தபசியானவர், பலதேசங்களின் வளங்களையுங்கண்டறிய விருப்பமுள்ளவராய்ச் சோழநாட்டையடைந்து தில்லையம்பலத்திலுள்ள நடேசப் பெருமானைத் தரிசித்து, நடேசத்தைப் பார்க்கவேண்டு

மென நினைந்து அங்கேபோய், அந்தத் தேசத் தரசனிருக்கும் நகரைச் சேர்ந்து, தாம் செல்லுமிட மெல்லாம் “பொன்னம்பலம் நீடுழி வாழ்க” என்று சொல்லிக்கொண்டு சென்றார். இப்படி அவர் சொல்லுவதைக் கேட்ட புத்தர்கள், அந்த நாட் டரசனிடத்திற்போய் அதனைச் சொன்னார்கள். அரசன் அந்தத் தபசியை “இங்கே அழைத்து வாருங்கள்” என்றான். அவர்கள் சென்று அழைக்க, அத் தபசி வந்து “பொன்னம்பலம் வாழ்க” என்று கூறி இருந்தார். “நீர் பொன்னம்பலம் என்று கூறுவதேன்?” என்று அரசன் வினாவ, தபசி பொன்னம்பலத்தின் சிறப்பைக் கூறினார். இதனைக் கேட்ட புத்தகுரு, கோபித்து “அதனைப் புத்தர் கோயிலாக்குவேன்” என்று கூறிப் பல புத்தர்கள் சூழச் சிதம்பரத்துக்கு (பொன்னம்பலத்துக்கு)ப் போனார். புத்தராசனும் தன் மூங்கைப் பிள்ளையுடன் அவனைப் பின் தொடர்ந்தான். புத்தகுரு சிதம்பரத்தை அடைந்து மண்டபத்தைச் சேர்ந்தார்.

தில்லைவாழந்தணர்கள் இதனைக் கண்டு புத்தகுருவை நோக்கி, உடனே வெளியேறும்படி கூறினர். அப்போது புத்தகுரு “புத்தனே உயர்ந்த தெய்வமென்று சாதித்தல்லாது போகமாட்டேன்” என்று கூறினார். தில்லைமூவாயிரவர் அதனைச் சோழ அரசனுக்குத் தெரிவித்தனர். அப்போது சூரியன் அஸ்தமனமாயிற்று.

அன்றிரவு தில்லைப்பெருமான், சைவ வேதியர் வடிவங் கொண்டு, தில்லைமூவாயிரவரது கனவிலே

தோன்றி, திருவாதவூரனை அழைத்து வாருங்கள். அவன் புத்தரை வாதில் வெல்லுவான்” என்று தெரிவித்தருளினார்.

மறுநாட்காலையிற் கனவிலே தமக்கு இறைவர்கூறியதைத் தத்தமக்குள் தில்லைமூவாயிரவர் கூறிக் கொண்டு திருவாதவூரர் முன்னர்ச் சென்று அக்கனவை விண்ணப்பித்து அவரையும் அழைத்துக் கொண்டு புத்தர்களிருக்குமிடத்தை யடைந்தனர். சோழவரசன் முதலியோரும் வந்து சேர்ந்தனர். புத்தகுருவுக்கும் வாதவூரருக்கும் வாதம் நிகழ்ந்தது. புத்தகுருவினுடைய குதர்க்க வாதத்தைக் கேட்டு, வாதவூரர் கோபித்து ஆணையிட, அவ்வாணையின்படி சரஸ்வதி பயந்து புத்தகுருவினுடைய நாவினின்றும் நீங்கினாள். இதனால் புத்தர்கள் எல்லாரும் மூங்கர்களானார்கள். அப்பொழுது ஈழதேசத்தரசன் வாதவூரரை வணங்கி, “சுவாமி, என் ஊமைப் பெண்ணைப் பேசும்படி பண்ணினால், நானும் உமக் கடியவனாவேன்” என்று விண்ணப்பஞ் செய்தான். திருவாதவூரர் ஊமைப் பெண்ணைத் தம் முன்னிலையில் வருவித்து அருள்நோக்கஞ் செய்து, “புத்தகுருவின் வினாக்களுக்கு நீயே விடைசொல்” என்றார். அக்கன்னிகை கற்றறிந்தவள்போல் புத்தகுருவினது வினாக்களுக்கு விடை கூறினாள். அதைத் திருவாதவூரர் திருச்சாழலாகப் பாடியருளினார். பின், வாதவூரர் ஈழநாட்டரசன் வேண்டுகோட்படி புத்தர்களது ஊமைத்தன்மையை நீக்கியருளினார். அப்பொளத்தர்களும் சைவ சமயத்தைத் தழுவிச் சிதம்பரத்திலேயே வாழ்ந்தனர்.

திருவடி பெற்றமை

திருவாதவூரர் மேலும் மணிவாசகங்களாகிய திருவாசகத்தைப் பாடிச் சிவஞானச் செல்வராயிருந்தார். இங்ஙனமிருப்ப, சிவபெருமான் சிவப்பிராமண வடிவங்கொண்டு திருப்புலீச்சரத்தில் திருவாதவூரடிகட் கெதிரே நின்றார். அவரை மணிவாசகர் நோக்கி “நீர் யாவர்? வந்த காரியமென்ன?” என்று வினாவினார். அப்பொழுது சிவப்பிராமணர் “நாம் வசிப்பது பாண்டிநாடு; நீர் சோமசுந்தரக் கடவுளை, வேதமாகிய குதிரைமீது ஏறிவரச் செய்தமையால், பாண்டிநாடு, எவ்வகையான குறைவுமின்றி வாழ்கின்றது. நீர் இறைவன் பத்திமேலீட்டினாற் பாடிய அதி அற்புத திருவாசகத்தை ஏனைய ஆன்மாக்களும் படித்து ஈடேறுதல் வேண்டும். ஆதலால், அத் திருவாசகங்களை நீர் சொல்ல நாம் எழுதலாம் என எண்ணி வந்தோம்” என்று கூறியருளினார்.

அவ் வேண்டுகோட்படி மாணிக்கவாசகசுவாமிகள் தாம் பாடிய திருவாசகங்களை யெல்லாம் முறையே சொல்ல, சிவபிரான் தமது அருமைத் திருக்கரத்தினால் அவற்றை எழுதி முடித்தார். அதன்பின்னர், இறைவனைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு ஒரு கோவை பாடும்படி கூற, அவ்வாறே அடிகளாருந் திருக்கோவை பாடியருளினார். அதனையும் எழுதி முடித்தவுடன் சிவப்பிராமணர் மறைந்தருளினார். இதனைக் கண்டு மணிவாசகர் திகைத்தார்.

நடராசப்பெருமான் கனகசபையை அடைந்து, தம்மைத் தரிசிக்கவந்த அரிபிரமேந்திராதி தேவர்கள் கேட்க, திருவாசக, திருக்கோவைகளைத்

திருவாய்மலர்ந்தருளிணர். பின்னர்த் திருக்கோவையின் இறுதியில் 'வாதவூரன் சொல்லப் பொன்னம்பலவன் எழுதியதாகும்' என வரைந்து பஞ்சாக்ஷரப்படியில் வைத்தருளிணர்.

மறுநாட் காலையிற் பூசைசெய்ய வந்த ஆதிசைவர், பஞ்சாக்ஷரப்படியில் ஏடு இருக்கக்கண்டு ஆச்சரியமடைந்து தமிழ்நூல் எனக்கண்டு, அதனை வாசித்து, அதன் இறுதியில் 'வாதவூரன் சொல்லப் பொன்னம்பலவன் எழுதியதாகும்' என வரைந்திருப்பதைக் கண்டு, மற்றைய பிராமணர்களும் மணிவாசகரை அடைந்து அவ்வேட்டை அவர்முன் வைத்து, அதன் பொருளை உணர்த்தவேண்டுமென்று கேட்டனர். அப்பொழுது மணிவாசகர் அவர்களுடன் பொன்னம்பலத்தையடைந்து "இந்த நடராசப்பெருமானே எமது பாடலுட் கூறப்பட்ட தத்துவப்பொருள்" என்று கூறிக்கொண்டு கனகசபையுட் பிரவேசித்தார். நடராசப்பெருமான் மணிவாசகப் பெருமானைப் பாலுடன் கலந்த நீர்போலத் தம்முடன் இரண்டறச் சேர்த்தருளிணர்.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் செய்த அற்புதங்கள்:

பெருகும் வைகை தனை அழைப் பிக்குமே
 பிரம்ப டிக்குப்பி ரான்மேனி கன்றுமே
 நரியெ லாம்பரி யாக நடத்துமே
 நாடி மூகைத னைப்பேச விக்குமே
 பரிவிற் பிட்டுக்கு மன்சமப் பிக்குமே
 பரமன் ஏடெழு தக்கோவை பாடுமே
 வருகும் புத்தரை வாதினில் வெல்லுமே
 வாத வூர்வ ழங்கிய பாடலே.

7. சந்தான குரவர் சரிதம்

சந்தானம் என்பதற்குத் தொடர்ச்சி என்பது பொருள். சைவ சந்தானத்திற்கு முதல்வர் திருநந்திதேவராவர். சைவ சமய குரவர்களைப் போலவே, சந்தான குரவரும் நால்வராவர்; சந்தான குரவர் சமயகுரவர் காலத்திற்குப் பிற்பட்டவர்கள். சமயகுரவர் செய்தருளிய தேவார திருவாசகங்களாகிய சிவாநுபூதித் திருமுறைகளுக்கு, இச் சந்தான குரவர்கள் செய்த சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள் இலக்கணம் போன்றவை யெனலாம். சந்தான குரவர்கள் மெய்கண்டதேவர், அருணந்தி சிவாசாரியார், மறைஞானசம்பந்த சிவாசாரியார், உமாபதி சிவாசாரியார் என்பவர்களேயாவர்.

மெய்கண்டதேவர்

விருத்தாசலம் என்னுந் தலத்திற்குச் சமீபத்தில் திருப்பெண்ணாகடம் என்னும் சிவதலம் ஒன்றுண்டு; அத்தலம் திருத்தூங்காணை மாடமென்றுஞ் சொல்லப்படும். அத்திருப்பதியிலே சைவ வேளாளர் மரபிலே அச்சுதகளப்பாளர் என்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் தமக்குப் பிள்ளைப்பேறில்லாமையாற் கவலைகொண்டு, குலகுருவாகிய அருணந்தி சிவாசாரியாரை அடைந்து, தம் குறையை எவ்வாறு நீக்கலாமெனப் பணிவுடன் கேட்டார்.

அருணந்தி சிவாசாரியார், தமது சீடராகிய அச்சுதகளப்பாளரைத் திருவெண்காட்டிற்குச் சென்று முக்குளரீரில் முழுகி, அத்தலத்திற் கோயில் கொண்டருளிய பெருமானையும் பிராட்டியையும் வழிபடும்வண்ணம் கட்டளையிட்டார். தம் குருவினுடைய கட்டளைப்படி அச்சுதகளப்பாளர் தமது மனைவியாரோடு திருவெண்காட்டை யடைந்து முக்குளரீர் என்னுந் தீர்த்தத்தில் முழுகித் திருவெண்காட்டுப் பெருமானையும் பிராட்டியையும் விதிப்படி வழிபட்டு, தம்மாலியன்ற தருமங்களைச் செய்துவரலானார். அங்ஙனம் அச்சுதகளப்பாளர் ஓராண்டு அத் தலத்தில் வசிக்குங்காலத்து, திருவெண்காட்டரசுவரர் ஒருநாள் அவருக்குச் சொப்பனத்திற் றேன்றி, “ஞானசம்பந்தன் போன்ற ஒரு பிள்ளையை நீ பெறுவாய்” என்று கூறியருளினார். அத் திருவாக்கைக் கேட்ட அச்சுதகளப்பாளர் எல்லையில்லா மகிழ்ச்சியடைந்து கண்விழித்தார்; அவர் பெருமான் தம்மீது வைத்த கருணையை நினைந்து நினைந்து உள்ள முருகிப் பின்னரும் அந்தத் தலத்திற்குநேயிருந்து இறைவனை வழிபட்டு வருவாராயினர்.

சிலகாலம் செல்லத் தமது மனைவியார் கருப்ப வுதியானதை அச்சுதகளப்பாளர் உணர்ந்து பத்து மாசங்களிலுஞ் செய்யவேண்டிய சடங்குகளை விதிப்படி செய்து வரலாயினார். பத்தாம் மாசம் மெய்கண்டதேவராகிய குழந்தையார் சுபவேளையிலே உதித்தருளினார். அக்குழந்தை திருவெண்காட்டுப் பெருமானுடைய திருவருளிணற் பிறந்த

மையினாலே, அவருக்குச் சுவேதவனப் பெருமாள் என்னும் பெயரைப் பெரியோர்கள் இட்டார்கள். அச்சுதகளப்பாளர் திருவெண்காட்டுப் பெருமானை வணங்கி, அங்குநின்று மனைவியாரோடும் குழந்தையோடும் புறப்பட்டு, திருப்பெண்ணைகடத்திற்கு மீண்டுவந்து அங்கிருந்து வாழ்வாராயினர். சுவேதவனப் பெருமாள் முற்பிறப்பிற் பெற்றிருந்த சிவஞான முதிர்ச்சியினாலே தமது இரண்டாம் வயதிலேயே பரிபக்குவ நிலையை யடைந்தார். இவர், திருவெண்ணெய்நல்லூரிலிருந்த காலத்து, பரஞ்சோதி முனிவரென்பவர், பொதியமலையைநோக்கிச் செல்லும்மார்க்கத்தில், திருவெண்ணெய்நல்லூரையடைந்தார். இறைவனுடைய திருவுள்ளக் குறிப்பை யுணர்ந்த பரஞ்சோதி முனிவர் சுவேதவனப் பெருமானைக் கண்டு அவருக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்து, மெய்கண்டார் என்னும் பெயரிட்டார். பரஞ்சோதிமுனிவர் சநற்குமாரமுனிவரது ஞானப் புதல்வராகிய சத்தியஞான தரிசனிகளிடம் உபதேசம் பெற்றவர்.

மெய்கண்டார் திருவெண்ணெய்நல்லூரில் எழுந்தருளியுள்ள பொல்லாப் பிள்ளையாரை வணங்கித் துதித்து, அப்பிள்ளையாருடைய திருவருளினாலே சகல கலைகளையும் ஓதாதுணர்ந்து சிந்தித்துத் தெளிவாராயினார். அவற்றின் பயனாகச் சிவஞானபோதம் எனப்படுஞ் சிறந்த சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரத்தை இயற்றியருளினார். அச்சிவஞானபோதத்தின் நுண்பொருளைப் பக்குவம் வாய்ந்த நாற்பத்தொன்பது மாணவர்களுக்கு மெய்கண்ட தேவர் போதித்தருளினார்.

நாற்பத்தொன்பது மாணவரது பரம்பரை மூலமாகவே சைவசித்தாந்த உண்மைகள் தமிழ்நாடெங்கும் பரவுவனவாயின. தமிழ்நாட்டிலே ஆதினங்கள் எனப்படும் திருமடங்கள் தோன்றியமைக்குக் காரணர்களாக வுள்ளவர்கள், மேலே சொல்லப்பட்ட மாணவ பரம்பரையினரேயாவர். முதன் மாணவர் பரம்பரையிலே தோன்றி விளங்கிய நமச்சிவாய தேசிகர் நிலைநாட்டிய திருமடம் திருவாவடுதுறை ஆதினமாகும். அந்தப் பரம்பரையிலே தோன்றிய ஞானசம்பந்ததேசிகர் தாபித்த திருமடம் தருமபுர ஆதினமாகும். மெய்கண்ட தேவருடைய மாணவர்களுள் முதன் மாணவராக விளங்கியவர், மெய்கண்ட தேவரின் தந்தையார்க்குக் குலகுருவான அருணந்தி சிவாசாரியாராவர்.

பயிற்சி வினாக்கள்

I

A

1. நிலமிசை நீடுவாழ்வார் யார்?
2. யாருக்கு மனக்கவலை மாற்றல் அரிது?
3. சான்றோர்க்கு அணி எது?
4. யார் மக்கட்பதடி எனப்படுவார்?
5. 'இருள்சேர்ந்தஇன்னுடலகம்புகல்' யாருக்கில்லை?
6. மூவகை ஆன்மாக்களெவை?
7. இறைவனின் ஐந்தொழில்களெவை?
8. மும்மலங்கள் எவை?
9. சர்வசங்கார காலமென்பதென்ன?
10. மாயை எத்தனை வகைப்படும்?
11. பாண்டியனுக்கு முதல்மந்திரியாயிருந்த சமய குரவர் யார்?
12. மெய்கண்ட தேவரின் பிரதான சிஷ்யர் யார்?
13. அப்பமூர்த்திக்குக் குருவாய் வந்த பெண்மணி யார்?
14. இல்லறத்திலிருந்து முத்தியடைந்த சமயகுரவர் யார்?
15. திருவங்கமாலை யாராற் பாடப்பட்டது?
16. 'கேதீச்சரம்' என்னும் பெயர் ஏற்பட்டதேன்?
17. 'திருக்களிற்றுப்படியார்' என்னும் பெயர் அந் நூலுக்கு எதனால் ஏற்பட்டது?

18. நடராசப் பெருமானுடைய தூக்கியபாதம் எதனைக் குறிக்கிறது?
19. பெரியபுராணம் யாராற் பாடப்பட்டது? அது எதனைப்பற்றிக் கூறும்?
20. திருப்புகழ் யாராற் பாடப்பட்டது? அது யார்குழைக் கூறுகிறது?

(30 புள்ளி)

B

21. ஞானசம்பந்தர் செய்த அற்புதங்களில் ஐந்தை எழுதுக.
22. பின்வருவன ஒவ்வொன்றையும்பற்றி ஒவ்வொரு வசனம் எழுதுக:
- i. வினா வெண்பா.
  - ii. தைத்திரியம்.
  - iii. சத்து.
  - iv. கொடிமரம்.
  - v. சிவலிங்கம்.
23. கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்தும் எவை?
24. சூக்கும பஞ்சாட்சரங்கள் எவை? அவை ஒவ்வொன்றும் எவ்வெவற்றைக் குறிக்கின்றன?
25. திருக்கோயிலிலே செய்யத்தகாத ஐந்து செயல்கள் கூறுக.
26. அட்டாங்க நமஸ்காரமாவது யாது?
27. சுவாமி சந்திதானங்களை எந்த முறைப்படி தரிசனம் செய்தல்வேண்டும்?
28. ஆணவமலத்தின் இயல்புகளைக் கூறுக.

(40 புள்ளி)

C

29. பின்வரும் தொடக்கத்தையுடைய பாடல்களை எழுதுக.

- i. 'முன்னமவனுடைய'
- ii. 'கற்றவர் விழுங்கும்'
- iii. 'கறந்தபால் கன்னலொடு' என்பது தொடங்கி 5 வரி

(15 புள்ளி)

30. பின்வருவனவற்றுள் இரண்டை எழுதுக.

- i. அப்பரும் அப்பூதியடிகளும்.
- ii. சிவபெருமான் மண் சுமந்த கதை
- iii. திருக்கேதீச்சுர வரலாறு.

(15 புள்ளி)

II

A

1. நீடு வாழ்வார் யார்?
2. இறைவனடி சேராதார் யார்?
3. அறத்தாறு எதனால் அறியப்படும்?
4. இருத்தோம்பி இல்வாழ்வதேன்?
5. திருச்செற்றுத் தீயுழி உய்த்து விடுவது எது?
6. மூவகைச் சரீரங்களெவை?
7. மூவகைத் திருமேனிகள் எவை?
8. ஆகாமியமாவது யாது?
9. சிதசித்துப் பொருள் எது?
10. சிவபுண்ணியமாவது யாது?

11. வன்தொண்டர் யார்?
12. மணிவாசகர் ஆட்கொள்ளப்பட்ட தலத்தின் பெயர் என்ன?
13. அப்பர் கயிலாயதரிசனத்தை எங்கே பெற்றார்?
14. சுந்தரரின் கண்கள் குருடானதேன்?
15. மெய்கண்ட தேவர் செய்த நூல் எது?
16. அடுக்கற்கீழ் கிடப்பினும் நடுக்கத்தைத் தீர்ப்பது யாது?
17. எதனால் அஞ்சுவதுமில்லை; அஞ்சவருவதுமில்லை;
18. ஏலவார் குழலாளுமை என்றுமேத்தி வழிபடப் பெற்ற மூர்த்தி யார்?
19. 'குறித்துக்காட்டி நீ வாளா வருந்தலென்பான்' எங்குளான்?
20. பயந்த தனிவழிக்குத் துணை யாது?

(30 புள்ளி)

B

21. சிதம்பரம் . கோயிலிலுள்ள ஐந்து சபைகளும் எவை?
22. பின்வருவனவற்றைக் குறித்து ஒவ்வொரு வசனம் எழுதுக :
  - i. மார்க்கண்டேயம்.
  - ii. அதர்வம்.
  - iii. கேவலநிலை.
  - iv. நந்தி.
  - v. புத்தநந்தி.
23. இறைவனின் எண்குணங்க ளெவை?
24. உயிரின் இயல்பை விளக்கி ஐந்து வசனங்கள் எழுதுக.

25. சுந்தரரின் அற்புதச்செயல்களைக் கூறுக.
26. பின்வருவனவற்றுள் ஐந்தை விளக்குக:
- i. சஞ்சிதம்.
  - ii. பிரதட்சணம்.
  - iii. சதசத்து.
  - iv. ஏழுவகைப் பிறப்பு.
  - v. மூவகைத் தத்துவங்கள் (36)
  - vi. நால்வகைப் பிறவி பேதங்கள்.
  - vii. பரபக்கம் ; சுபக்கம்.
27. ஐந்து சத்திகள் எவை? அவை எவ்வாறு தோன்றுகின்றன?
28. திருக்கோயிலிலே செய்யத்தக்க 5 தொண்டுகள் கூறுக.

(40 புள்ளி)

C

29. பின்வருந் தொடக்கத்தையுடைய பாடல்களில் இரண்டை எழுதுக;
- i. 'சரணகமலாலயத்தை'
  - ii. 'கருவினுருவாகி'
  - iii. 'அன்பருக்கன்பனே' என்பது தொடங்கி 8 வரிகள்.
30. பின்வருவனவற்றை விளக்கி எழுதுக:
- i. மெய்கண்டதேவர் வரலாறு.
  - ii. சம்பந்தர் சமணரை வென்றமை.

(15 புள்ளி)

III

A

1. யார்க்கு யாண்டும் இடும்பையில?
2. தாய் தன்மகனைப் பெற்ற பொழுதிலும் எப் பொழுது அதிகமாக உவப்பாள்?
3. தம்மைஇகழ்பவர்களை, எதனைப்போலப் பொறுத்தல் வேண்டும்?
4. எழுமையும் ஏமாப்புடைத்து எது?
5. எப்பொழுது மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா?
6. உமாபதி சிவாசாரியார் எழுதிய நூல் ஒன்று கூறுக.
7. 'திருவெம்பாவை' என்பதென்ன?
8. 'திருவங்கமாலை' யாராற் பாடப்பட்டது?
9. தன் மனைவியிடம் சிவபிரானைத் தூதாக அனுப்பியவர் யார்?
10. அருணந்தி சிவாசாரியார் யாருடைய சிஷ்யர்?
11. 'சத்து' என்ற சொல்லின் கருத்தென்ன?
12. மூவகை ஆன்மாக்களும் எவை?
13. 'கொடிமரம்' எதனைக் குறிக்கிறது?
14. 'சர்வசங்கார காலம்' என்றது எதனை?
15. கன்மேந்திரியங்க ளெவை?
16. பயின்ற பாவத்தை அறுப்பது எது?
17. பஞ்சாட்சரங்களெவை?
18. உருத்திராட்சம் எதனைக் குறிக்கும்?
19. சண்டேசுரைப் பிரார்த்திக்கும்போது எங்ஙனம் பிரார்த்தித்தல் வேண்டும்?
20. பிரதட்சணமாவது யாது?

B

21. மணிவாசகர் செய்த ஐந்து அற்புதங்கள் கூறுக.
22. முத்தொழிலைச் செய்யும் சத்திகள் எவை? இச் சத்திகள் எதிலிருந்து தோன்றுகின்றன?
23. சற்குணங்களெவை?
24. பின் வருவனவற்றைப்பற்றி ஒவ்வொரு வசனம் எழுதுக :
  - i. கேவலநிலை.
  - ii. வைத்தியநாதன்.
  - iii. திரோதானம்.
  - iv. சிவபுண்ணியம்
  - v. சஞ்சிதம்.
25. கடவுளுடைய திருவருளை நாம் எப்படிப் பெறல் வேண்டும்?
26. புராணங்கள், ஆகமங்கள் இவ்விரண்டு எழுதி ஆகமங்களைப்பற்றி மூன்று வசனங்கள் எழுதுக.
27. நடராசப் பெருமானின் நடனத் தோற்றத்தில் ஐந் தொழில்களும் அடங்கியுள்ளமையைக் காட்டுக.
28. கடவுளைக் கோவில்களிலே சென்று வணங்க வேண்டுமோ? ஏன்?

C

29. பின்வருந் தொடக்கப் பாடல்களுள் மூன்றை எழுதுக :
  - i. 'பொடியார் மேனியனே'
  - ii. 'சீருந்திருவும் பொலிய'
  - iii. 'சங்கநிதிபதுமநிதி'
  - iv. 'மாசற்ற சோதி' என்பது தொடங்கி 5 வரிகள்.

30. பின்வருவனவற்றுள் இரண்டை விளக்கி எழுதுக :

- i. சைவசமயத்தின் தொன்மை.
- ii. பூம்பாவையின் சரிதம்.
- iii. தடுத்தாட்கொண்ட சரிதம்.

IV

A

1. 'பொருள் கருதிப் பொச்சாப்புப் பார்ப்பாரிடத்து' எது இல்லை?
2. நோயின்மை வேண்டுகவர் என்ன செய்யார்?
3. மாணப் பிறப்பு எதனாலாகும்?
4. உயிருண்ணும் கூற்று யாண்டுச் செல்லாது?
5. ஒற்கத்தின் ஊற்றுந்நுணை எது?
6. அப்பர் என்ற திருநாமம் ஏற்பட்ட தெங்நாமம்?
7. சுந்தரர் கண் இழந்ததேன்?
8. திருவாதவூரரை மாணிக்கவாசகர் என ஏன் அழைக்கிறார்கள்?
9. 'சொற்றுணை வேதியன்' என்னுந் தொடக்கப் பதிகம் யாரால் எப்பொழுது பாடப்பட்டது?
10. திருஞானசம்பந்தர் காலத்திலே தென்னிந்தியா விற்பரவியிருந்த மற்றொரு சமயம் எது?
11. நடராச மூர்த்தியின் கையிலுள்ள உடுக்கு எதனைக் குறிக்கிறது?
12. 'ஆகாமியம்' என்பதென்ன?
13. முப்பொருள்களெவை?
14. 'சைவசாதனங்கள்' எவை?

15. ஐந்தொழில்க ளெவை?
16. நல் அக விளக்கு எது?
17. ஆகமங்கள் எத்தனை?
18. 'கொடிக்கவி' ஏன் பாடப்பட்டது?
19. நான்கு பாதங்கள் எவை? ✓
20. நான்கு வேதங்கள் எவை?

B

21. கந்தரர் இயற்றிய 5 அற்புதங்கள் கூறுக.
22. பின்வருவனவற்றைப்பற்றி ஒவ்வொரு வசனம் எழுதுக :
  - i. நைமித்தியம்.
  - ii. குரு உபதேசம்.
  - iii. சத்திரிபாதம்.
  - iv. வெறுவினை.
  - v. மாயை.
23. பஞ்சாட்சரம் குறிக்கும் பொருளை எழுதுக.
24. ஆலய தரிசனஞ் செய்யவேண்டிய விசேட பத்துத் தினங்கள் கூறுக.
25. திருநீற்றின் மடுமையைப்பற்றி 5 வசனம் எழுதுக.
26. அட்டாங்க நமஸ்காரமாவது யாது?
27. சுப்பிரமணியக் கடவுளின் சத்திகளெவை? அச் சத்திகளை வணங்குவதாற் பெறற்பாலன யாவை?
28. பின்வருவனவற்றை விளக்குக ,
  - i. அத்துவிதம்
  - ii. சச்சிதானந்தம்

C

29. பின்வரும் முதலையுடைய பாடல்களுள் மூன்றை எழுதுக :

- i. 'விண்ணூற அடுக்கிய'
- ii. 'சுண்ணவெண் சந்தனச் சாந்தும்'
- iii. 'முதுவாயோரி'
- iv. 'மெய்யேயுன்.....' தொடங்கி 6 வரிகள்.

30. பின்வருவனவற்றுள் இரண்டை விபரிக்க.

- i. புலாஜுண்ணுமை.
- ii. அப்பூதியடிகள்.
- iii. தீவினையச்சம்.

V

A

1. அறிவு எத்தன்மையது?
2. பழி ளாணுவார் யாது செய்வர்?
3. வேண்டாமையை வேண்ட, எது வரும்?
4. அகந்தாய்மை எதனால் அறியப்படும்?
5. தவத்திற்கு உரு எது?
6. ஆற்றிலே போட்டுக் குளத்திலே போன் எடுத்த நாயனார் யார்?
7. புத்தரை வாதிலே வென்றவர் யார்?
8. சுந்தரருக்கு வன்றொண்டர் என்னும் நாமம் ஏற்பட்டதேன்?
9. அப்பழர்த்திக்குச் சற்குருவாய் வந்த பெண்மணியார் யார்?

10. சமயகுரவர்களில் இல்லறத்திலிருந்து முத்தியடைந்தவர் யார்?
11. 'பலிபீடம்' எதனைக் குறிக்கிறது?
12. மூவகைச் சரீரங்களுமெவை?
13. ஞானேந்திரியங்களெவை?
14. நடேசப் பெருமானின் உயர்த்திய பாதம் எதனைக் குறிக்கிறது?
15. சத்திகள் ஐந்தின் பெயர் கூறுக.
16. நாமுற்ற நடுக்கத்தைத் தீர்ப்பது எது?
17. சிவபிரானின் எச் செயலைக் கண்டால் அடியார் கவல்வர்?
18. பரவை மனைமீதில் ஒருபொழுது தூது சென்றவர் யார்?
19. பரபக்கம் என்பதென்ன?
20. நந்தி எதனைக் குறிக்கும்?

B

21. ஞானசம்பந்தர் செய்த 5 அற்புதங்கள் கூறுக.
22. திருவள்ளுவர் கடவுள் வாழ்த்து என்ற அதிகாரத்திற் கூறியவை எழுதுக.
23. பின்வருவனவற்றைப்பற்றி ஒவ்வொரு வசனம் எழுதுக:
  - i. சிவஞானபோதம்.
  - ii. சுகநிலை.
  - iii. அசத்து.
  - iv. அபயகரம்.
  - v. பஞ்சாக்கரப்படி.

24. சைவசமய சாதனங்கள் எவை? விளக்குக.
 25. பஞ்சமாபாதகங்களெவை? விளக்குக.
 26. உயிர் 'சிதசித்' ஆவதெங்ஙனம்?
 27. பின்வருவனவற்றைச் சுருக்கமாக விளக்குக:

- i. அதர்வம்.
- ii. ஆகமம்.
- iii. புராணம்.
- iv. சுபக்கம்.
- v. உந்தியார்.

28. சுந்தரர் கண்ணிழந்ததேன்? மறுபடி கண்களை எப்படி எங்கே பெற்றார்?

C

29. பின்வருந் தொடக்கத்தையுடைய பாடல்களுள் மூன்றை எழுதுக:

- i. 'தெண்ணிலா மலர்ந்த'
  - ii. 'ஆலந்தானுகந்தமுது'
  - iii. 'கருவாய்க் கிடந்து'
  - iv. 'நிறங்களோரைந்துடையார்.....'
- என்பது தொடர்ந்து 6 வரிகள்

30. பின்வருவனவற்றுள் இரண்டை விபரிக்க:

- i. ஊழின் வலி.
- ii. மகேசுவரபூசை.
- iii. முதலை உண்ட பாலகளை அழைத்தமை.

3203 - 11/11

L. S. S. S. S. S.

L. S. S. S. S. S.

2/11/11

(60)
60

L. S. S. S. S. S.

L. S. S. S. S. S.

(11/11/11)

7/3/11

11/11/11

(11/11/11)

11/11/11

3/2/11

28

3/2/11

L. S. S. S. S. S.

11/11/11

11/11/11

11/11/11

Saivasamaya Padāraṅga Thokuppū

A Text Book Suitable for N. P. T. A. — S. C. Examination

Price : Rs. 2 25

North-Ceylon Tamil Works Publishing House
CHUNNAKAM